

als bons mestres,
d'escola i no.

INTRODUCCIÓ
MEMÒRIA DE LLOC
MEMÒRIA DE FORMA I FUNCIÓ
MEMÒRIA CONSTRUCTIVA
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

colònia¹

- 1 f. [LC] Establiment fundat per un cert nombre de ciutadans d'una nació que van a poblar una terra allunyada de llur pàtria i continuen pertanyent a aquesta.
- 2 f. [LC] [HIH] Territori sotmès al domini polític, militar i econòmic d'una potència forana, regit generalment per una legislació especial. *Les colònies de Portugal.*
- 3 1 f. [LC] Gent que s'estableix en un lloc despoblat del seu propi país. *Una colònia agrícola, penitenciària.*
- 3 2 f. [GG] Comunitat agropecuària que treballa per treure rendiment de determinat territori o paratge.
- 4 f. [LC] Conjunt d'individus d'un mateix país que viuen en una població estrangera. *La colònia alemanya de Palma.*
- 5 f. [LC] Conjunt de persones que passen les vacances en un lloc on no resideixen habitualment.
- 6 1 f. [PE] [LC] [usat generalment en pl.] Conjunt d'activitats educatives i lúdiques destinades a nens i a joves i dirigides per mestres i monitors, que es duen a terme en establiments especialitzats.
- 6 2 [PE] **colònia de vacances** Colònia educativa que es fa durant el període de vacances d'estiu.
- 6 3 [PE] **colònia escolar** Colònia destinada a complementar la formació escolar amb activitats a l'aire lliure.
- 7 1 f. [BO] [BI] Conjunt d'individus de la mateixa espècie estretament relacionats entre ells, de disposició i forma característica. *Una colònia de briozous.*
- 7 2 f. [AGR] Unitat social de les abelles.

artesa artesana

- 1 m. i f. [LC] [PR] [IMI] Persona que exerceix un art manual.
- 2 adj. [LC] Relatiu o pertanyent a l'artesa o a l'artesanía.

INTRODUCCIÓ

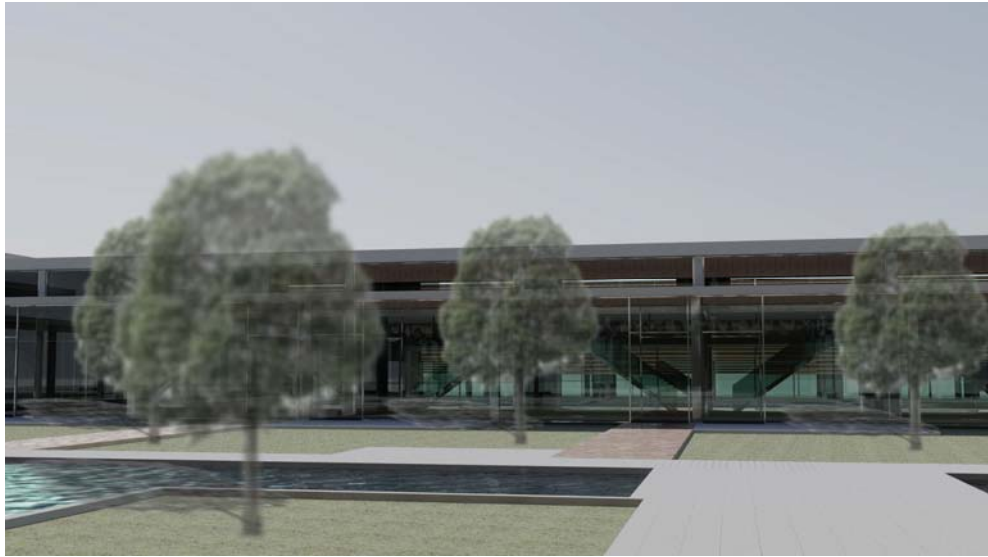
Si ens atenem a les definicions que dóna el diccionari al mot 'colònia', no costa subratllar com a tret comú el seu profund caràcter comunitari. Aquest és, precisament, el punt de partida del projecte. La primera intenció és no perdre de vista aquesta visió comunitària i poder conformar un espai de convivència per al habitants d'aquesta nova "nació".

Les definicions d'ocupació territorial i la seua explotació ens situen, en canvi, en un àmbit incòmode. Hauríem de plantejar-nos molt seriosament si aquests tipus de projectes els podem plantar per tot arreu del nostre territori, consumint-lo, i destruint un patrimoni paisatgístic cada vegada més escàs. Des d'aquesta consideració, i prenent el projecte com a *simple* exercici teòric, s'optarà per buscar les solucions menys agressives amb l'entorn.

El principal habitant i element definidor de la colònia és l'artesa i la seua capacitat per a generar artesanía emprant els tallers, instal·lacions i espais que es posaran al seu abast i servei per a facilitar el procés creatiu i productiu.

Aquesta comunitat, traurà rendiment no del territori que ocuparà, sinó de l'artesanía que exercita. El projecte tractarà de facilitar aquesta forma de vida, oferint al visitant totes les facilitats possibles per a *gaudir* d'aquest art i assegurar la pervivència econòmica de la colònia.

Per últim, cal remarcar la voluntat de que la colònia no siga sols **de** artesans, també haurà de ser **per** artesans. Així, es procurarà que el manteniment i substitució de les solucions adoptades pugui ser dut a terme pels propis membres de la comunitat.

MEMÒRIA DE LLOC

1. ANÀLISI DEL TERRITORI
2. IDEA, MEDI I IMPLANTACIÓ
3. L'ENTORN. CONSTRUCCIÓ DE LA COTA ZERO

1. ANÀLISI DEL TERRITORI

El municipi de la vila i antiga baronia de Sollana, província de València, limita amb diferents termes de València, com són el llac de l'Albufera pel nord, Silla pel nord-oest, Almussafes per l'oest, Alginet pel sud-oest, Sueca pel sud-est i per l'est i Algemesí i Albalat de la Ribera pel sud. La superfície del terme municipal és de 37,3 km².

Segons l' Institut Geogràfic i Cadastral, les seues coordenades són les següents: latitud septentrional 39º 19', longitud oriental 3º 21', latitud meridional 39º 14' i longitud occidental 3º 21' del Meridià de Madrid.

Completament plana, la seua altitud sobre el nivell de la mar és de 4,50 metres a l'altura de l'Església, de 4,61 metres a la de l'Ajuntament i de 8,12 metres a l'altura d'El Romaní, km 247 de la carretera d'Alacant. Un poc més cap a dalt es troba l'Ermita d'El Romaní. Les terres contigües als límits de l'Albufera, anomenades *tancats*, estan més baixes que el nivell de les aigües del propi llac. D'altra banda, el clima és temperat, propi de la zona mediterrània.

Les comunicacions per carretera són diverses: per la carretera nacional 332, que des de la frontera francesa es dirigeix cap a Cadis travessant la població, la carretera provincial que es dirigeix al Marquesat de Llombai i tres carreteres locals, arrancant des de Sollana, que condueixen respectivament a Albalat de la Ribera, a l'illa fluvial i al poblat de El Palmar, junt a l'Albufera, per a continuar cap a la carretera d'Alzira abans d'arribar a Algemesí.

L'A7 del Mediterrani creua el terme pel costat nord-oest. Entre Almussafes i Sollana s'ha obert una entrada a la mateixa i s'ha construït un nou tram per a desviar el trànsit de vehicles que es dirigien cap a Sueca pel centre de Sollana.

Sollana es troba a 22 km de València i, respecte als pobles del seu entorn, a 11 km de Silla, a 3 km d'Almussafes, a 8 km de El Palmar i a 12 km d'Alginet, Algemesí, Albalat i Sueca.

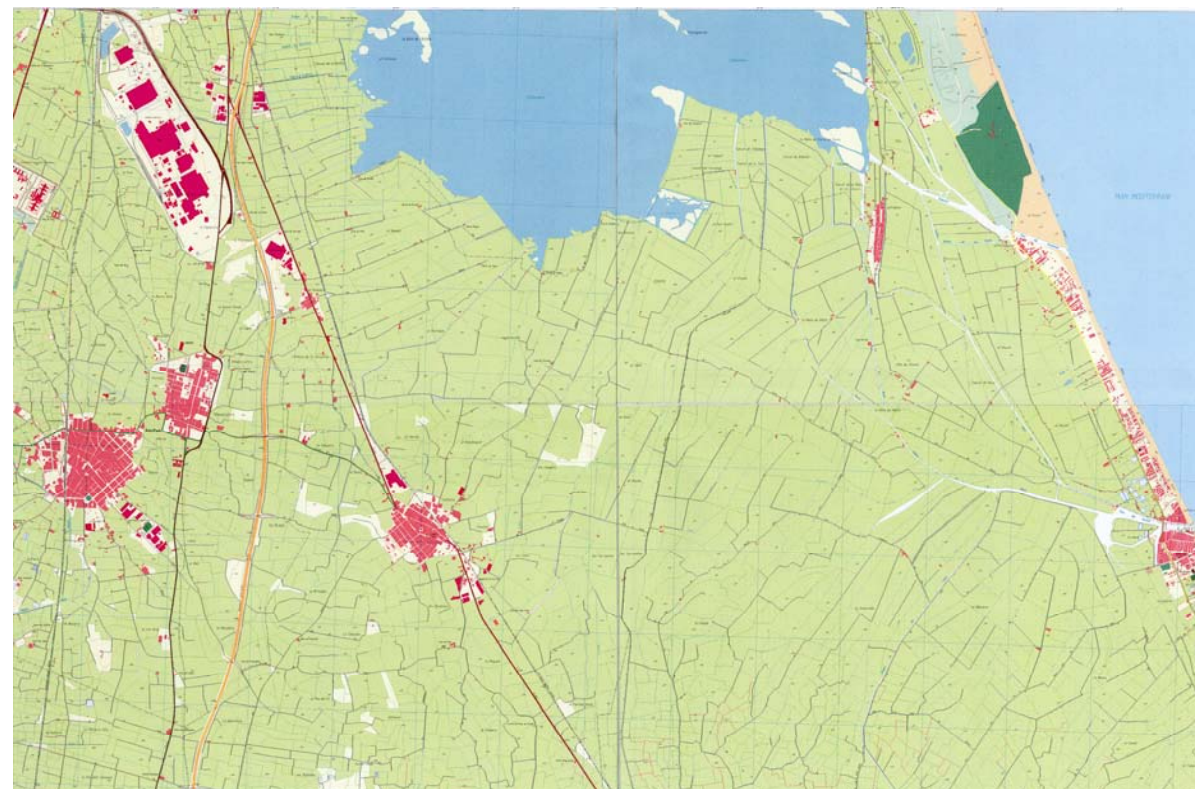

Figura 1. Emplaçament territorial de Sollana, i l'Albufera.

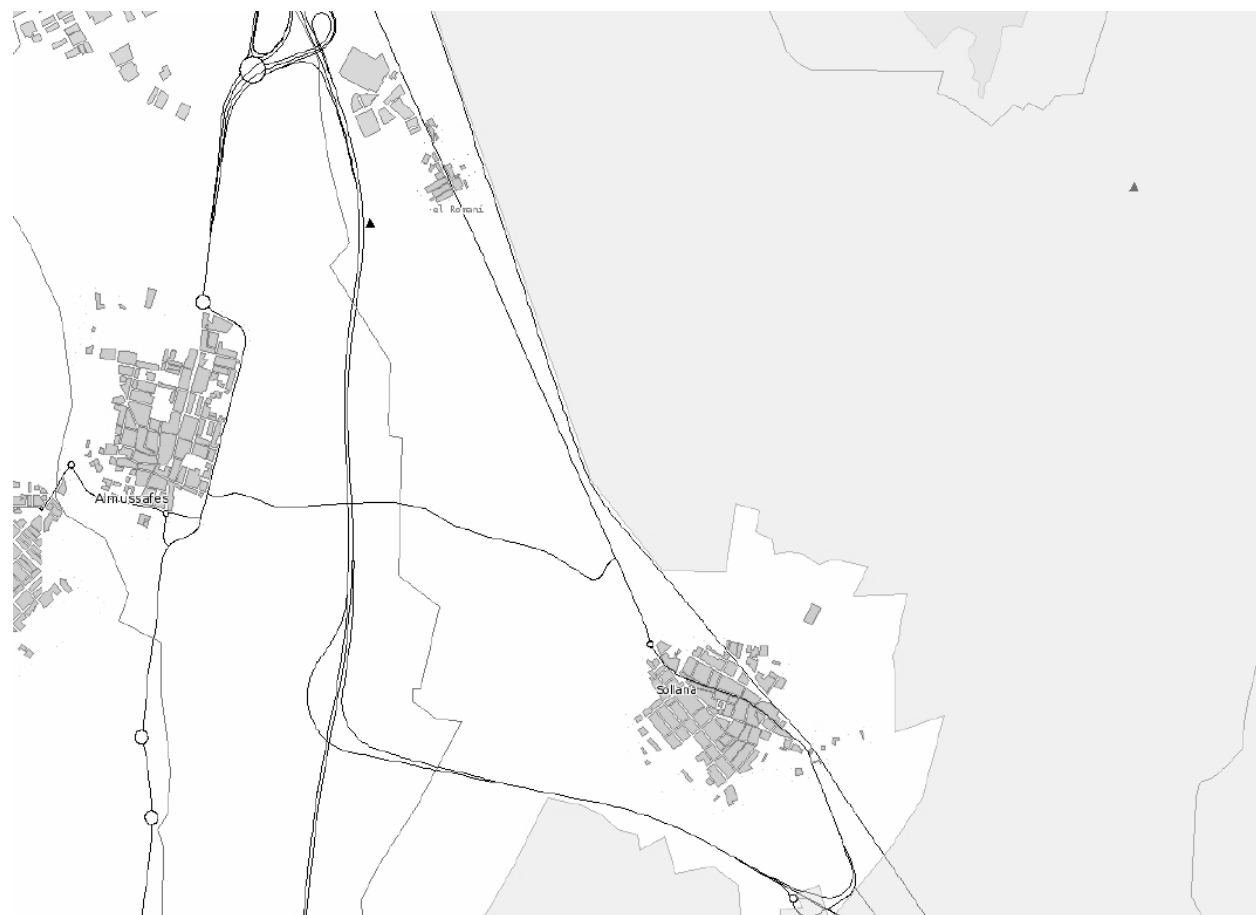

Figura 2. Estructures territorials presents.

Al terme i entorn de Sollana trobem tres elements definidors amb una jerarquia clara. Al Nord-est es situa l'**Albufera**, paratge natural d'incalculable valor i amb capacitat articuladora supracomarcal. Com a prolongació del llac, **la marjal** productora d'arròs s'estén fins les vies del tren que travessen de nord a sud el territori. A l'oest del ferrocarril, l'explotació agrícola es converteix, súbitament en **horta** i plantacions de tarongers. Travessant el territori de nord a sud, i exercint de frontera real entre elements, els viaris existents (FFCC, CV-4008 i A7) determinen una sèrie de franges de terreny molt diferenciades. Ancorats a la antiga N-332 s'implanten el nuclis poblacionals de Sollana i el Romaní. El primer i principal es situa al sud del terme, ocupant les dues vores de la carretera i situant una banda industrial més enllà de l'eix viari. El Romaní, en canvi es concentra entre l'A7 i la carretera, presentant un polígon industrial deu vegades mes gran al nord de la població.

Aquesta forta jerarquia es herència directa de l'eix que articula el País Valencià des de l'època romana, la Via Augusta. Si els romans foren els encarregats d'estructurar el territori, els àrabs ho foren del seu desenvolupament. Els successius assentaments als terrenys mes elevats i l'execució de les infraestructures hídriques i de comunicació conformen la base morfològica del terme. L'última evolució major es la incorporació al segle passat de les grans infraestructures generadores de les esmentades franges: l'autovia i la línia ferroviària.

Morfològicament totes les subestructures creixen perpendiculars a aquestos gran eixos, resultant un fort esquema de quadrícula i potenciant la direcció Est-Oest. Els nuclis urbans també responen a aquesta disposició presentant construccions lineals i responent a la constant territorial d'edificació baixa.

La proposta del taller vertical pren com a referència aquesta forta linealitat proposant un eix peatonal per a unir ambdós nuclis i del que es van penjant els diferents equipaments proposats. Així mateix es genera una àmplia àrea de creixement al sud de Sollana que, sobre una intensa zona verda, proporciona uns límits proporcionats, ben definits i respectuosos amb l'entorn al poble rematant-lo.

La parcel·la destinada a Colònia d'artesans es situa, com e element independent, al sud del Romaní. Separat del nucli urbà s'adjunta a l'eix peatonal que acompanya la CV-4008 amb l'objectiu d'aprofitar-se del vianants convidant-los a conèixer i fer ús de la colònia com a primera estratègia d'implantació.

Figura 3. El Romaní.

Figura 4. Àmbit de la parcel·la.

Figura 5. Proposta Taller.

2. IDEA, MEDI I IMPLANTACIÓ

La delimitació de la parcel·la ens ve donada, en primer terme per la CV-4008, l'indiar est de la mateixa. Pel sud es el Camí de Cahuet, antiga comunicació principal amb Almussafes avui tallada per l'autovia, el que, amb la sèquia que l'acompanya, conformen el límit. Cal remarcar que aquest és un camí asfaltat amb condicions acceptables.

Figura 6. Camí de Cahuet.

Al nord de la parcel·la es una sèquia menor la què ens dona forma a la parcel·la. Cap d'aquestes sèquies està dotada de l'entitat suficient com per a oferir vistes susceptibles de ser aprofitades substancialment pel projecte. A l'oest, finalment es el parcel·lari existent el que ens delimita la parcel·la atenent a les dimensions superficials requerides.

A banda d'aquestes estructures, tan sols trobem elements d'entitat al Camí de Cahuet, on una finca amb profús arbratge ocupa una parcel·la annexa; i 200 al nord el poble del Romaní en sí.

Figura 7. Construcció al Camí de Cahuet.

Òbviament, les vistes a nord són, per tant, les més desfavorables a cota zero. Però si elevem el punt de vista fins una primera planta ens trobaríem amb una vista privilegiada del llac de l'Albufera a Nord-est.

Figura 8. Vista Nord-est elevada.

A ponent l'autovia no ens ofereix cap bondat visual i, sols allargant la vista fins a la Vall Farta obtenim algun respir.

Ben al contrari, a sud ens podem trobar al fons la Serra de Corbera retallant-se contra el cel i la muntanya de Cullera exercint com a frontera visual entre la mar i la muntanya.

Figura 9. Panoràmica a llevant.

L'orientació visual òptima és, sense cap dubte llevant. A simple vista, i desde la carretera, ja quasi tenim una bona panoràmica sobre la marjal malgrat els tarongers.

Figura 10. Panoràmica a llevant.

La parcel·la proposada per a desenvolupar el projecte presenta la particularitat topogràfica de tindre dues cotes diferent més o menys mantingudes en tota la seva extensió. El primer terç de la parcel·la comparteix cota amb la carretera a la què s'annexa, pertanyent a la planícia existent fins a Sollana. La resta de la parcel·la, també pràcticament plana, s'eleva més d'un metre sobre aquesta primera, obtenint una secció abancalada.

Aquesta característica resulta un tret important, donat que les vistes oferides des de l'interior de la parcel·la obtenen una major amplitud i qualitat visual respecte a les més properes a la carretera.

Figura 11. Vista des de la cota superior.

L'absència de construccions importants properes ens alliberen de qualsevol dependència respecte al solejament, al temps que la marcada direcció Est-Oest de la parcel·la ens ofereix un clar esquema de direccions de la Brisa i la Carta Solar.

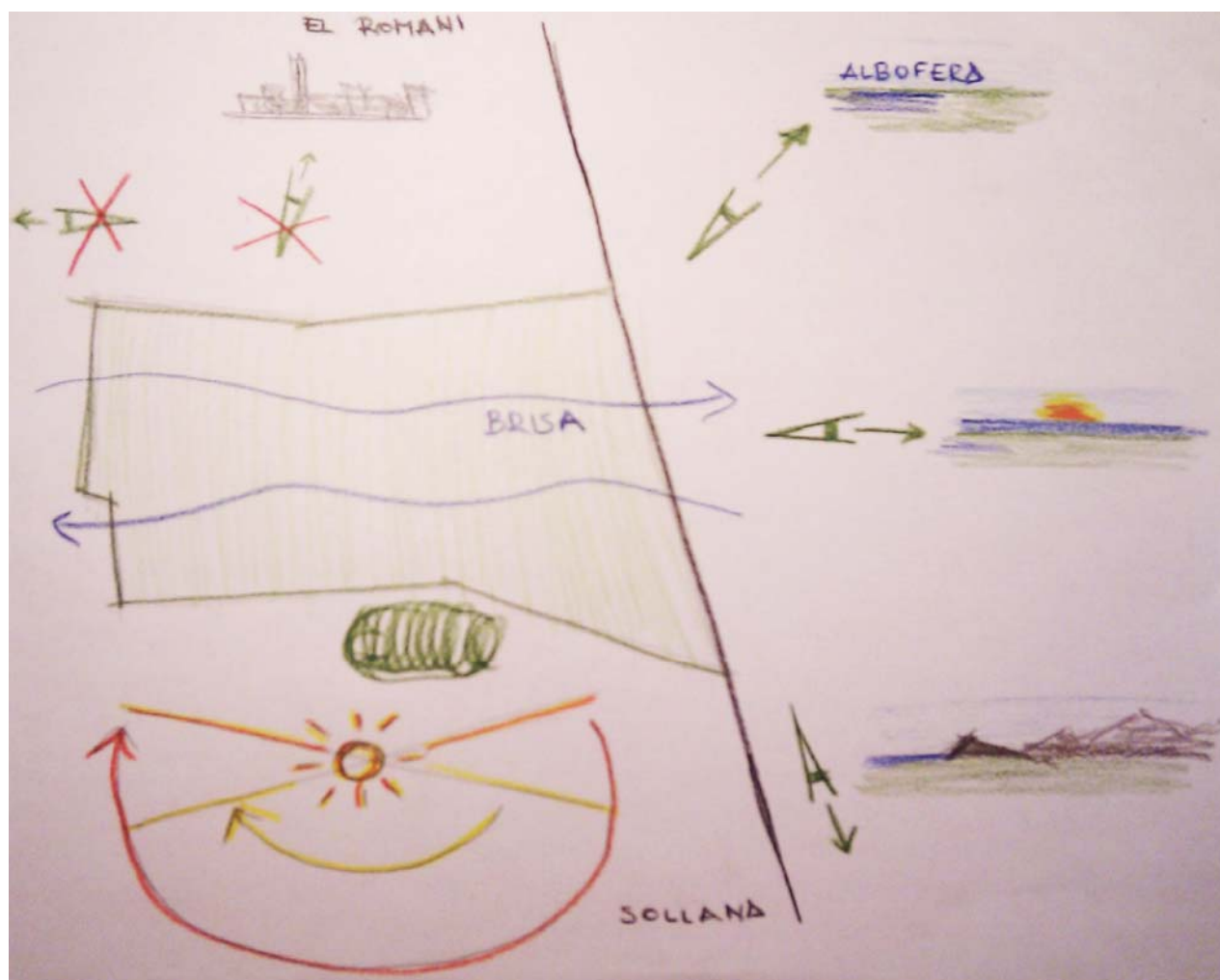

Figura 12. Resum de condicionants.

Prenent com a punt de partida el programa i l'orientació solar, el primer pas és situar el Bloc de vivendes al nord de la parcel·la. D'aquesta forma l'edificació amb més altura de la colònia no ens projectarà cap ombra pròpia sobre qualsevol altre element. Tanmateix, la seva disposició Nord-Sud obtindrà unes bones vistes a la serra de Corbera a partir de la primera planta, on començarà el programa residencial.

El segon gran condicionant és l'eix de comunicacions a l'est de la parcel·la. Açò ens marca de forma quasi immediata i instintiva una jerarquizació de privacitat de Est (Públic) a Oest (Privat) conforme hom s'endinsa en la parcel·la. Es per tant lògic programar les vivendes unifamiliars al fons de la parcel·la donant-los una orientació Est-Oest per a aprofitar la brisa marina.

Tanmateix, la situació de la carretera i la seva zona pròpia de reserva per a possibles ampliacions ens commina a endinsar les construccions, emprant aquesta primera zona entre la carretera i l'eix peatonal com a aparcament per als visitants de la colònia.

L'abancament de la parcel·la ens convida a situar el gros de l'edificació al nivell superior per a gaudir d'unes millors vistes deixant el nivell inferior reservat per a l'aparcament. Aquesta elevació també ens ajudarà a marcar l'entrada a la colònia, com a basament psicològic a la composició per a qui arriba en cotxe.

Ampliant l'objectiu, i fixant-nos en la morfologia del paisatge que envolta el projecte s'adonem d'una característica fonamental: l'horitzontalitat.

Des de la planícia de l'Horta, passant per l'Albufera, la marjal, les dunes i la mar i el cel, la vista sembla obtindre una sèrie d'horitzons que es superposen uns damunt d'altres. Fins i tot les serres que haurien de trencar aquesta direccionalitat trencant aquesta direcció semblen més (per la seva òbvia distància) un degradat més que reforça aquesta idea. Es per tant que, de forma totalment subjectiva i personal, intentarem donar-li aquest caràcter horitzontal al projecte.

Situant-nos quasi al mig de la marjal, desvinculats dels nuclis de població, busquem com a referent la resta d'edificacions anàlogues, en aquest sentit a la nostra hi trobem, com a punt d'unió entre totes elles, l'absència d'altura important i la seva aparició de forma quasi sempre aïllada, com xicotetes caixes que emergeixen del substrat natural. Aquesta és una idea que reforça la intenció de l'horitzontalitat i la voluntat de no sobrepassar aquesta altura consensuada malgrat la dificultat programàtica del bloc de vivendes.

Tant l'horitzontalitat com la idea de les caixes emergents, són elements primigenis del projecte que ens acompanyen en el desenvolupament del projecte i que aniran prenent forma i matisant-se durant tot el procés sintètic.

Com a referències arquitectòniques principals cal nomenar en primer lloc La Bauhaus a Dessau. La seva influència i implantació resulten clares a nivell formal, creant diversos espais exterior amb la seva col·locació, al temps que s'apropia del territori que ocupa. Pren especial rellevància com fa propi el tractament del seu eix d'accés.

La influència de la Bauhaus no es pot limitar a la seva seu, si no que es fa present a la filosofia mateixa del projecte, amb una ferma voluntat de dissenyar cadascun dels elements que componen el projecte des d'un punt de vista constructiu i buscant en tot moment la funcionalitat i la qualitat del producte. Pensament a transmetre als propis artesans que es dedicaran ells mateixos a la creació de productes de disseny.

Figura 13. La Bauhaus a Dessau.

Tractant-se d'una comunitat, la referència al convent de la Tourette es directa. La seva disposició situant la construcció al voltant d'un espai comú es un objectiu a buscar. En el nostre cas en concret és concretament l'articulació dels seus elements la que ens servirà de base de desenvolupament.

El llenguatge utilitzat per Le Corbusier en l'ús que fa del formigó, les lames i el caràcter escultòric dels elements que componen la seva arquitectura també ens valen d'inspiració.

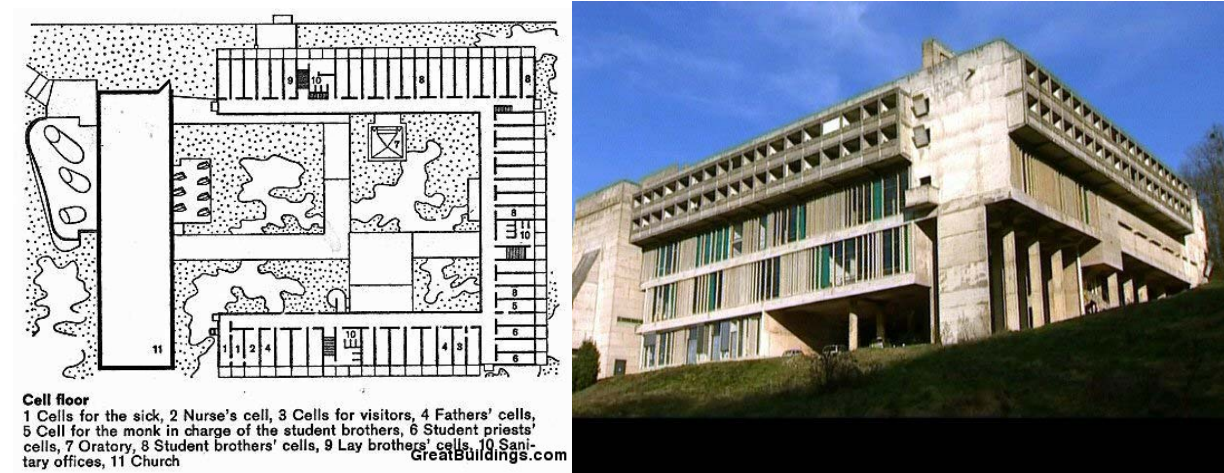

Figura 14. La Tourette.

Sense abandonar l'arquitectura de L.C. cal nomenar com a referent el desenvolupament de la Maison Citrohan, en especial l'esquema en secció de la doble altura amb la primera planta bolcant-se sobre aquest espai principal, que veurem repetit sistemàticament a les peces xicotetes a la fi de dotar de qualitat els espais de treball.

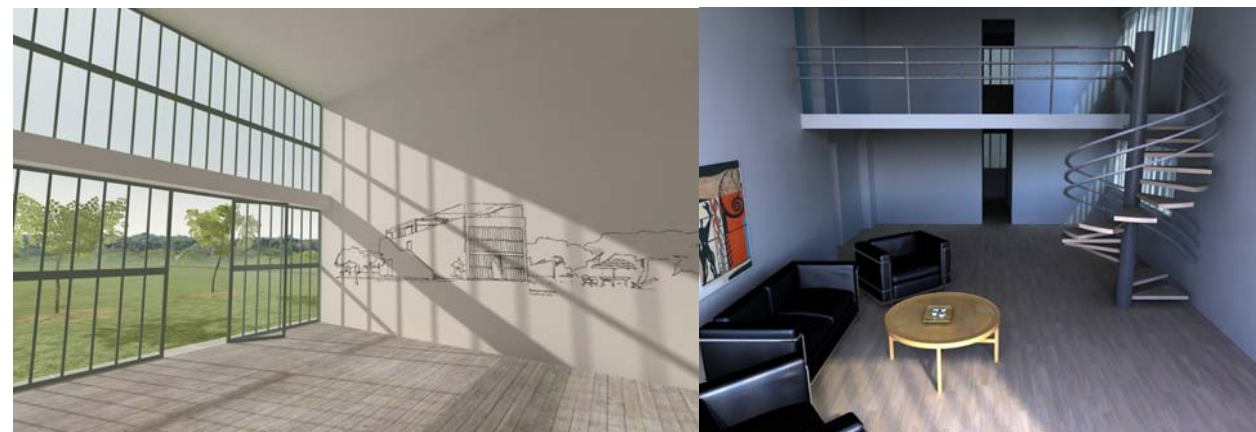

Figura 15. Render de la Maison Citrohan.

3. L'ENTORN. CONSTRUCCIÓ DE LA COTA ZERO.

Des de la ferma convicció de que l'espai exterior és part fonamental del projecte i que no és si no una extensió que el complementa i completa, es repeteix al tractament del mateix l'esquema de gradual privacitat que ens serveix de partida per a la primera implantació.

Així, d'Est a Oest podem comprovar com el primer terç del programa, on la totalitat de l'espai és exterior, es dedica a rebre al visitant, proposant elements per a atreure'l a la colònia. El segon terç té com a missió fer-lo gaudir d'un còmode passeig expositiu i acomodar-lo, oferint-li serveis i espais agradables per a perllongar la seva estança i que configuren un marc de convivència i treball confortable per als que hi viuen. Al contrari, l'últim terç té la voluntat d'aïllar-se del visitant ocasional atorgant-li un caràcter més privat i configurant espais de menor escala destinats exclusivament als integrants de la colònia.

L'estratègia a seguir per a aconseguir que tant l'edificació com l'espai exterior responguen de forma solidària al programa és que es configuren com a extensions mútues, complementant-se a nivell funcional i servint d'elements qualificadors entre sí.

Comencem pel disseny del primer terç de la parcel·la. Malgrat l'extensiu ús de l'aparcament es racionalitza l'espai i es tracta a escala humana amb l'ús de l'arbre del corall.

Figura 16. Arbre del corall.

Aquest arbre proporciona amb la seva forma de paraigües una bona cobertura per al sol, al temps que, per la seva baixa altura ens redueix l'escala. Aquesta reducció d'escala ens afavoreix, donat que junt amb el canvi de nivell, ens permet obtindre una panoràmica excepcional de la marjal des de la primera planta de les peces representatives.

Figura 17. Secció representativa i visual.

L'espai lineal que conforma el passeig peatonal acompanyant-lo al seu recorregut pretén captar l'atenció del vianant estenent primer l'espai expositiu interior a una plaça per a escultures exterior annexa. La pèrgola d'accés també ix a rebre al visitant convidant-lo a escodrinyar l'interior al temps que acompanya al que arriba amb l'automòbil exercint d'element articulador entre interior, passeig i aparcament. Per últim, al nord de la parcel·la es proposa un espai de caràcter lúdic, amb un parc de jocs infantils i una relaxant làmina d'aigua que tenen com a objectiu proporcionar una zona de descans que s'endinsa cap a la zona de serveis i cafeteria del complex.

Al terç central podem trobar dos esquemes ben diferenciats.

La zona que alberga els tallers individuals i col·lectius es dissenya com una successió d'espais que s'estenen uns a altres en direcció Nord-Sud. Els grans espais de treball s'allarguen travessant el corredor fins a àrees pavimentades que serviran de suport per a escultures, i conjuntament marquen l'espai interior amb la zona verda a la que també s'obrin les peces individuals de menor dimensió, que repeteixen aquest esquema propagant-se a la gran zona verda que articula tot el projecte.

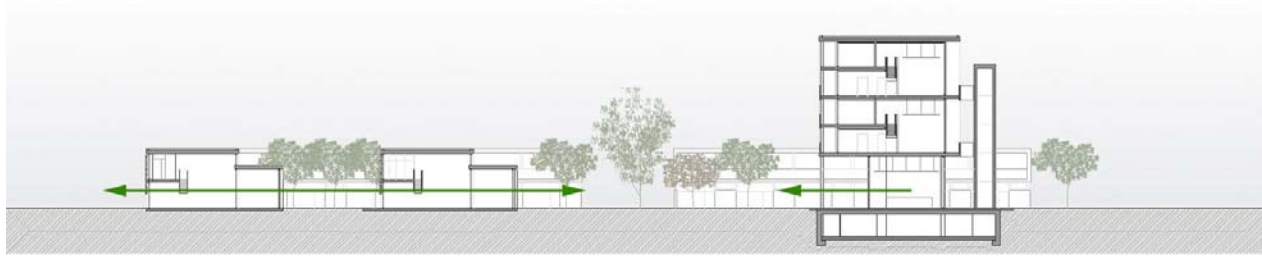

Figura 18. Secció transversal. Extensivitat dels espais.

La zona nord, dedicada a proveir serveis té, en canvi un caràcter diferent. Si la zona sud esta marcada per les transicions i el moviment, l'àrea nord està plantejada per a gaudir-la tranquil·lament, creant diversos espais propis de caràcter més personal que responen a un esquema nodular que s'articula per l'eix central Est-Oest i el passeig porticat baix el bloc que cobreix la cafeteria, la cooperativa i la llibreria.

Figura 19. Espais extensius.

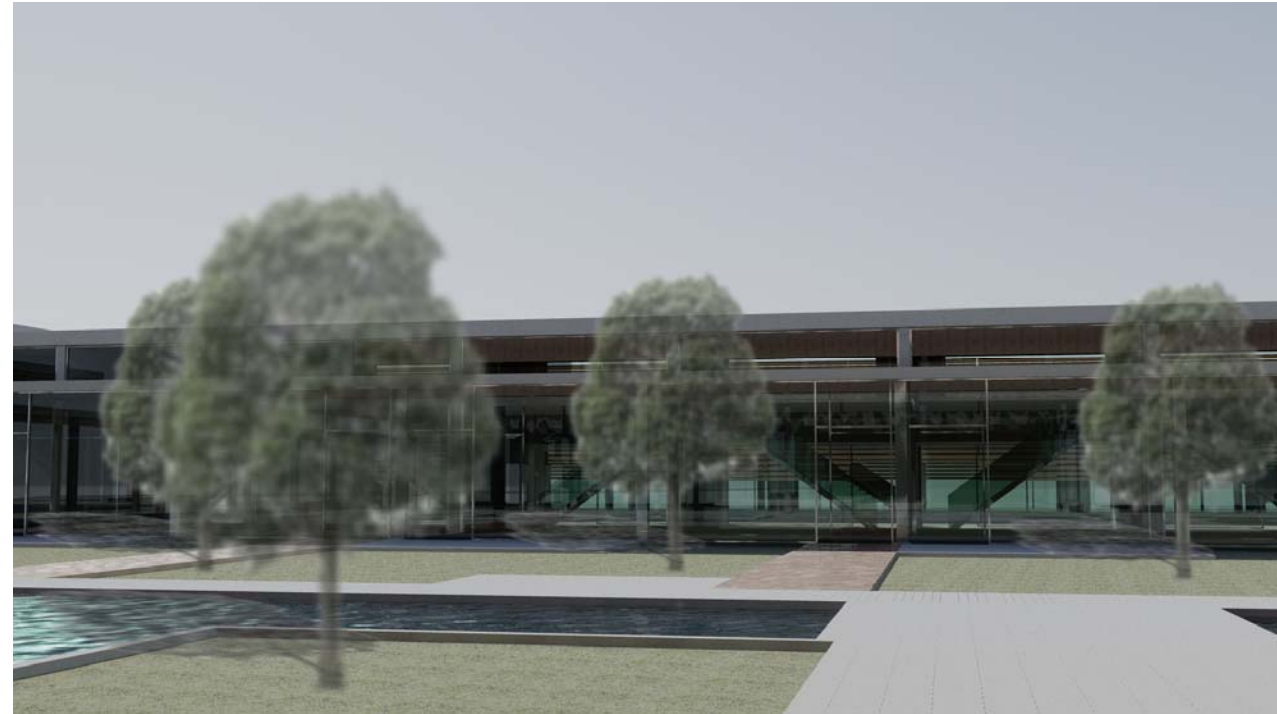

Figura 20. Zona de serveis.

Aquesta dualitat es repeteix a l'últim terç, on davant del nucli nord de vivendes es conforma un gran espai tancat pensat per a albergar reunions i actes socials a l'aire lliure per a la comunitat mentre que l'alternativa sud estén l'espai interior de les vivendes a xicotets espais que s'annexen a un recorregut peatonal de menor escala.

Per a acotar aquests espais i proveir-los d'ombra i escala es selecciona, atenent a les seves característiques formals i naturals, una selecció d'elements verds de diferents dimensions, intensitats de fullatge i colors de la que mostrem una mostra representativa.

Com a elements de dimensió superior a la composició les varietats emprades són el Càrpinus (*Carpinus Betulus*), de forma irregular i ombra intensa; i el Plàtan (*Platanus Acerifolia*) de forma ovoïdal i amb una altura superior.

Figura 21. Càrpinus i Plàtan.

Junt amb l'anteriorment nomenat Arbre de Corall, la Mirabolà conforma el conjunt d'elements de mitja altura oferint una ombra més intensa i una disposició més regular.

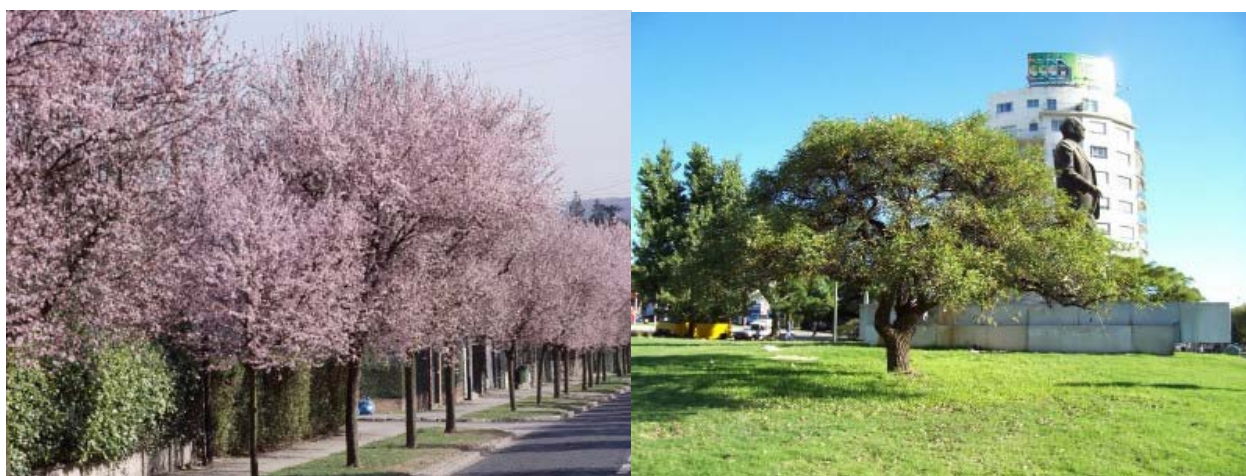

Figura 22. Mirabolà i Arbre del corall.

Els arbusts escollits per a aquest projecte són el Baladre (Nerium Oleander), amb una altura superior per a acotar visuals i separar espais dotant-los de privacitat; la Verònica (Hebe speciosa) com a element separador d'ambients que no requereixen blocatge de la vista, quedant-se a una altura de fins a 1'5 metres; la Coprosma (Coprosma Repens) de baixa altura amb un caràcter més ornamental; i la gespa (varietat Zoysia japonica) com a principal tapitzant.

Figura 23. Baladre i Verònica.

Figura 24. Coprosma i Gespa.

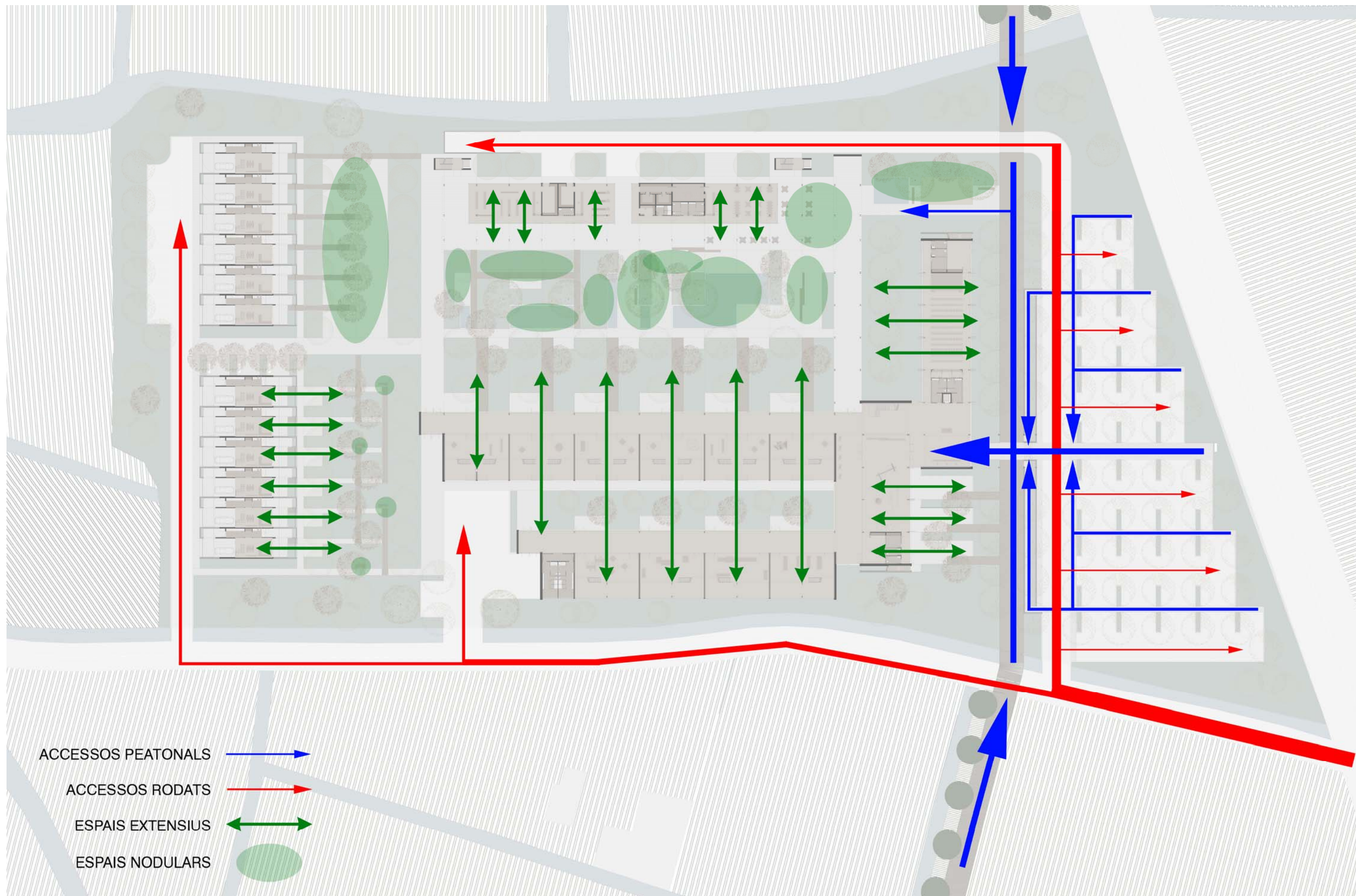

Figura 25. Espais i accessos.

1. PROGRAMA, USOS I ORGANITZACIO FUNCIONAL
2. ORGANITZACIO ESPACIAL, FORMES I VOLUMS

1. PROGRAMA, USOS I ORGANITZACIÓ FUNCIONAL

L'objectiu del projecte és desenvolupar una colònia d'artesans/artistes, amb vivendes, tallers de treball, cooperativa de consum (amb supermercat i material de feina), sala d'exposicions i venda, bar-cafeteria i restaurant (accessible per als no residents a la colònia), magatzems, elements annexes i aparcament per a residents i visitants.

El programa inicial a desenvolupar, es el següent.

TALLERS

- 24 Tallers vinculats a vivendes.
- 12 Tallers no vinculats a vivendes.
- 4 Tallers col·lectius no vinculats.

VIVENDES

- 24 Vivendes en bloc amb superposició de propietat amb taller individual vinculat.
- 12 Vivendes sense superposició de propietat.

SALA D'EXPOSICIONS

- Sala d'exposicions, polivalent, amb capacitat d'albergar altres activitats, reunions generals, saló d'actes, etc..
- Venda al públic.

ADMINISTRACIÓ

- Dependències per a la ubicació d'oficines i sala de juntes.

COOPERATIVA DE CONSUM

- Supermercat
- Material de feina
- Llibreria

BAR-CAFETERIA I RESTAURANT

- Bar-Cafeteria per a 100 persones, obert a no residents.
- Restaurant per a 60 persones, obert a no residents.

MAGATZEMS

- Vinculats a tallers i generals de la colònia.
- Manteniment

APARCAMENT

- 72 Places per a vivendes (2 per vivenda)
- 100 Places per a visitants.

De l'estudi previ d'aquest programa i de les quantificacions extretes del mateix podem treure la conclusió que l'afluència de públic per a mantindre en funcionament la colònia i tots els equipaments que presenta ha de ser alta i constant. És per tant fonamental per a la viabilitat econòmica de la colònia l'atracció del consumidor i en aquest sentit desenvoluparem el projecte.

Donat el caràcter multidisciplinari i l'absència d'equipaments d'importància a l'entorn pròxim, és decisió pròpia afegir a aquest programa una nova peça polivalent que pugui funcionar amb independència de l'exposició i amb capacitat suficient per a albergar conferències, assemblees comunitàries, projeccions o representacions teatrals que puguin exercir de focus d'atracció. Amb una importància menor l'analogia numèrica de les tipologies de vivenda i tallers ens incita a presentar les 24 vivendes-taller dins del programa del bloc residencial, fet que després de l'anàlisi comprovarem com adequat.

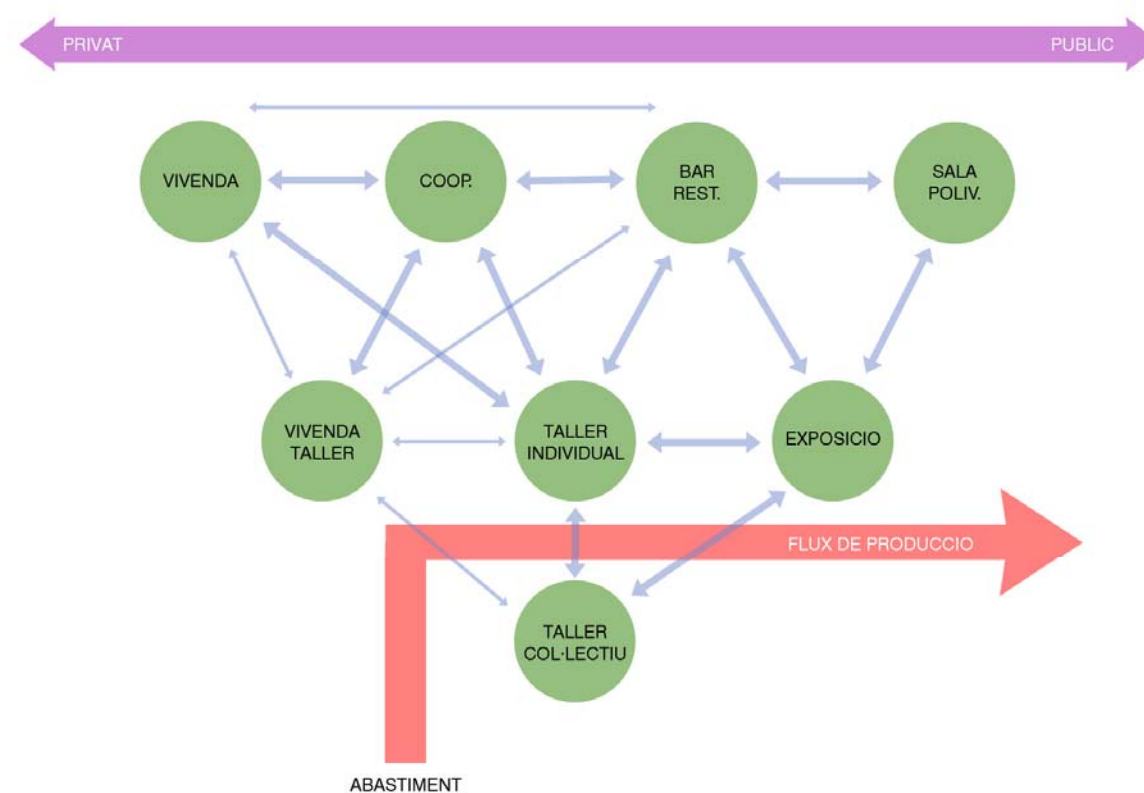

Figura 1. Esquema funcional relatiu.

Generant l'esquema funcional, el flux de producció pren una importància vital. Així, la matèria prima deu entrar fàcilment a la colònia, podent-se distribuir de forma efectiva al taller individual o els col·lectius, on es convertiran en productes que passaran a exposar-se per a la seva posterior venda al públic.

Si la sala polivalent i l'exposició són, sense cap dubte, els principals protagonistes per al públic visitant i motor de la colònia productiva, veient l'esquema funcional són la cooperativa i el bar les peces que prenen una posició central des del punt de vista de la colònia habitable com a equipaments i motius de trobada entre els integrants de la comunitat.

La profunda interrelació entre quasi tots els elements ens convida a plantejar un gran espai comú per a donar-los cabuda a tots, sobreeixint el concepte de plaça com a articulador del projecte i espai de reunió dels usos i els destinataris del projecte.

Com a principals incompatibilitats i relacions compromeses podem trobar el binomi taller-vivenda. Els tallers poden generar sorolls, olors, residus i altres condicions ambientals depenent del seu ús concret poc agradables per a una possible vivenda propera. Entenem que els tallers vinculats a vivendes es dedicaran principalment al disseny o a l'elaboració d'artesanía menuda i amb un procés productiu menys agressiu amb l'ambient, però les peces de tallers no vinculats i, sobretot, els tallers col·lectius hauran de presentar un adequat tractament per a no contaminar ni les vivendes ni els elements més representatius.

Com ja s'ha explicat breument a la Memòria de Lloc, els principals eixos de comunicació es situen a l'Est de la parcel·la. Per als accessos rodats, decidim fer ús del Camí de Cahuet per a situar el accessos degut a que, per si mateix, ja ens ofereix la possibilitat d'anar punxant fins al fons de la parcel·la sense tindre que crear un nou encreuament a la CV-4008.

La decisió més important en quant als accessos i la implantació general de la parcel·la és la d'incloure el passeig peatonal Sollana-El Romani dins mateix de l'àmbit

del projecte. Ha sigut motiu del projecte eixir a buscar aquest eix per, com ja s'ha explicat, atreure al vianant cap als nostres espais. Així, l'edificació es disposa acompanyant aquest recorregut i llançant una pèrgola per convidar a l'entrada.

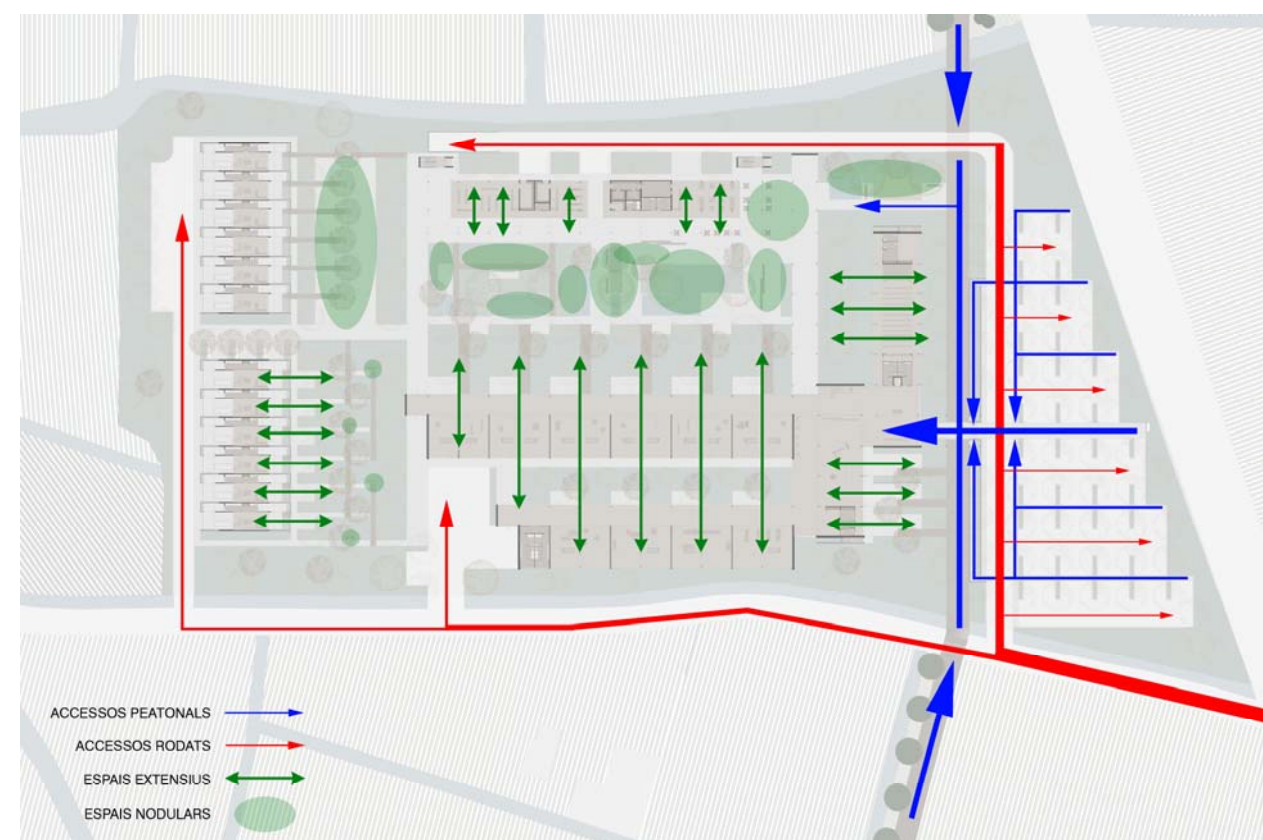

Figura 2. Accessos i relacions espacials.

Una volta captat el visitant, les circulacions peatonals es disposen en forma de retícula d'anells que neixen de l'eix Nord-Sud que apareix després de travessar els elements representatius.

En quant a la relació entre espais servidors i servits, l'estratègia general de projecte consisteix en deixar els espais principals el més diàfans i nets possibles, situant els servidors als extrems per tal d'obtindre peces i distribucions que ofereixquen una alta flexibilitat d'ús. Com exemple clar podem nomenar la peça expositiva, que amb capacitat per a retirar tots els seus tancament es pot convertir en un espai que doble la seva superfície, obert a la plaça d'exposicions exterior i articulador dels corredors als tallers convertint el projecte sencer en una gran àrea expositiva.

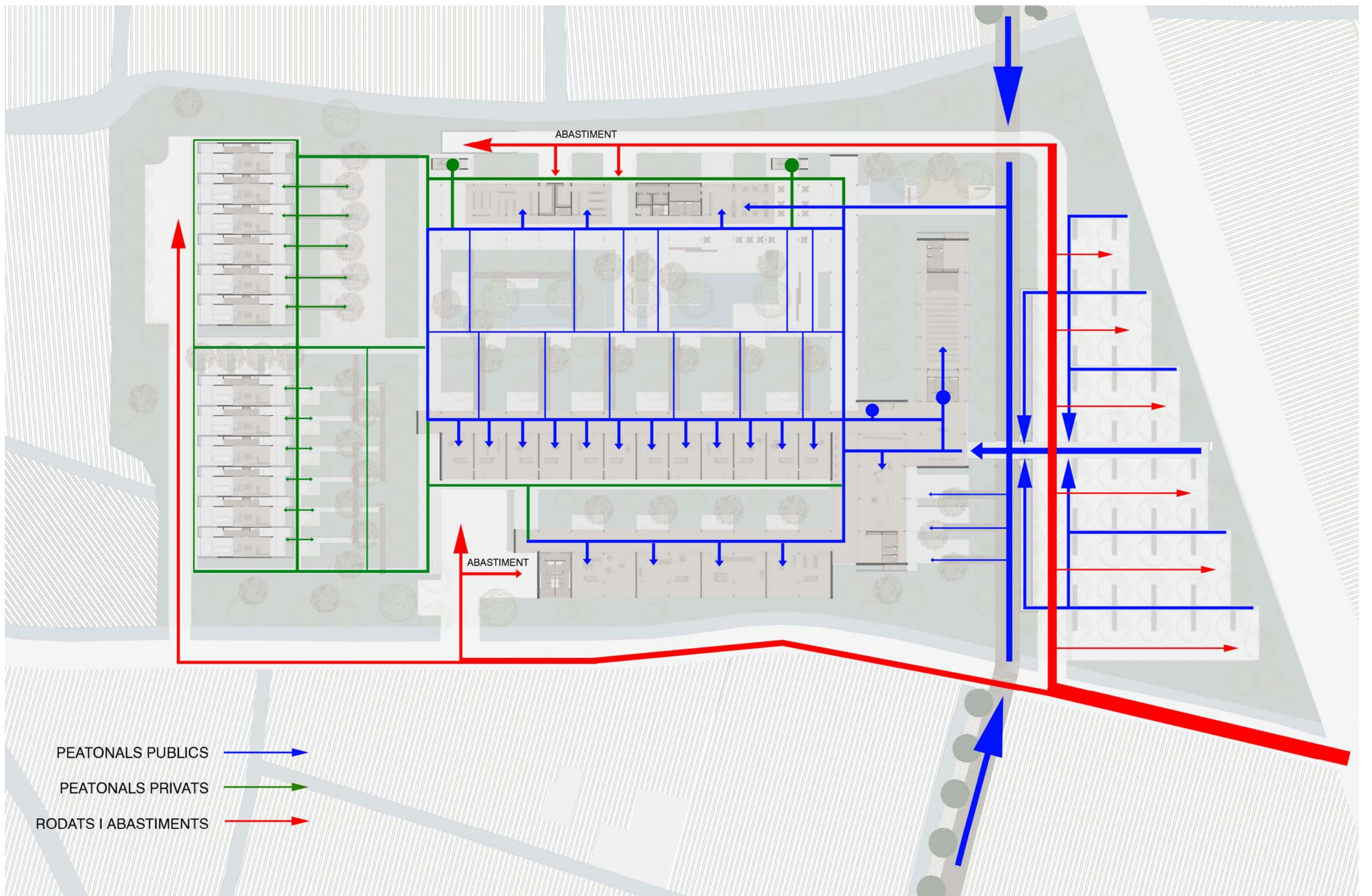

Figura 3. Recorreguts i Circulacions.

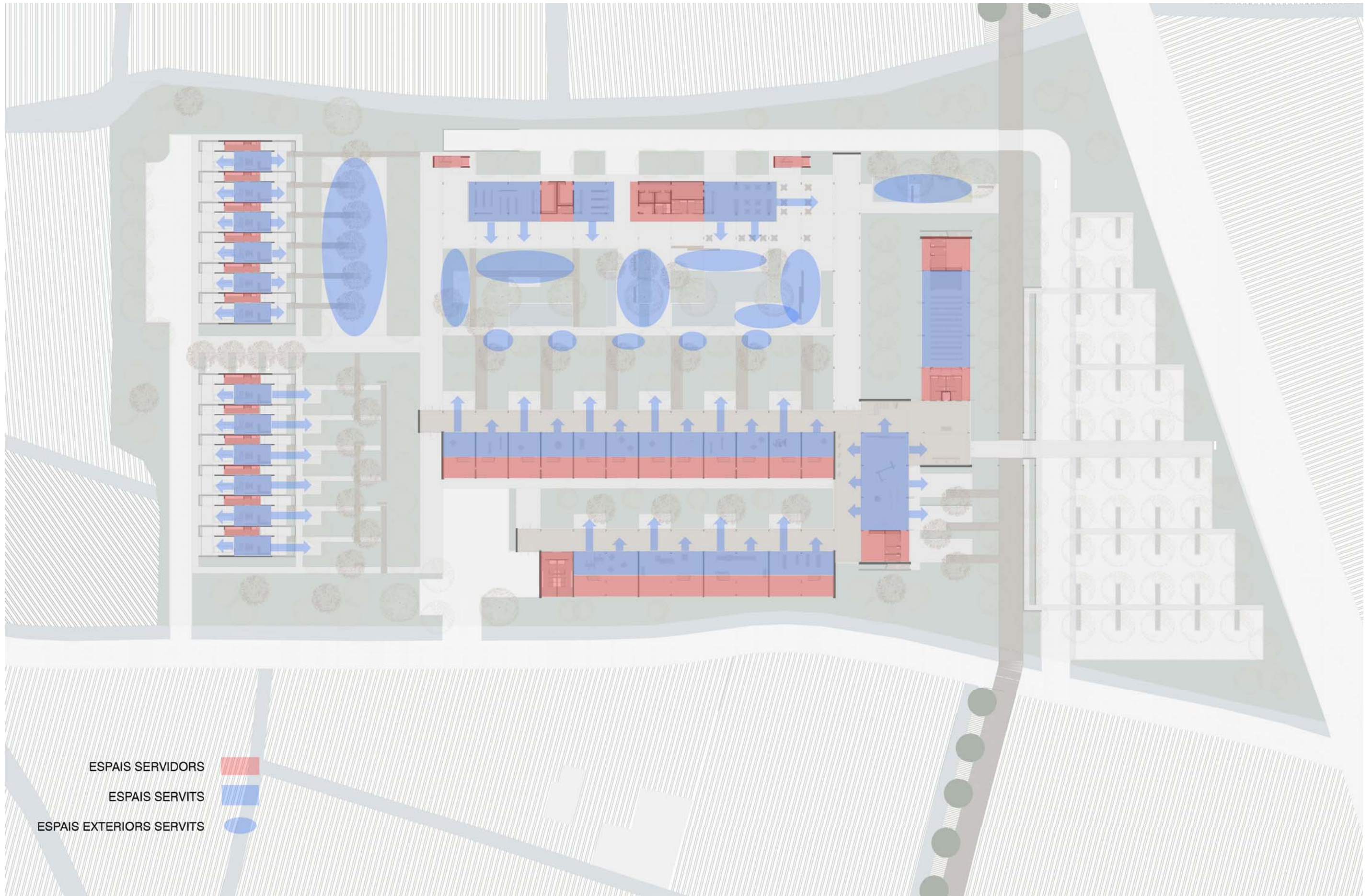

Figura 4. Espais Servits i Servidors (excepte circulacions, que es poden veure a la pàgina anterior).

2. ORGANITZACIÓ ESPACIAL, FORMES I VOLUMS

Per comprendre l'elaboració formal del projecte cal fer primer una reflexió al voltant de l'àmbit territorial analitzat anteriorment. L'absència de grans equipaments o de construccions en altura ens convida a mantindre una escala menuda, mantenint baixes altures on siga possible. Així, s'opta per una implantació dispersa en diverses peces, fragmentant la seva materialitat per a integrar-se al territori, i optant per descartar la construcció d'una torre de vivendes en favor d'un bloc amb la mínima altura possible. Tanmateix, el caràcter horitzontal de l'entorn ens servirà com a base per al desenvolupament formal de l'edificació.

La parcel·la en si i els edificis que s'hi implanten s'organitzen a partir d'una sèrie d'eixos d'igual dimensió que serviran de base compositiva per al desenvolupament del projecte. Atenent a aquestos eixos es generen els espais i s'ordena l'estructura, obtenint un conjunt harmonitzat a través d'aquest ritme.

La disposició d'aquestos eixos compositius també respon a la triple sectorització funcional del projecte. A la zona representativa els eixos es disposen Est-Oest, generant una direccionalitat d'entrada al projecte. Al terç central canvien a Nord-Sud, oferint una permeabilitat funcional i visual que lliga els tallers als equipaments baix del bloc. A les vivendes unifamiliars es recupera la direccionalitat Est-Oest tancant la composició. Entre aquestes grans zones podem observar l'existència de dos franges que absorbeixen aquestos canvis de direccionalitat albergant circulacions principals.

La separació entre aquestos eixos (excepte a les unifamiliars on es veu reduït) és constant de 6'9 metres, oferint unes dimensions racionals per a l'estructura al temps que genera espais suficientment generosos i flexibles per a desenvolupar el programa.

Baixant d'escala fins al elements volumètrics que donen cabuda al projecte i evocant l'horitzontalitat esmentada, es proposen dos elements bàsics que resoldran formalment el programa. Per als usos públics una envoltent de formigó en forma de U

invertida i allargada s'endinsa al terreny, projectant l'espai que cobreix a l'exterior i oferint la permeabilitat buscada.

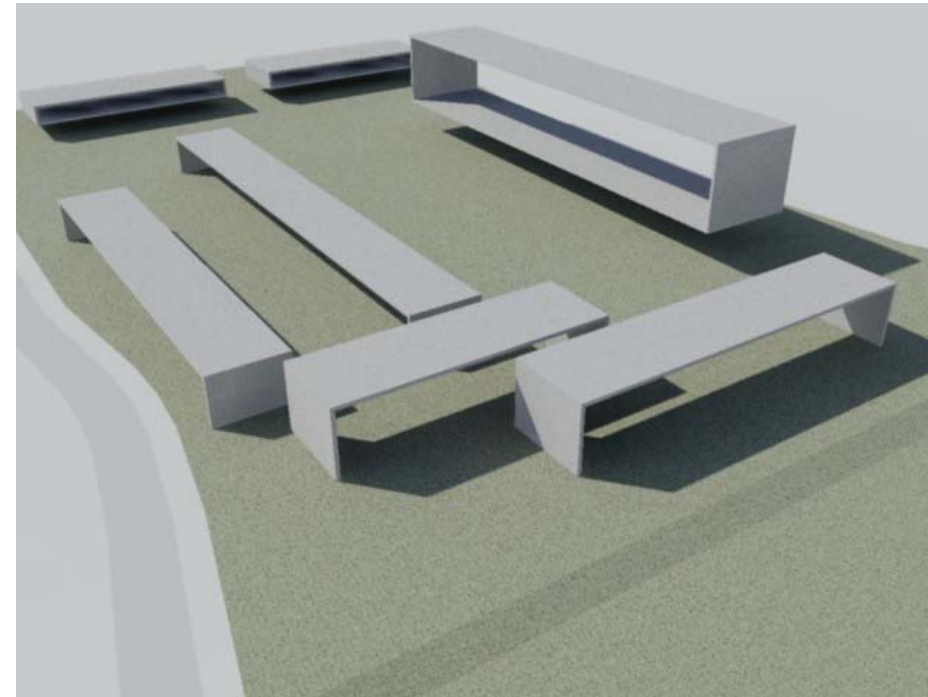

Figura 5. Us invertides.

A les peces residencials (vivendes unifamiliars i bloc) aquesta U s'eleva, desplegant-se de terra i tancant-se inferiorment per a formar un sort de caixa-mirador que s'aïlla de la cota zero al temps que la domina bolcant-ne la visual.

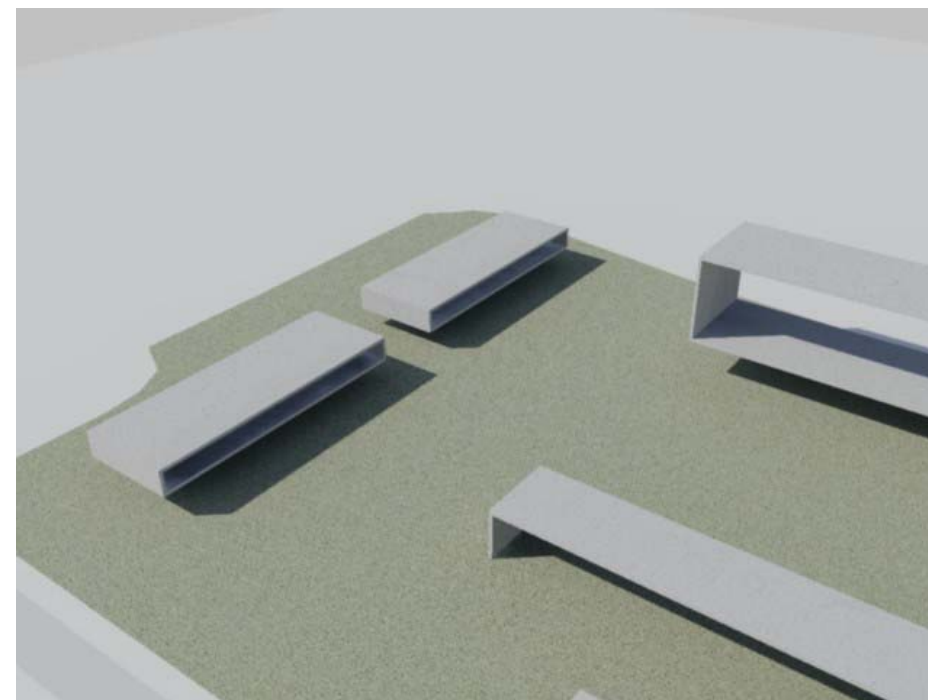

Figura 6. Caixes mirador.

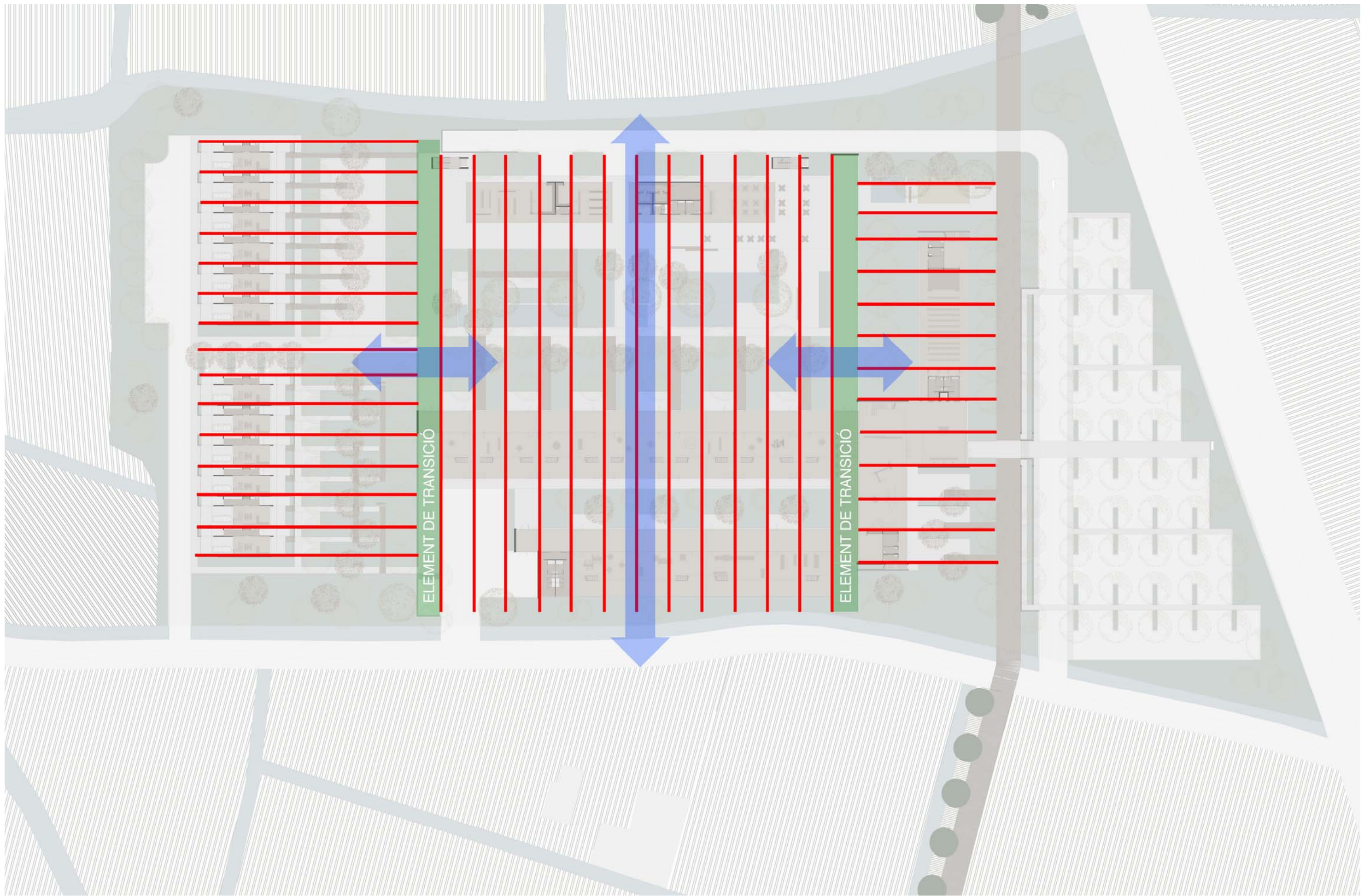

Figura 7. Esquema compositiu.

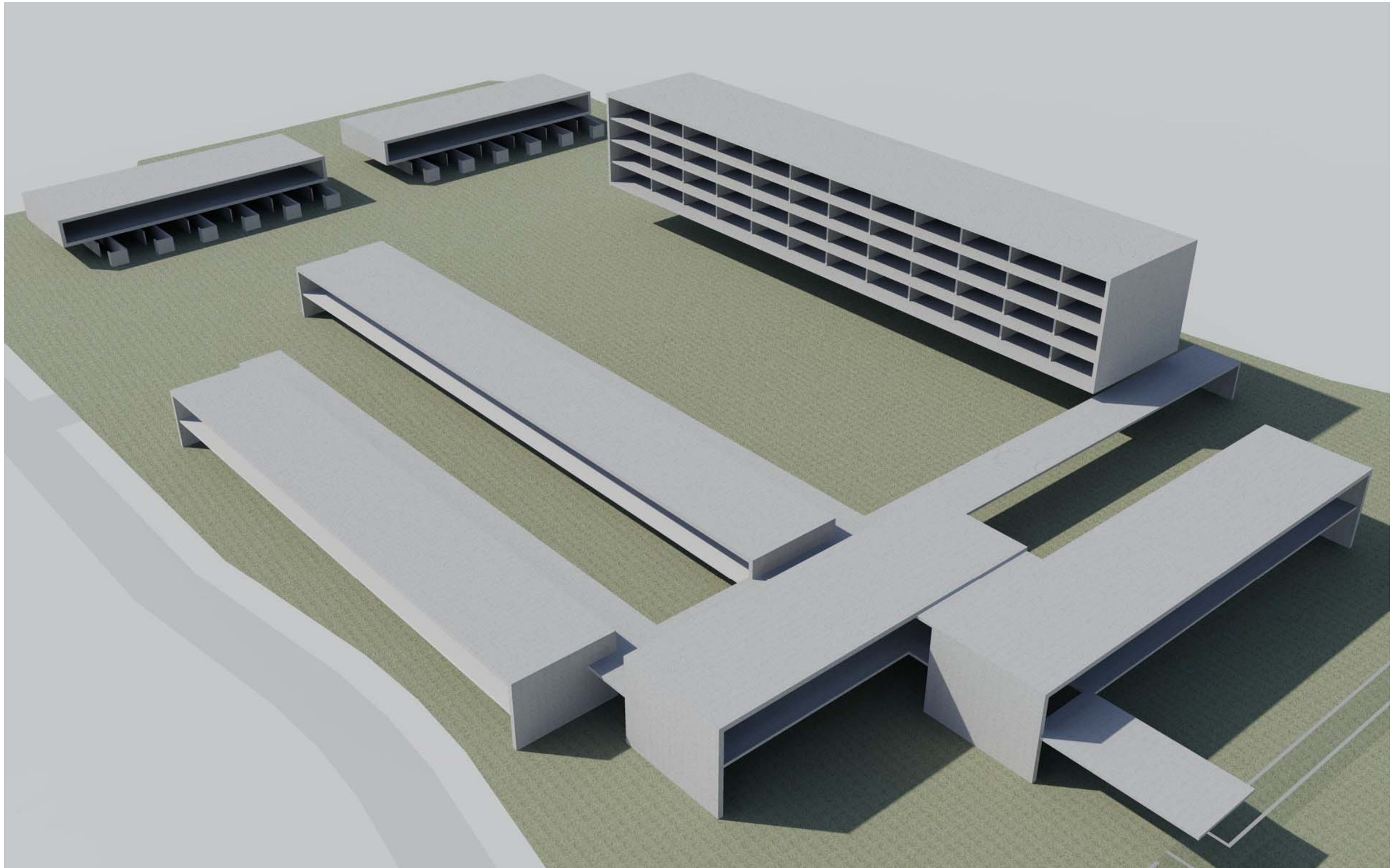

Figura 8. Volumetria general.

Comentada ja la capacitat dels espais generats per a estendre's a l'exterior formant un espai continu, passem directament a detallar altres aspectes espacials.

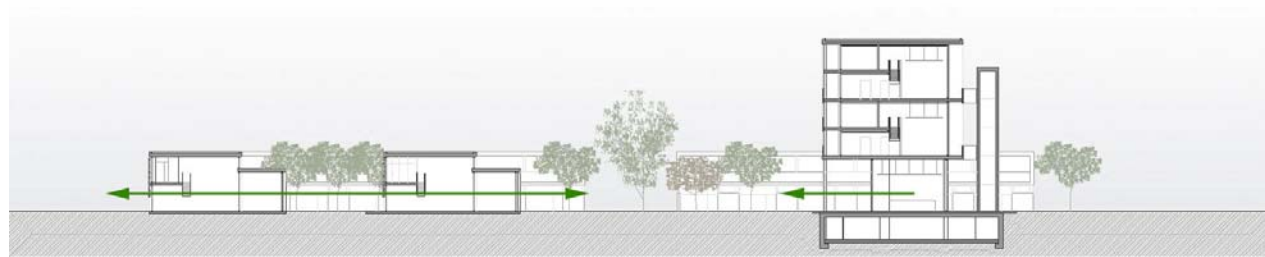

Figura 9. Espai continu.

En primer lloc comentarem la tipologia referenciada a les Maison Citrohan que repetim als elements seriatos que conformen els tallers i que presenten com a característica principal la doble altura. Aquest espai es dedica a taller, obrint-se a nord a través de grans superfícies de vidre que ofereixen una llum de nord indirecta i natural.

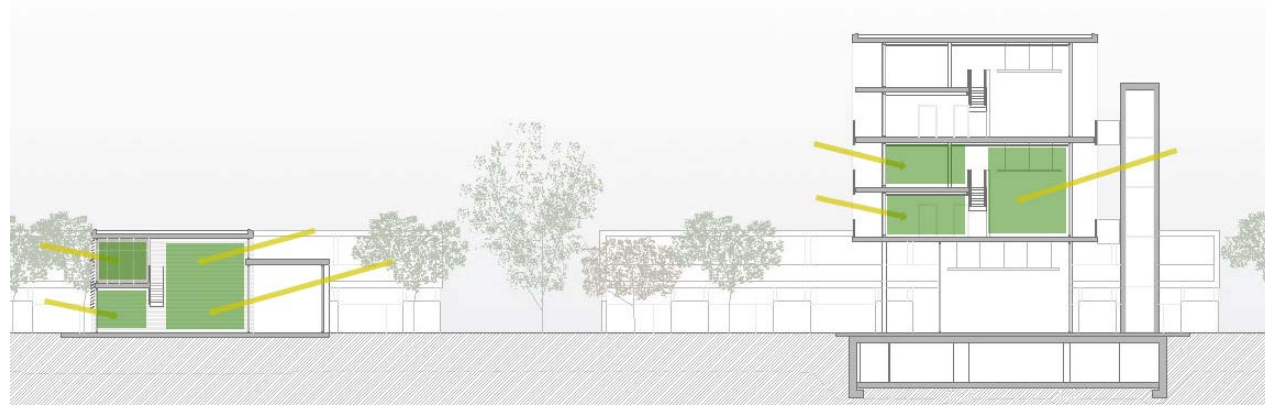

Figura 10. Secció doble altura.

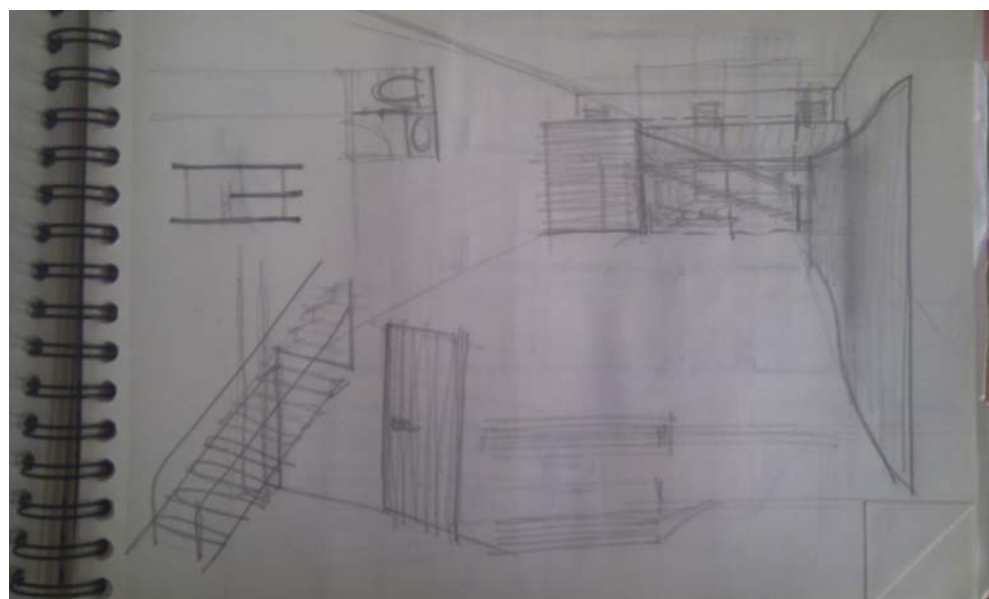

Figura 11. Apunt doble altura.

Com a límit visual d'aquest espai es planteja una escala que exerceix de frontera entre l'espai més públic del taller i el semipúblic a la mateixa planta. A la primera planta, l'espai que bolca sobre la doble altura té un caràcter més privat, albergant l'oficina als tallers i la zona de nit al bloc.

Les peces representatives públiques presenten espais més longitudinals, amb les bandes llargues obertes a l'exterior. Així, a la planta baixa, l'espai es pot llegir com un continu que les travessa. La protecció solar en aquest cas es situa en horitzontal (disposició tradicionalment més favorable a l'orientació Sud) a pesar de l'orientació Est-Oest amb motiu d'afavorir les vistes a la panoràmica dels horitzons que s'obté des de la primera planta i que atorga a aquests espais una qualificació superior per a contenir un restaurant de referència i les dependències directives.

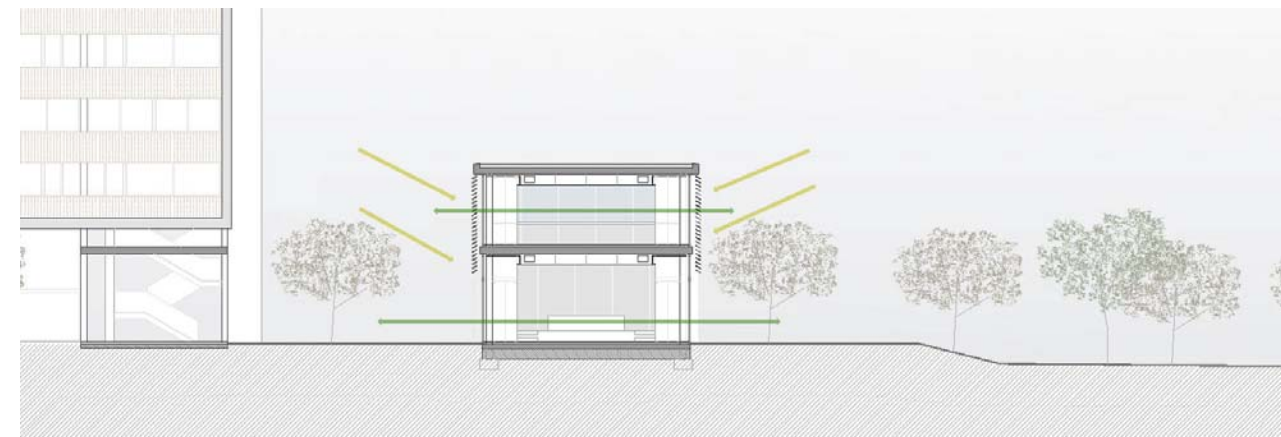

Figura 10. Secció per la Sala de Conferències i el Restaurant.

La secció longitudinal d'aquesta peça també ens mostra la doble altura que s'obri després de superar la pèrgola d'accés i fer la primera entrada a l'edificació i que ens serveix per a articular els principals usos.

Figura 11. Secció longitudinal pel Hall, la Sala de Conferències i el Restaurant.

Podem observar com aquesta doble altura configura un gran espai de benvinguda que ofereix al visitant d'un sol cop d'ull una visió general de les opcions que li ofereix el complex. Frontalment s'obri la sala d'exposicions i venda, motiu principal del projecte, mentre que la visió tangencial i a través de la mateixa li mostra el corredor dels tallers. Les safates que en bolquen sobre configuren un *foyer* d'accés a la sala polivalent i un espai d'espera per al restaurant de la planta superior. La doble altura bessona que es situa en diagonal remarca l'escala que puja a la primera planta repetint el joc de congestió-apertura de la pèrgola d'accés obligant la vista a alternar entre les vistes llargues i les curtes.

Figura 12. Hall d'accés.

Les vivendes unifamiliars pel contrari, presenten un esquema espacial ben diferent. Si bé comparteixen la capacitat per a estendre les àrees des de l'interior a l'exterior i llegir-se com un mateix espai, també genera dues àrees diferenciades. En primer terme, tenim una banda pública que alberga l'estar-menjador i que té continuïtat

amb l'aparcament i amb la porxada davantera propagant-se fora de l'àmbit estrictament privat de la vivenda. La segona banda, en canvi, es configura dins d'una caixa de formigó que la limita i protegeix visualment. Així, l'espai interior dedicat a cuina s'estén al llavador i la zona bruta exterior mentre que el bany, travessant la dutxa a peu pla s'obri a un solàrium per a eixugar-se al sol del matí.

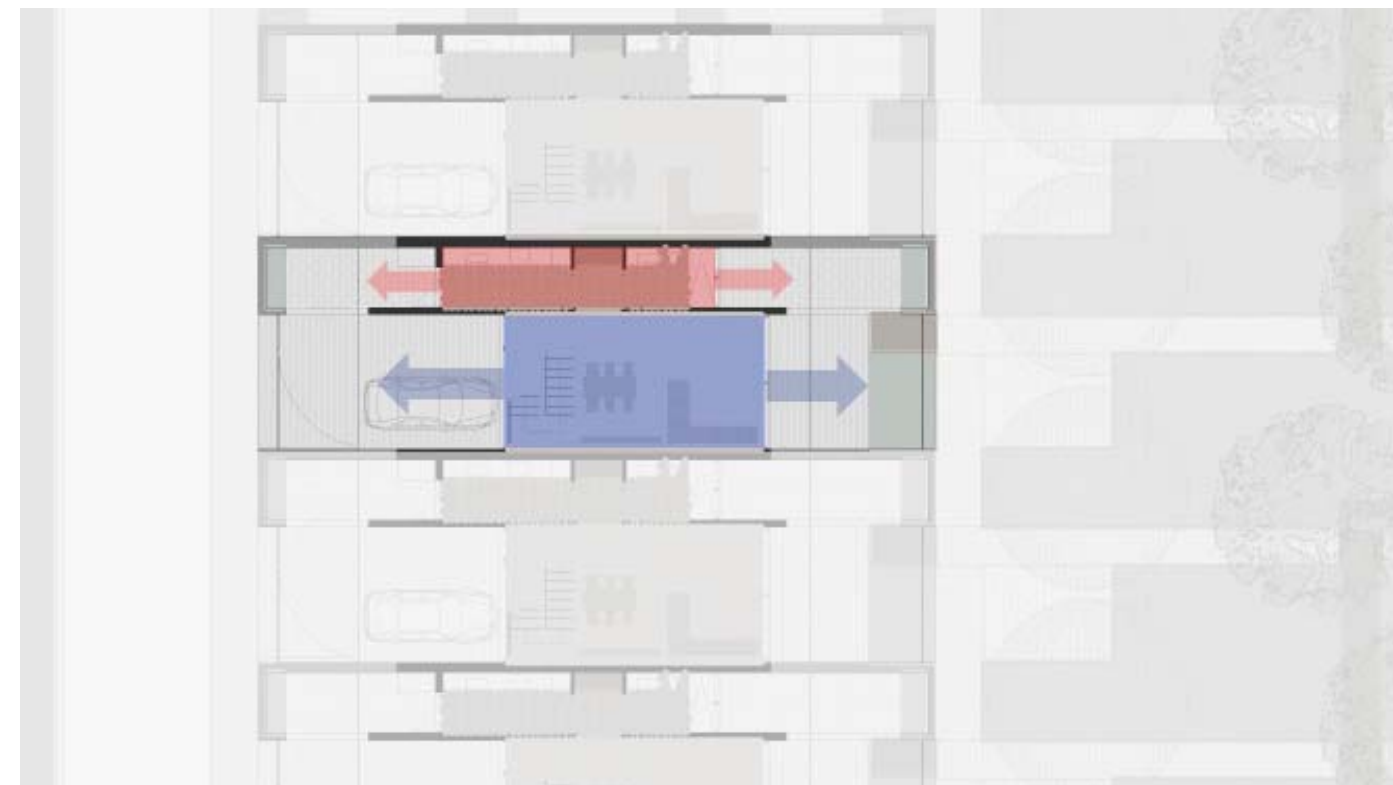

Figura 13. Vivenda unifamiliar.

MEMÒRIA DE CONSTRUCCIÓ

1. MATERIALITAT
2. ESTRUCTURA
3. INSTAL·LACIONS

1. MATERIALITAT

Establint-se a l'àmbit del paratge natural de l'Albufera, un primer instint ens empena a buscar el mimetisme a l'entorn per a tractar d'alterar-lo el mínim possible. Però el caràcter públic del conjunt requereix d'una visibilitat clara per al seu òptim funcionament. És per tant que s'opta per establir-se al territori reclamant un espai propi i generant una imatge potent al temps que respectuosa amb el medi.

Les formes escollides per a desenvolupar el projecte són pures i, per tant, tenen un alt component abstracte amb molta força visual. Aquest és un aspecte interessant que remarcarem emprant el formigó blanc per a construir-les. Com a estratègia d'integració l'ús d'un material petri que creix del terreny ens lliga directament amb l'entorn i l'acabat blanc evoca la tradició constructiva d'emblanquinat les façanes, integrant-se amb la resta d'edificacions del paratge.

Figura 1. Façana emblanquinada i Formigó blanc.

Ateses aquestes consideracions prèvies l'aproximació constructiva al projecte s'ha realitzat des de la racionalitat, prenent com a punts de sortida la funcionalitat i la idoneïtat tècniques.

L'envoltant es construeix amb dos tipologies ben diferenciades. La primera respon als murs de formigó que s'expressen a l'exterior i que són recoberts a l'interior mitjançant una subestructura que suporta l'acabat (de fusta o cartró-guix) i que dona cabuda a l'aïllament tèrmic. També configura una coberta que sobrepassarà els tancaments com a primera protecció enfront de la pluja. La segona tracta de ser una superfície el més transparent possible conformada principalment per vidre. Aquest element, que disposem de sòl a sostre a cada planta, ens ofereix la protecció ambiental desitjada. La dimensió de les fusteries s'aprofita per a amagar els sòls i sostres tècnics, oferint continuïtat a l'espai. La relació entre la fusteria (exterior) i l'estructura vertical (interior) busca protegir tèrmicament els pilars al temps que s'independitza, evitant problemes de dilatacions.

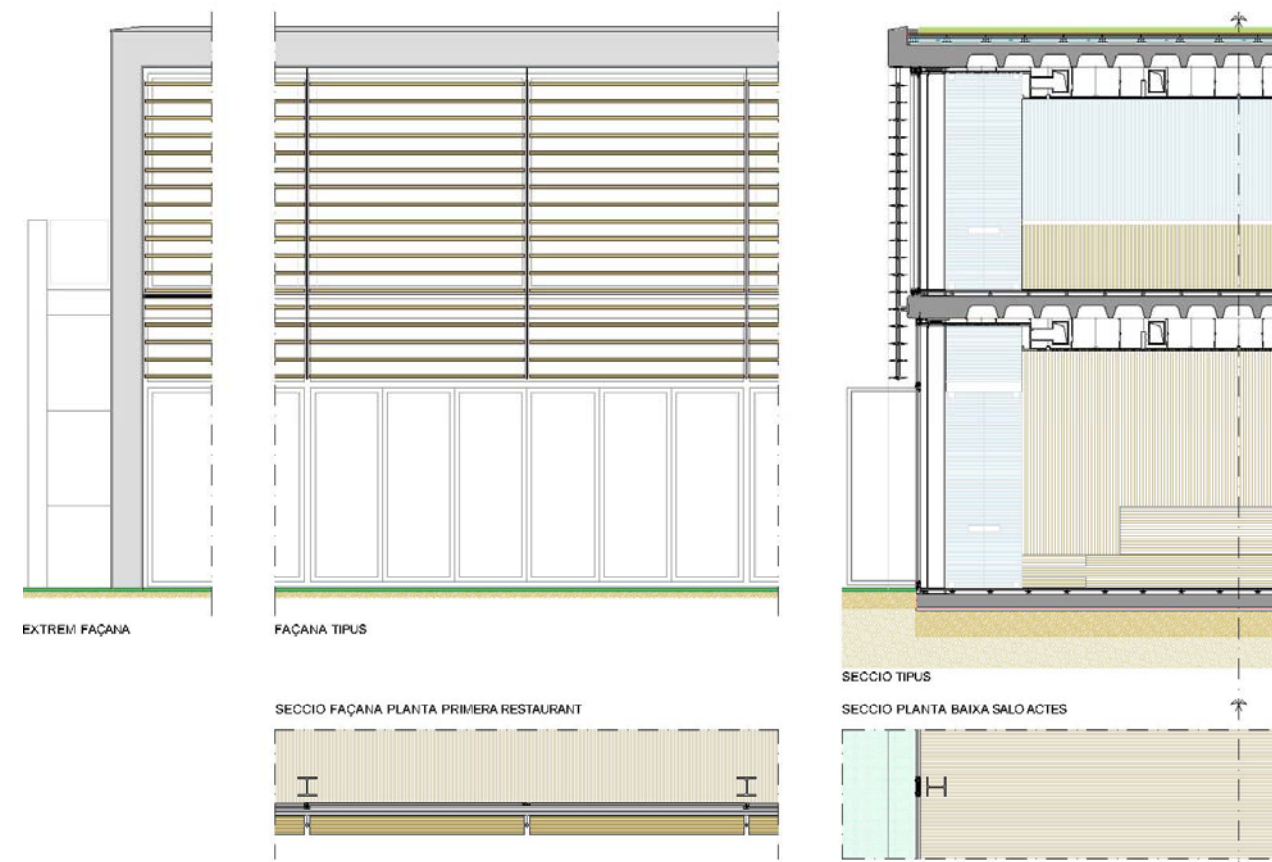

Figura 2. Secció constructiva.

Per a la protecció solar es disposen lames horitzontals per davant de la fusteria on es preveu incidència solar directa, aconseguint matissar la llum que entra a voluntat (les lames són mòbils) de manera que permet una visió panoràmica a l'exterior. A les

vivendes unifamiliars i al bloc, l'estratègia solar consisteix en retirar la façana, emprant els forjats com a *brise-soleils*.

Figura 3. Lames horitzontals de fusta.

L'encontre amb la cota zero també respon a la voluntat de generar un espai continu i d'aconseguir un alt nivell d'accessibilitat amb la supressió d'escalons als recorreguts. Per a mantindre la mateixa cota als recorreguts sense comprometre l'estanquitat s'executen albellons a ras de paviment reforçant la impermeabilització.

Com a estratègia general a l'hora de desenvolupar cadascun dels elements constructius a una escala menor s'ha tractat que la major part dels elements puguin ser reemplaçats o reparats pels propis artesans donant prioritat a la senzillesa i la facilitat de manteniment. D'aquesta forma s'aconsegueix un doble propòsit: proveir de feina als integrants de la comunitat i minimitzar els costos externs de la mateixa.

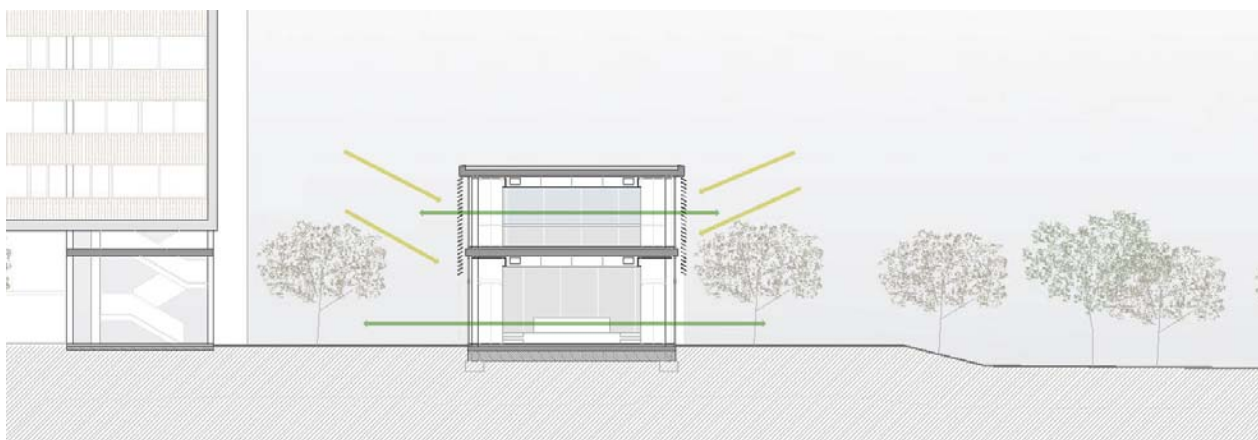

Figura 4. Espai i asolellament

Per a la construcció de l'espai interior s'ha seguit la idea d'espai continu, reforçant-la, i s'ha buscat generar espais confortables i adaptats a l'escala humana a través dels seus acabats. Cada espai s'ha construït tenint en compte l'ús concret al que es destina, trobant tres grans grups.

Les peces representatives, com a llenç d'exposició i dels principals actes que tinguen lloc rebran uns acabats que reforcen la calidesa dels espais i projecten una imatge d'excel·lència de la colònia. Atenent a la flexibilitat d'ús i a la facilitat que atorga per a la distribució d'instal·lacions disposarem de sòl tècnic sobre plots. L'element d'acabat serà un granit natural polit de color crema molt clar. La disposició en peces allargades perpendiculars a façana afavorirà la relació interior exterior. L'elecció d'aquest material per a la pavimentació s'estén a la resta del projecte per la seva qualitat d'acabat i alta resistència (requerida per a les peces amb un ús més agressiu) dotant al conjunt d'unitat.

Figura 5. Sòl tècnic de granit polit.

Els sostres, en canvi, són l'element diferenciador de l'espai. En aquest cas decidim emprar la fusta com a acabat amb panells Topakustic ranurats en una sola direcció que focalitza l'atenció cap a l'interior de les peces funcionals. Aquesta

disposició s'aprofita per a situar les instal·lacions de sostre també de forma lineal. Als paraments verticals és aquest mateix element el que gira des del sostre i baixa per a cobrir els fons escènics i el nucli de serveis. L'elecció d'aquest material ens ofereix calidesa a l'ambient al temps que aporta una acústica òptima. Formalment, per a donar cabuda a les instal·lacions el sostre es despenja retirant-se de la façana, remarcant les circulacions perimetrals i en sintonia amb la linealitat del Topakustic.

Figura 6. Exemple d'aplicació del Topakustic.

Als Tallers l'objectiu és proporcionar uns espais el més funcionals possible, buscant la senzillesa i la facilitat de manteniment i neteja. La decisió al respecte es mantindre el formigó estructural donant-li un acabat llis tant en sostres com en murs. Atenent al seu caràcter quasi industrial i a la flexibilitat d'ús les instal·lacions es muntaran vistes per a un fàcil accés i facilitar la mobilitat d'elements. Com als element representatius (i a les vivendes) el granit es l'escollit per a la pavimentació.

Els Tallers a les vivendes no precisen uns acabats tan durs degut al seu ús menys agressiu. Es per això que els acabats seran un tant més refinats, presentant continuïtat amb els de la vivenda. Així, compartirà amb aquesta l'acabat en cartró-guix tant en paraments verticals com en sostre. El mur darrere del que es situen els nuclis humits a planta baixa i que abraça l'arribada de l'escala a planta primera tindrà un

recobriment de formigó polit, recuperant l'acabat de l'estructura per a l'interior, mentre que el parament que separa l'estar de la cuina i el bany tindrà recobriment de fusta per a un ambient més acollidor.

Figura 7. Acabat Formigó.

A les vivendes unifamiliars seguirem la mateixa estratègia però mantenint l'acabat de formigó del que es compon a la caixa mur que tanca els elements humits. I aquests rebran un recobriment amb peces ceràmiques rectificades de color blanc tant ací com a les vivendes taller.

Figura 8. Tauler blanc rectificat i exemple acabat cuina.

2. ESTRUCTURA

Com hem vist a la memòria formal és la pròpia estructura la que encarrega de formalitzar el projecte, generant les principals envoltants del conjunt i quedant vista.

Compositivament ja hem pogut observar com s'han generat una sèrie d'eixos que articulen tot el conjunt. I l'estructura es el principal element que remarca aquestos eixos i respon per repetició a la modularitat del complex.

La dimensió entre eixos resulta una constant al projecte (a excepció de les vivendes unifamiliar on canvia lleugerament com vorem), generant una distància entre suports de 6'9 metres. Aquesta dimensió ens permetrà respondre de forma racional i sense excessos estructurals a tot el conjunt.

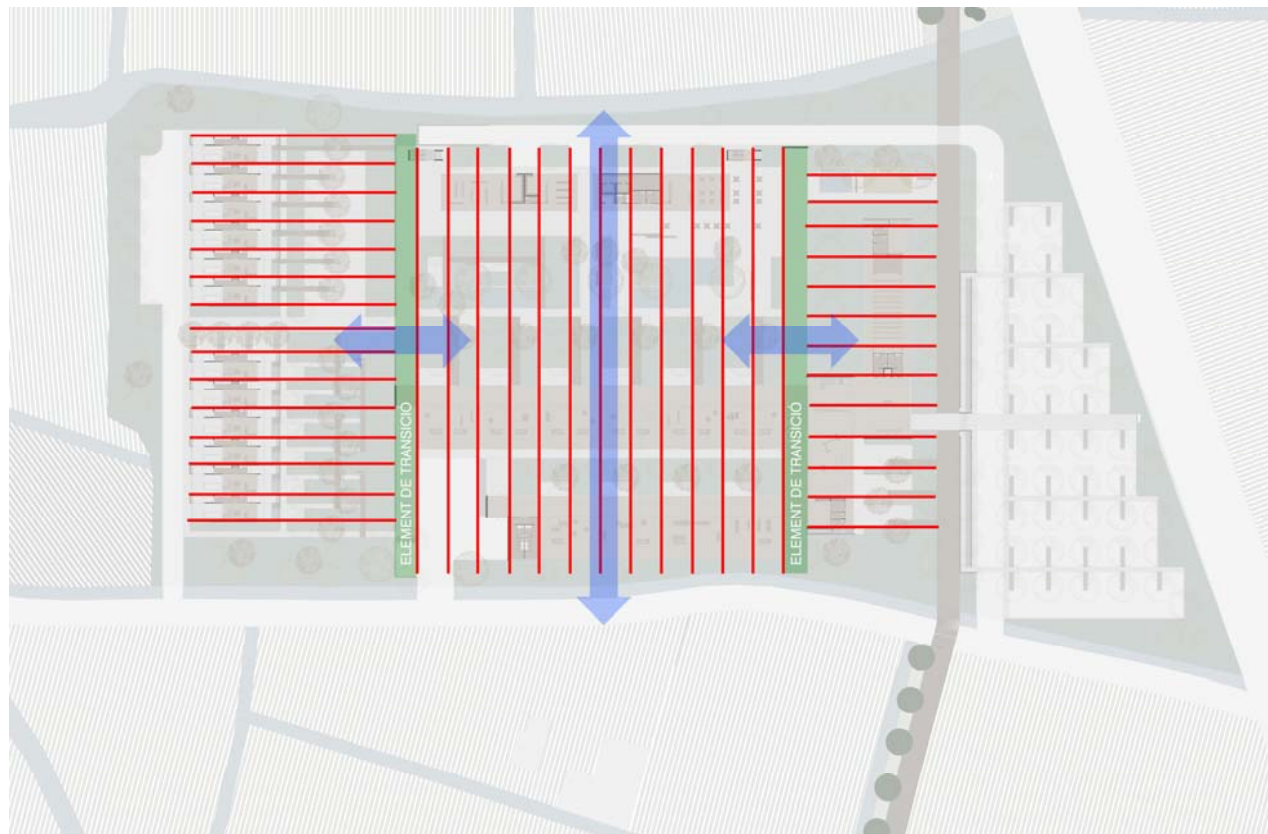

Figura 9. Eixos compostius i estructurals.

Els tallers i el bloc mantenen aquesta dimensió com a màxima distància a forjar, emprant la llosa reticular de formigó armat com a element suficient per a cobrir-la i

donant un suport pla d'acabat. Al bloc els voladissos projecten aquestes safates fins a dos metres més enllà dels pilars. Com a elements de suport vertical es repeteixen el murs de formigó armat separant espais combinats amb pilars d'acer quan es desitja una presència més lleugera.

A les peces representatives continua present aquest interès però com dimensió mínima. Les llums perpendiculars a aquestos eixos creixen fins als 9'5 metres passant la llosa de massissa a alleugerada amb cassetons perduts donat que la superfície inferior es recobrirà amb el fals sostre.

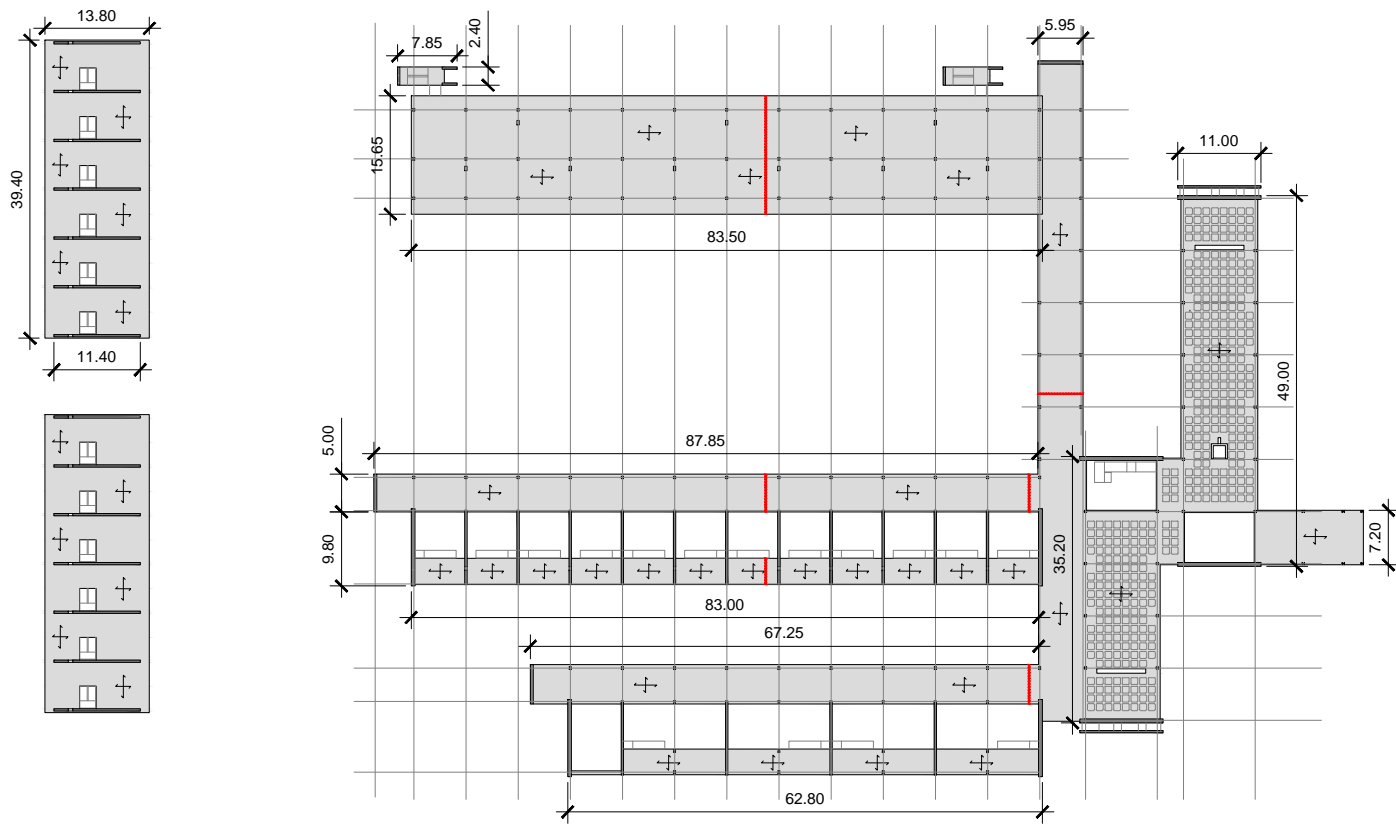

Figura 10. Forjat reticular alleugerat amb cassetons i exemple de pilar metàl·lic amb forjat de formigó.

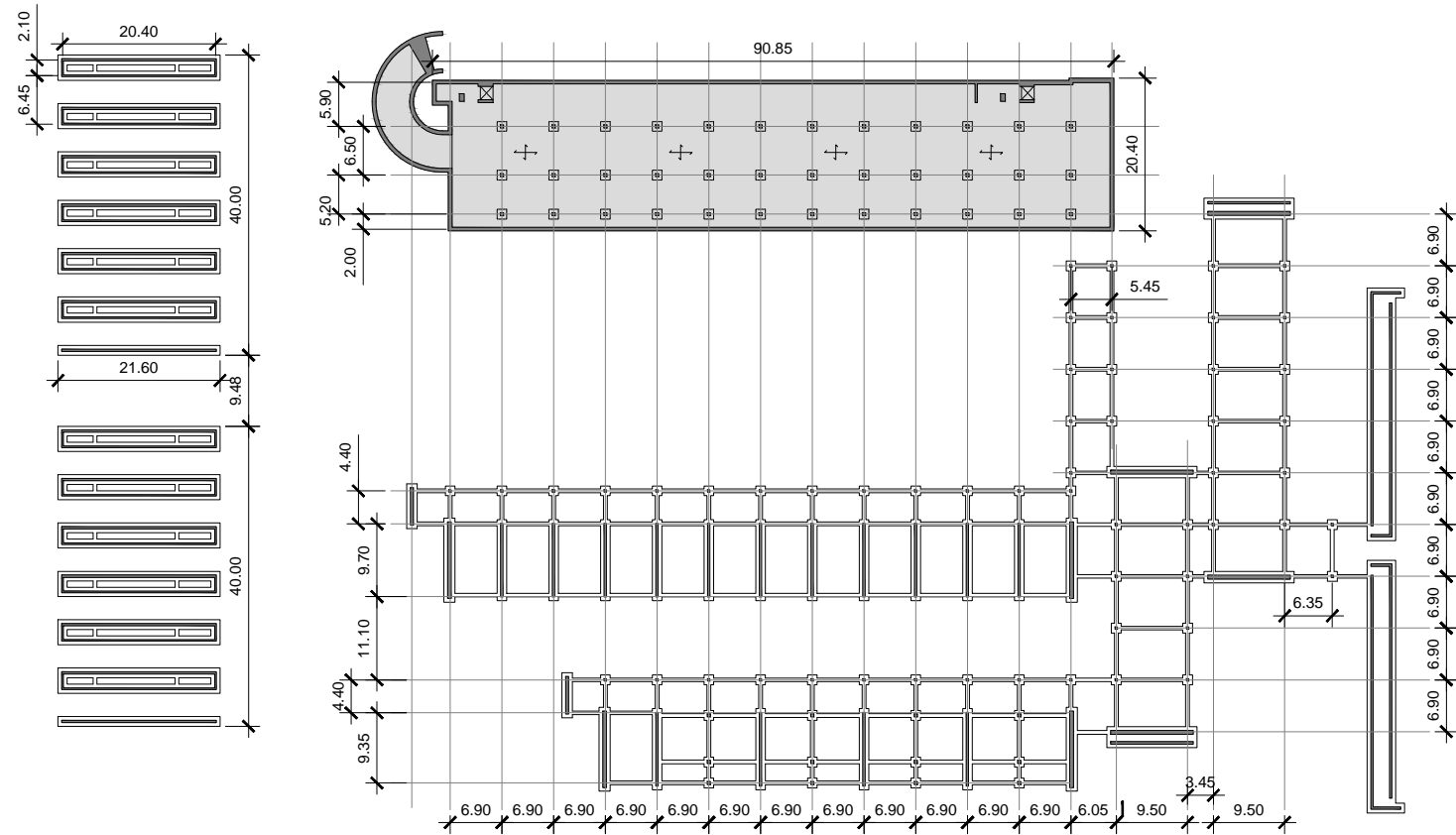
A les vivendes unifamiliars es repeteixen els murs i les lloses de formigó amb la particularitat que la llum es redueix a 6'45 metres per a adaptar-se al programa donat.

A falta d'informes geotècnics s'ha optat per una fonamentació superficial que homogeneïtza els seients verticals, redueix la pressió de treball i ponteja les possibles irregularitats del terreny. Al garatge s'ha optat per una llosa de fonamentació i murs pantalla.

Així es recorre a una fonamentació de sabates corregudes i aïllades sota pilars amb bigues centradores i de lligat. Com cota de fonamentació es prendrà una profunditat de 3,50 m respecte a la superfície del terreny, en el cas que l'edifici tinga soterrani i 1 m en el cas que l'edifici no tinga soterrani, sobrepassant la capa superficial de farcits. Es traven totes les sabates almenys en dues direccions.

ESTRUCTURA PLANTA PRIMERA

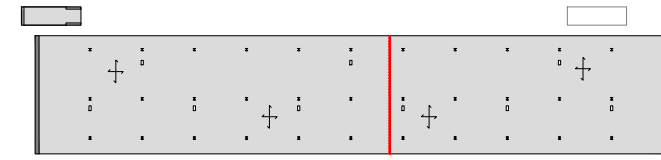
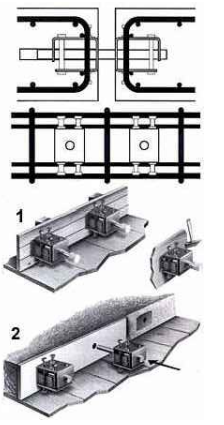
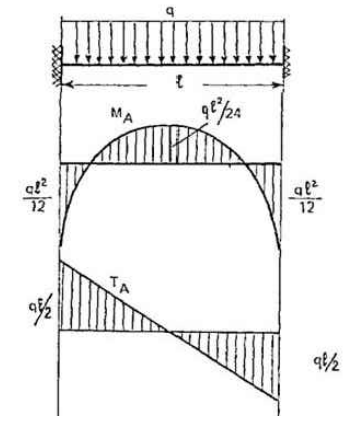

CIMENTACIÓ

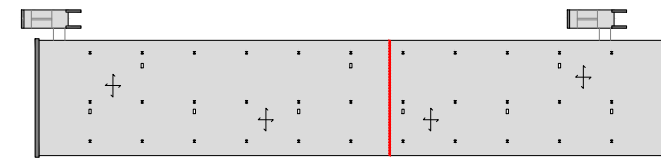
JUNTES DE DILATACIÓ

Sistema Junta dilatació mitjançant CRETS

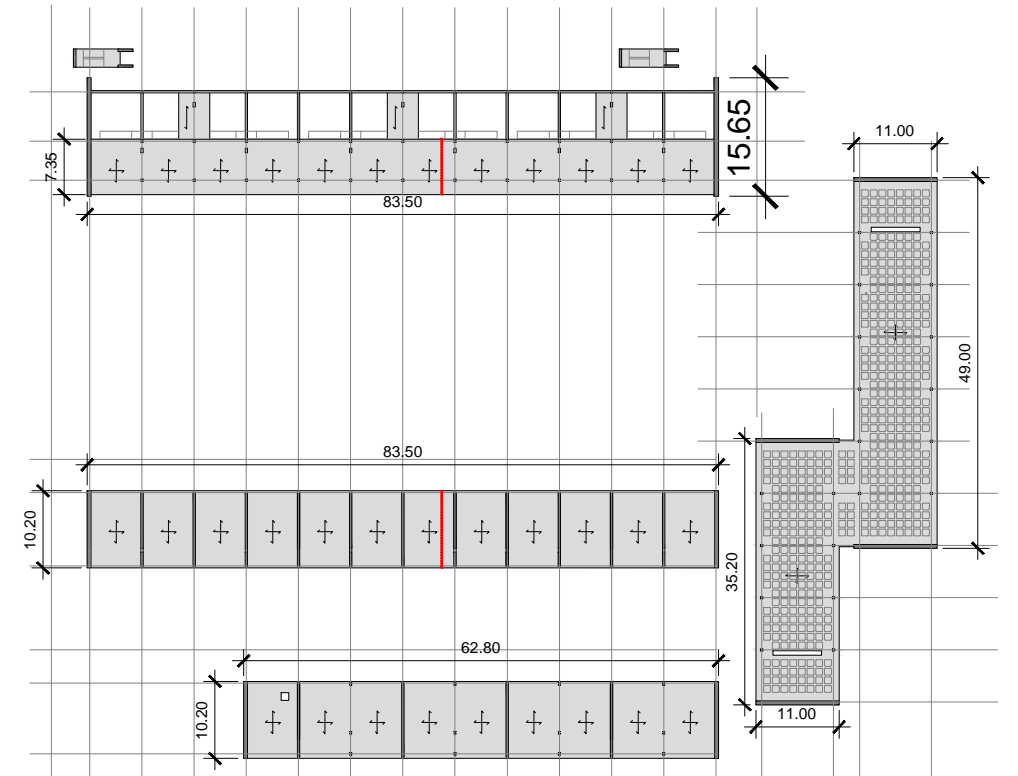
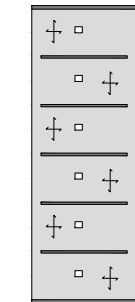
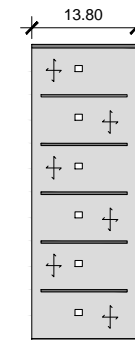
Situació en secció menys sol·licitada
aprox. 1/4 de llums

ESTRUCTURA COBERTA BLOC

ESTRUCTURA PLANTA TERCERA BLOC

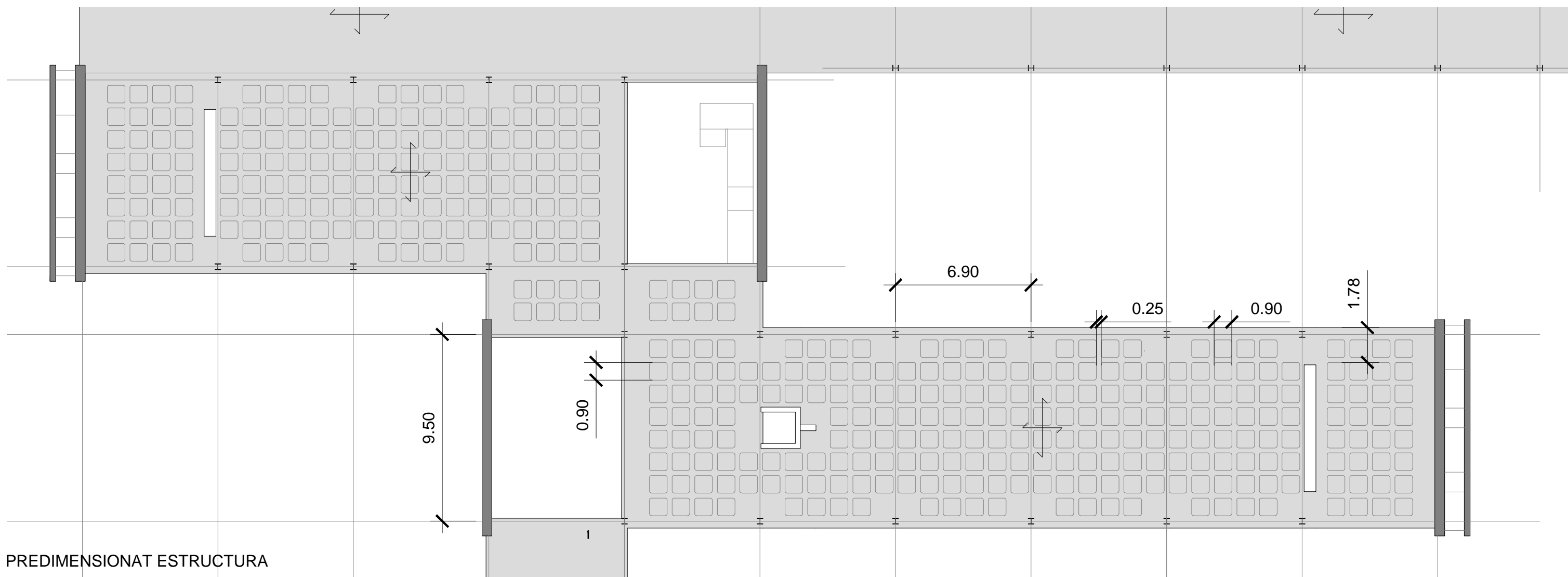

ESTRUCTURA PLANTA SEGONA (I QUARTA EN BLOC)

FORMIGÓ ARMAT				
TIPIFICACIÓ DEL FORMIGÓ				
Element estructural	Tipus	Modalitat de control	Coef. parcial de seguretat	Resistència de càlcul
Cimentació	HA-30/B/20/II-b	estadístic	1'50	20 N/mm ²
Estructura	HA-25/B/16/II-b	estadístic	1'50	16.67 N/mm ²
F. de neteja	HM-20/B/16/II-b	estadístic	1'50	13 N/mm ²
TIPIFICACIÓ DE L'ACER				
Element estructural	Tipus	Modalitat de control	Coef. parcial de seguretat	Resistència de càlcul
Murs pantalla	B - 500 - SD	normal	1'15	434 N/mm ²
Cimentació	B - 500 - SD	normal	1'15	434 N/mm ²
ACER				
TIPIFICACIÓ DE L'ACER				
Element estructural	Tipus	Modalitat de control	Coef. parcial de seguretat	Resistència de càlcul
Pilars	S 275 JR	normal	1'05	260 N/mm ²

ACCIONS CONSIDERADES			
FORJAT PLANTA PRIMERA		FORJAT PLANTA COBERTA	
Carregues permanents		Carregues permanents	
Forjat	3.5 Kn/m ²	Forjat	3.5 Kn/m ²
Solat	1.5 Kn/m ²	Sistema Llosa Filtron	3.5 Kn/m ²
Tabiqueria	3 Kn/m ²	Instal·lacions	1 Kn/m ²
Instal·lacions	1 Kn/m ²	<i>Coeficient seguretat</i>	1.35
<i>Coeficient seguretat</i>	1.35		
Sobrecàrregues		Sobrecàrregues	
Multiús C3	5 Kn/m ²	Manteniment	5 Kn/m ²
<i>Coeficient seguretat</i>	1.5	<i>Coeficient seguretat</i>	1.5

PREDIMENSIONAT
SUPORTS
PILARS HEB 300 ACER INOX
Acabat Pintat amb pintura intumescent
FORJAT
FORJAT RETICULAR FORMIGÓ ARMAT CANTO VIST
Canto total: 40 cm
Rigiditzat perimetral
Caixetó perdut h: 30cm, 90x90cm
Nervis 25 cm
Armadura negatiu: 2 diam 25

PREDIMENSIONAT ESTRUCTURA

3. INTAL·LACIONS

Donada la l'obligada brevetat de les memòries i el caràcter heterogeni del projecte farem una breu explicació del sistema general d'instal·lacions i ens centrarem en una àrea significativa de l'edifici representatiu per a desenvolupar el detall.

Per la disposició dispersa del conjunt i amb la intenció de no multiplicar les instal·lacions es centralitza el gros de les escomeses a l'extrem Est del soterrani baix del bloc. A partir d'ací es distribueixen tots els ramals cap al diversos pavellons mantenint-los sempre baix la cota zero.

La instal·lació de climatització és una excepció a aquest punt per la seva demanda d'espai amb la qual cosa serà tractada peça a peça. Als elements representatius es situa el gros de la maquinària a la coberta, habilitant dos generosos espais per a la disposició dels conductes verticals, un per al Restaurant i el Saló d'Actes i altre per a les Oficines i la Sala d'Exposicions, configurant dos instal·lacions independents i redundants al Hall d'accés. La impulsió per a aquestos espais es realitza a través de difusors lineals al sostre i el retorn per la secció del sostre. La resta d'elements posseeixen cadascun el seu propi sistema independent de la resta i habilitant l'ús individualitzat dels espais. En aquestos casos la maquinària es situa als sostres propis de cada element o al fals sostre dels elements servidors segons el cas.

Altres elements de grans dimensions a situar són els aljubs contra incendis. Per a aquestos elements repetirem la primera estratègia, soterrant-los de manera independents a la resta. En situarem dos d'ells, un entre el Bloc i el Saló d'Actes, per a servir a aquestes dos edificacions i altre al pati entre tallers, que proveeix d'aigua els Tallers mateixos, la Sala d'Exposicions i les Oficines.

Per a pal·liar l'ús hídric que suposa el complex es crea un sistema per a arreplegar les aigües no fecals i emmagatzemar-les en un altre gran aljub soterrani

situat a la plaça central. Aquest dipòsit abastirà els aljubs d'incendis, el sistema de rec i les preses d'aigua no potable que situarem als tallers per al seu ús "industrial".

Figura 11. Aljub tipus per a soterrar.

També disposarem plaques solars per a l'acumulació d'aigua calenta sanitària a les cobertes de les peces residencials i fotovoltaïques a les representatives i els tallers sempre allunyats de les vores exteriors de coberta per a mantenir-les ocultes a la vista.

Figura 12. Llosa Filtron Solar (Sistema Intemper).

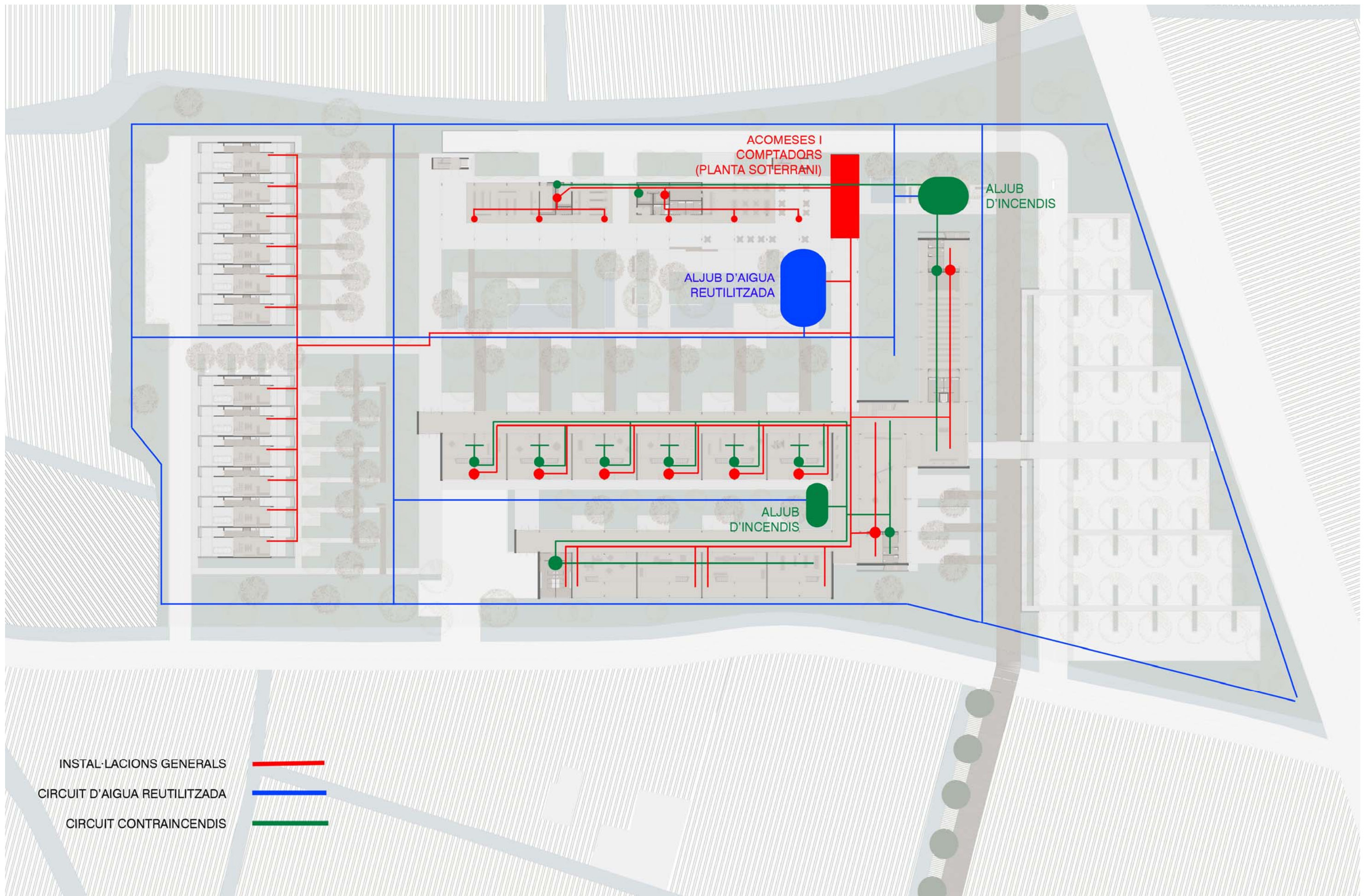

Figura 13. Esquema general d'instal·lacions. Circuits principals.

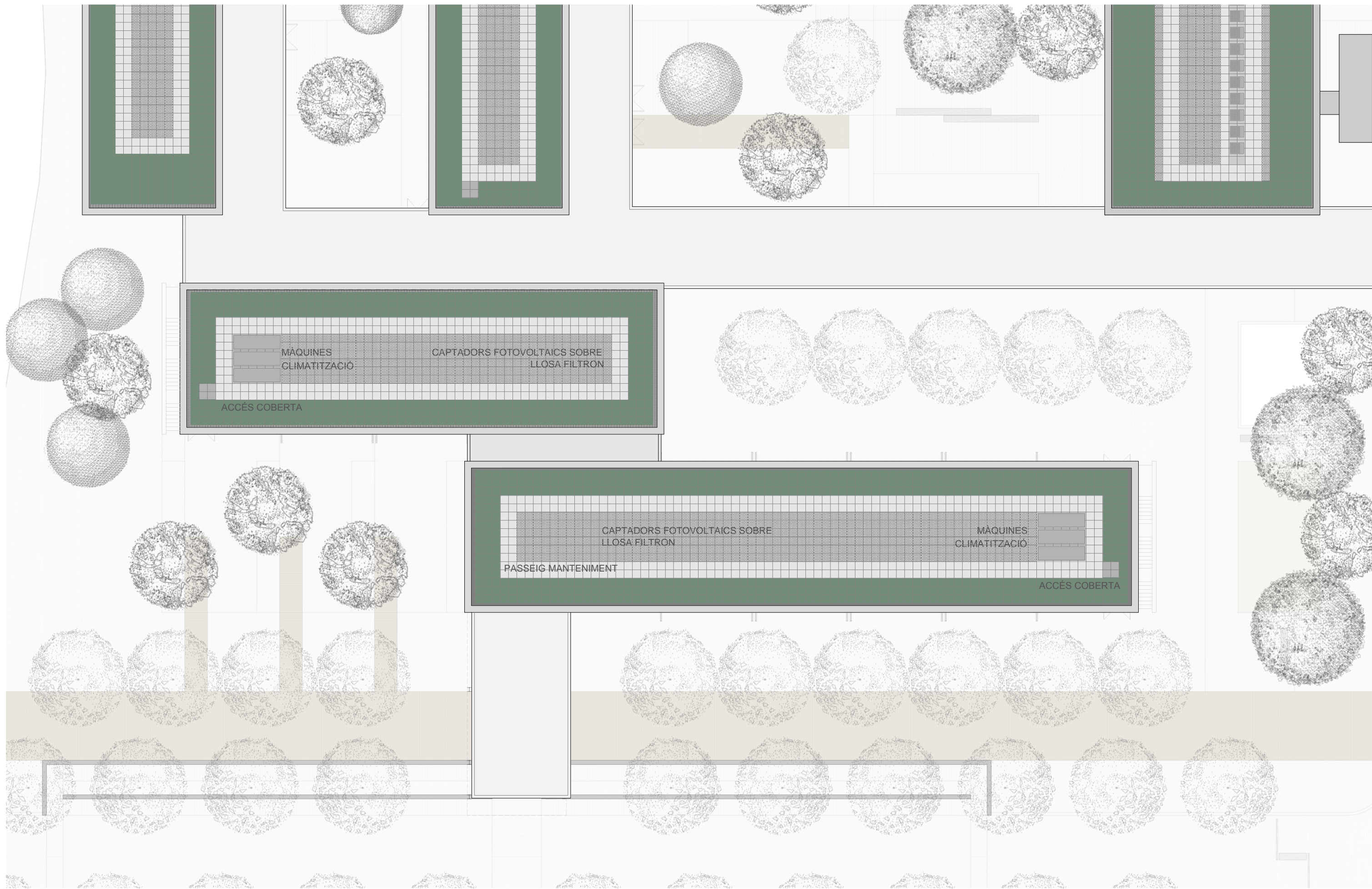
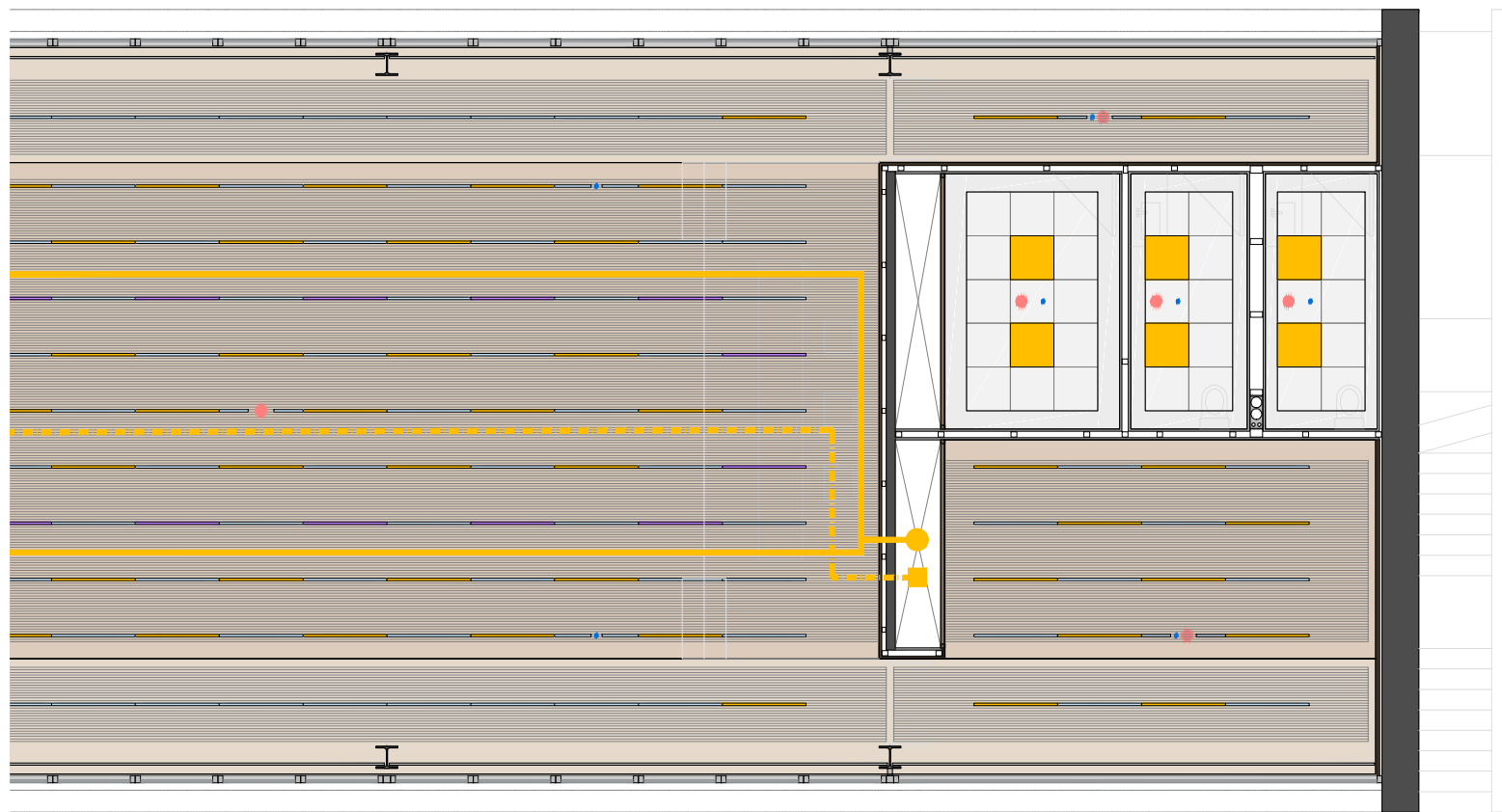
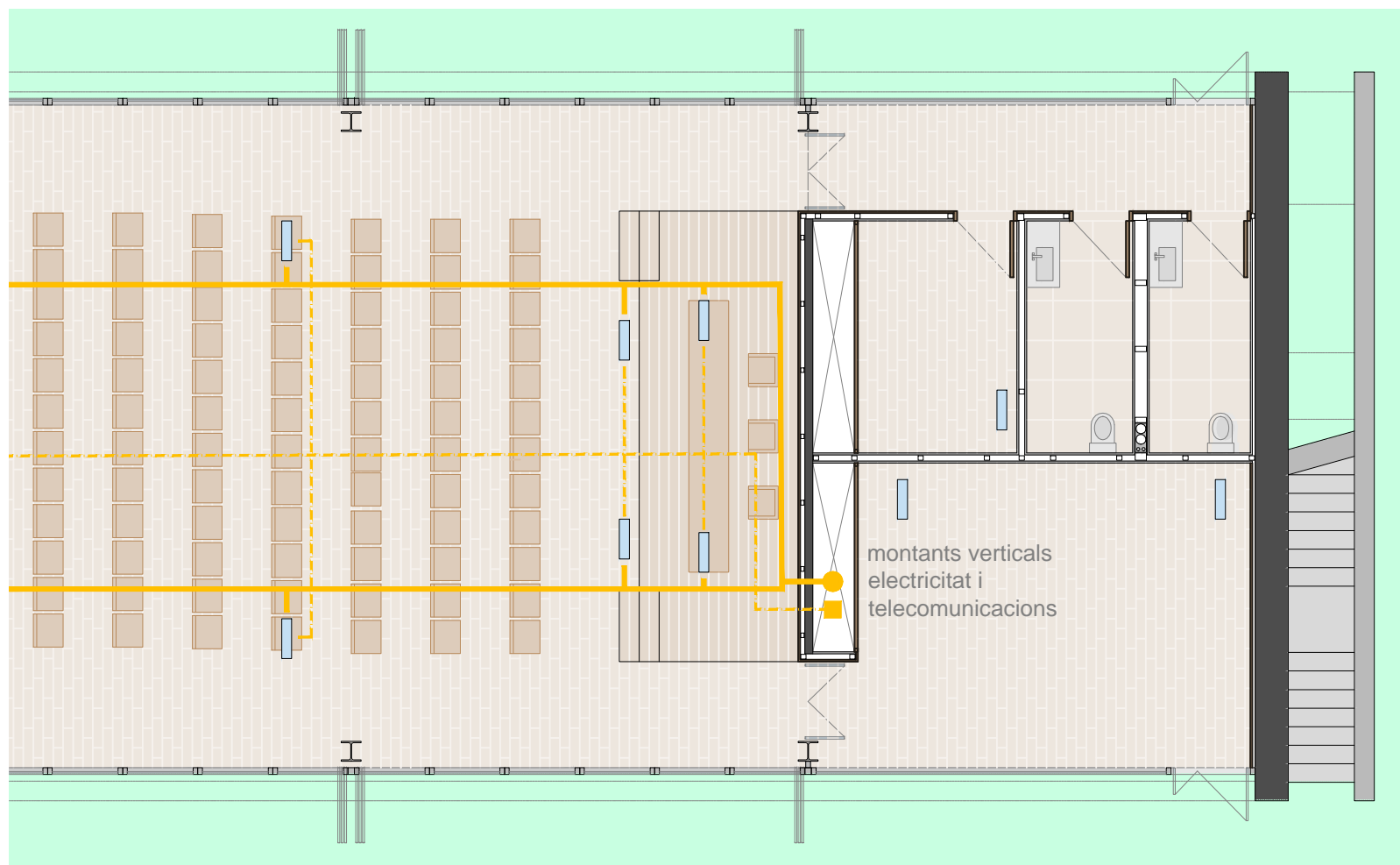
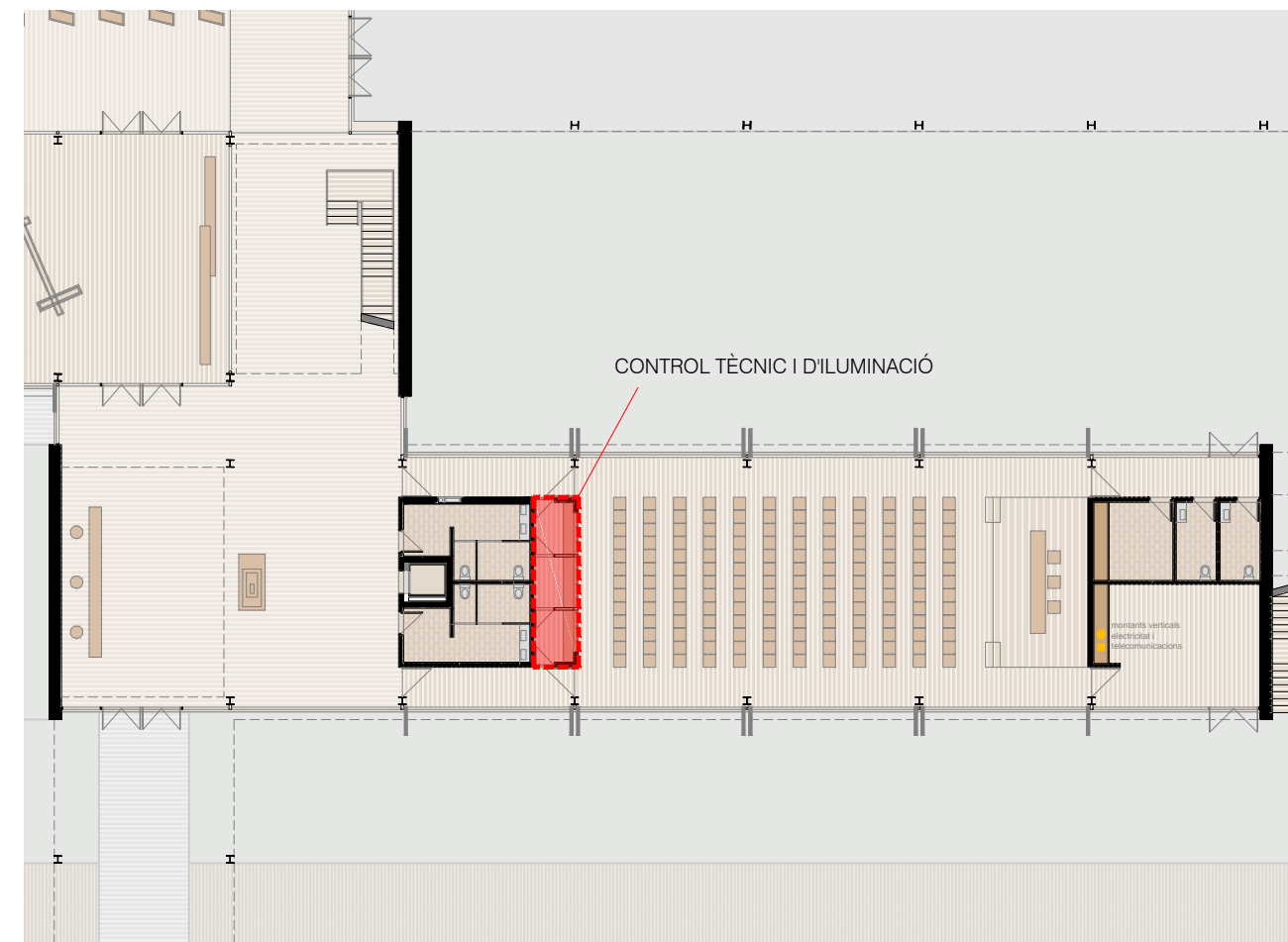

Figura 14. Instal·lacions a la Coberta

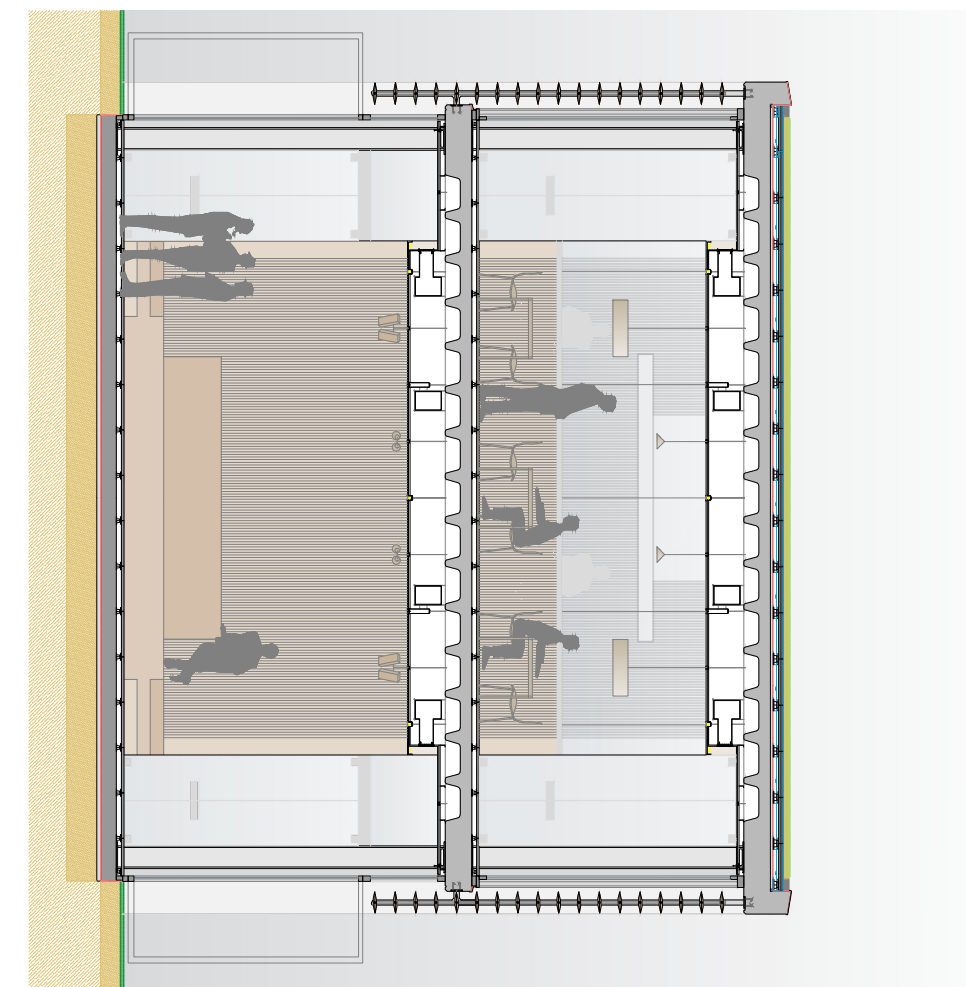

PLANTA SOSTRES

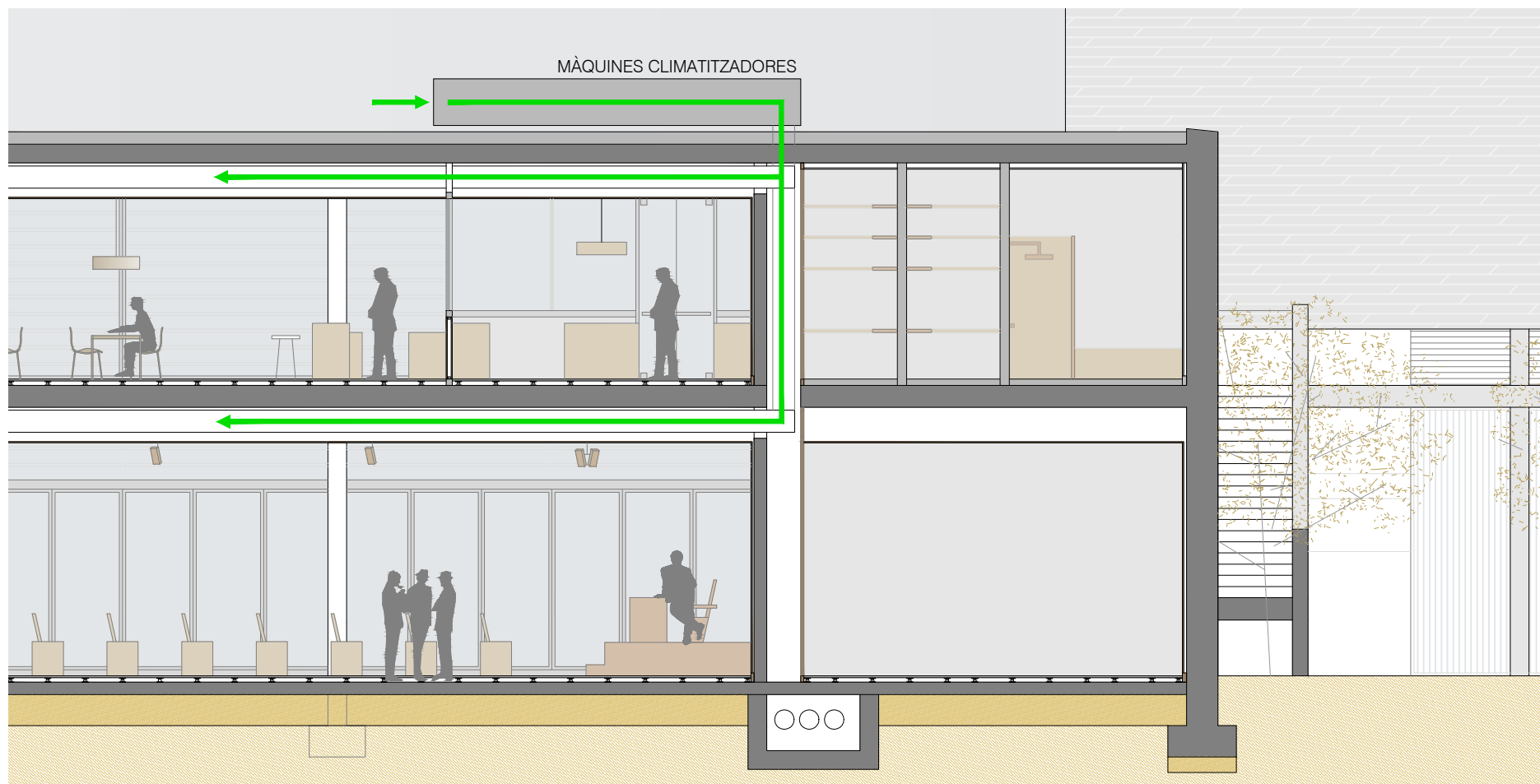
PLANTA BAIXA

- ENDOLLS MODULARS ELÈCTRICS I LAN INTEGRATS AL SÒL TÈCNIC
- CARRILS ELECTRIFICATS
- LLUMINÀRIES LINIALS
- LLUMINÀRIES SECUNDÀRIES

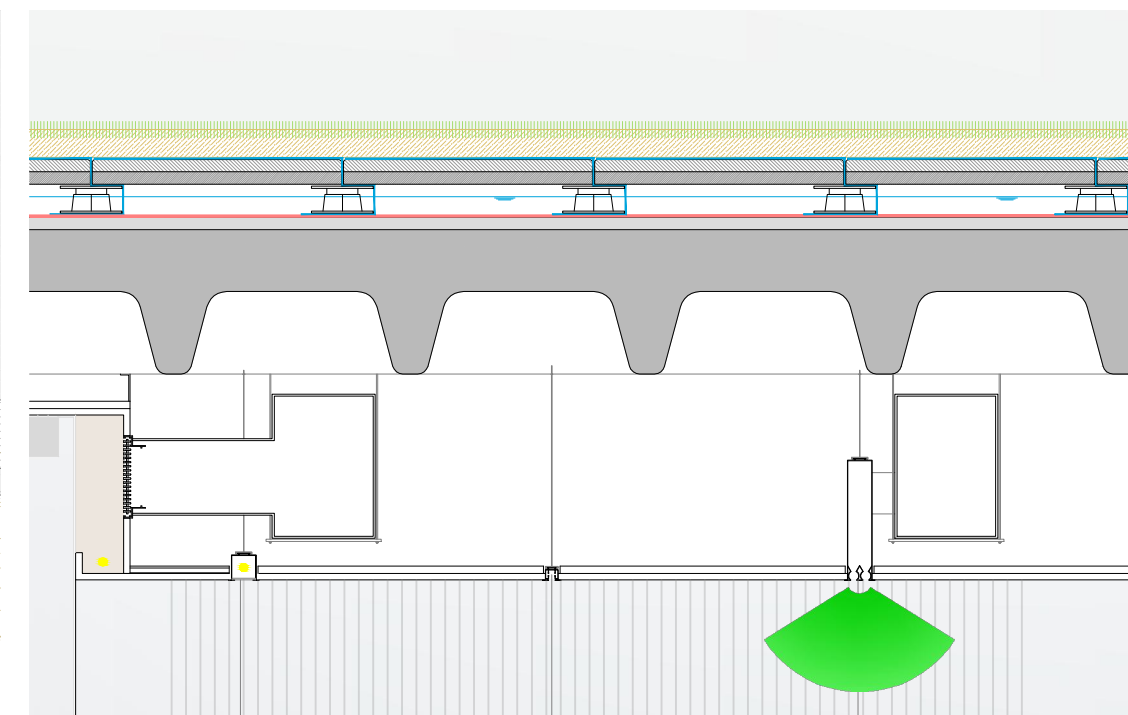

SECCIÓ

Figura 15. Instal·lacions elèctriques

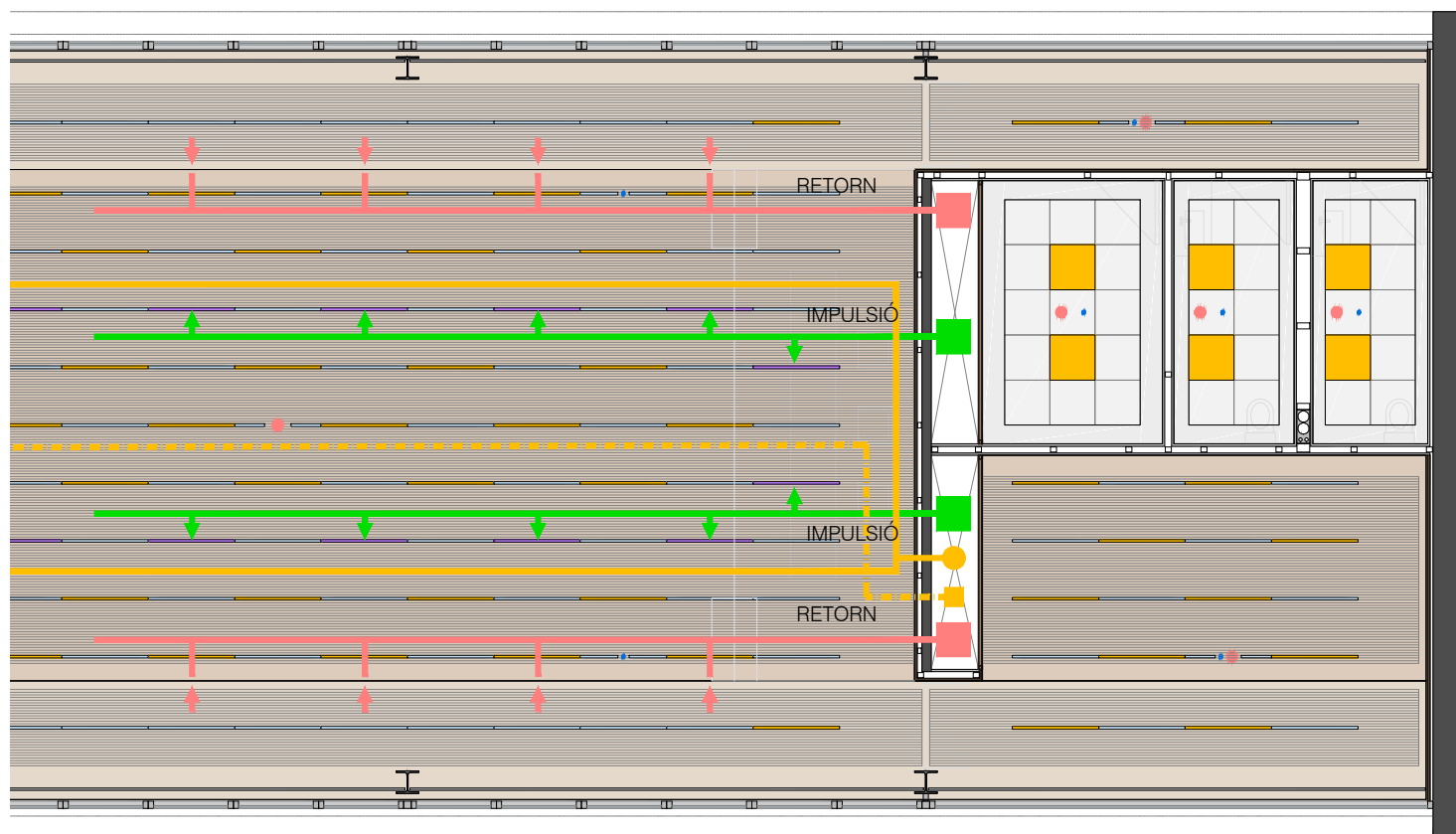

SECCIÓ LONGITUDINAL

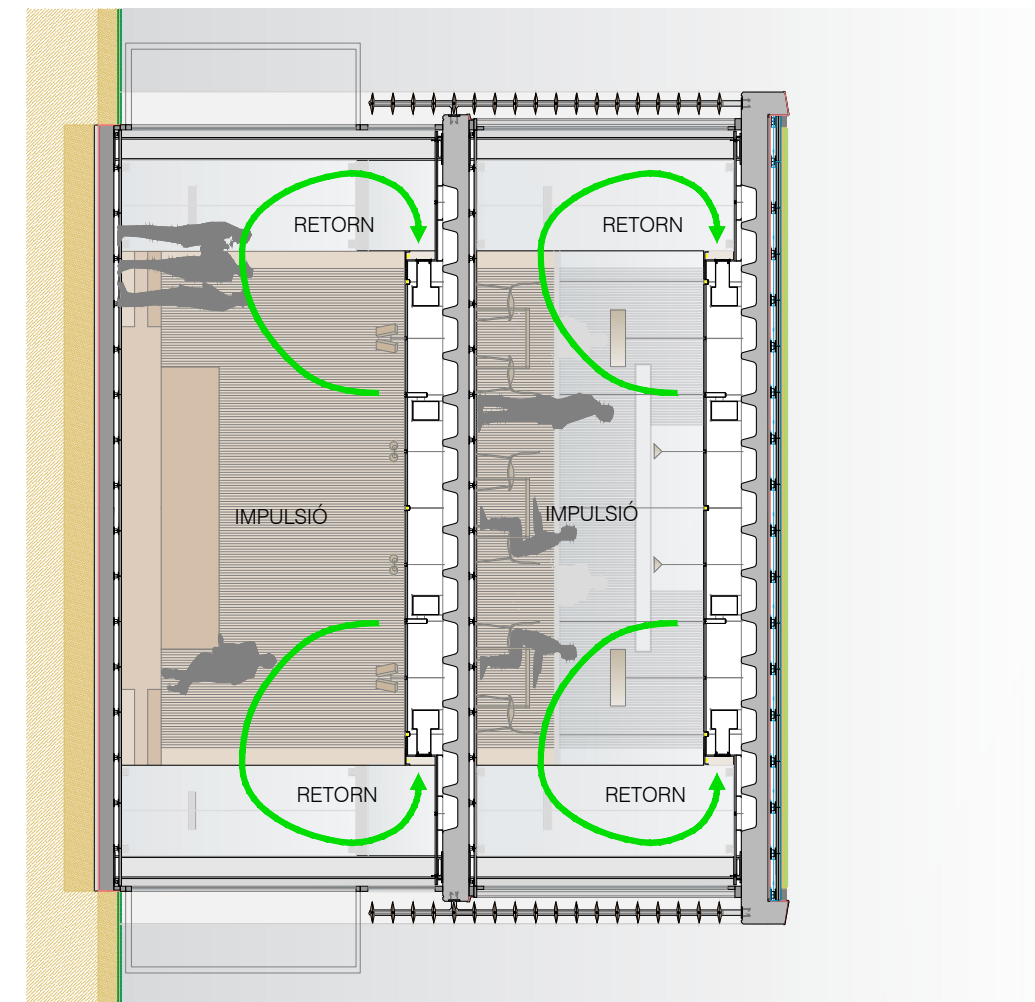

DETALL DE DIFUSORS LINALS I FRANJA DE RETORN PER SOSTRE TÈCNIC.

— DIFUSORS LINALS

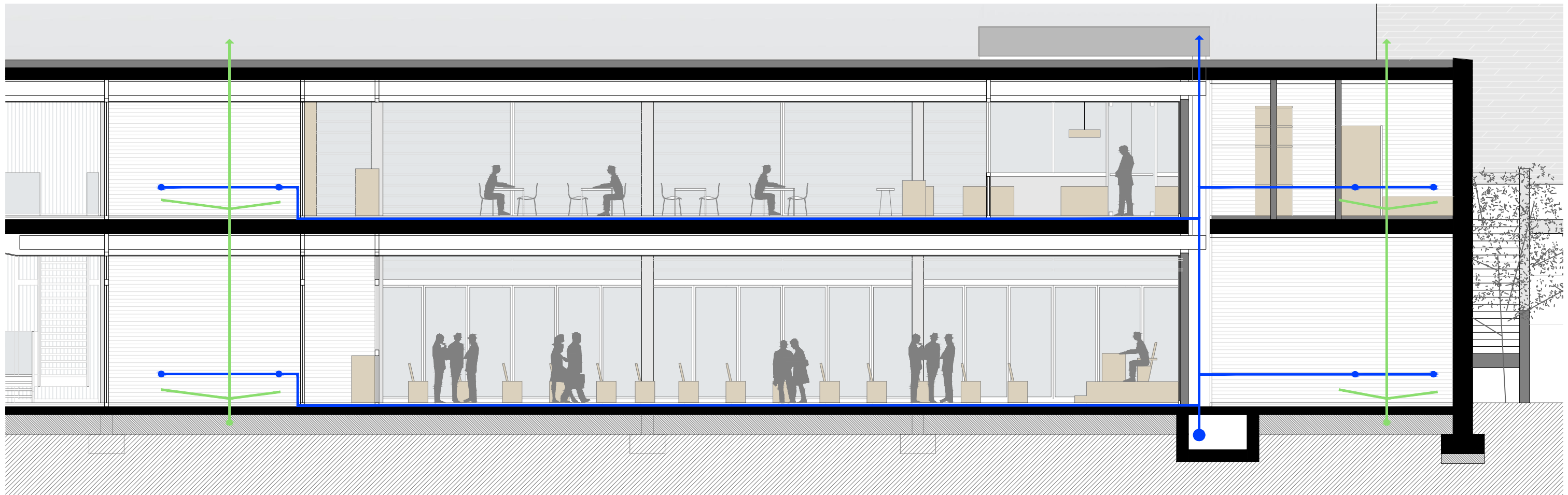

PLANTA SOSTRES

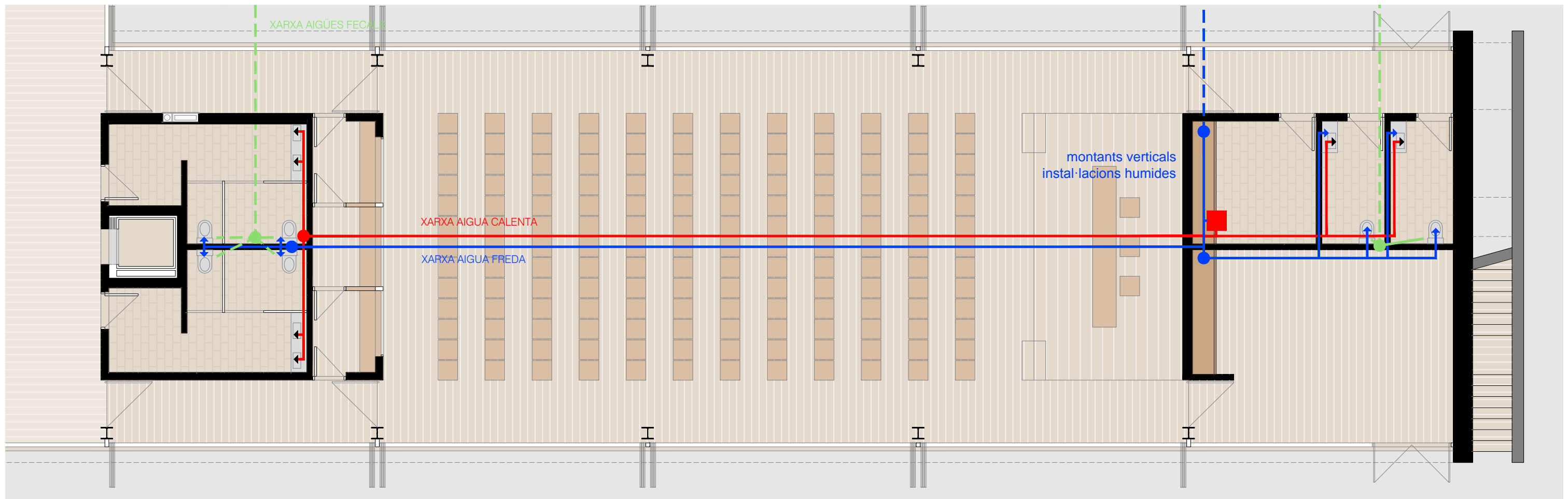

SECCIÓ TRANSVERSAL

Figura 16. Instal·lacions climatització

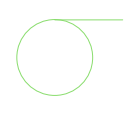

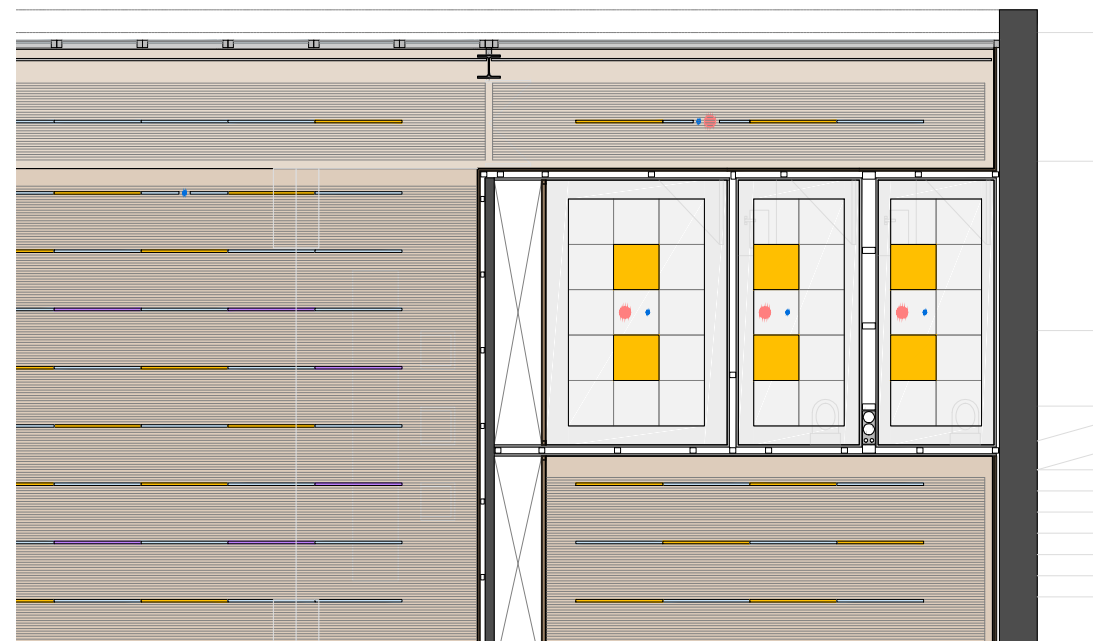
ESQUEMA VERTICAL

PLANTA BAIXA

Figura 17. Instal·lacions aigua

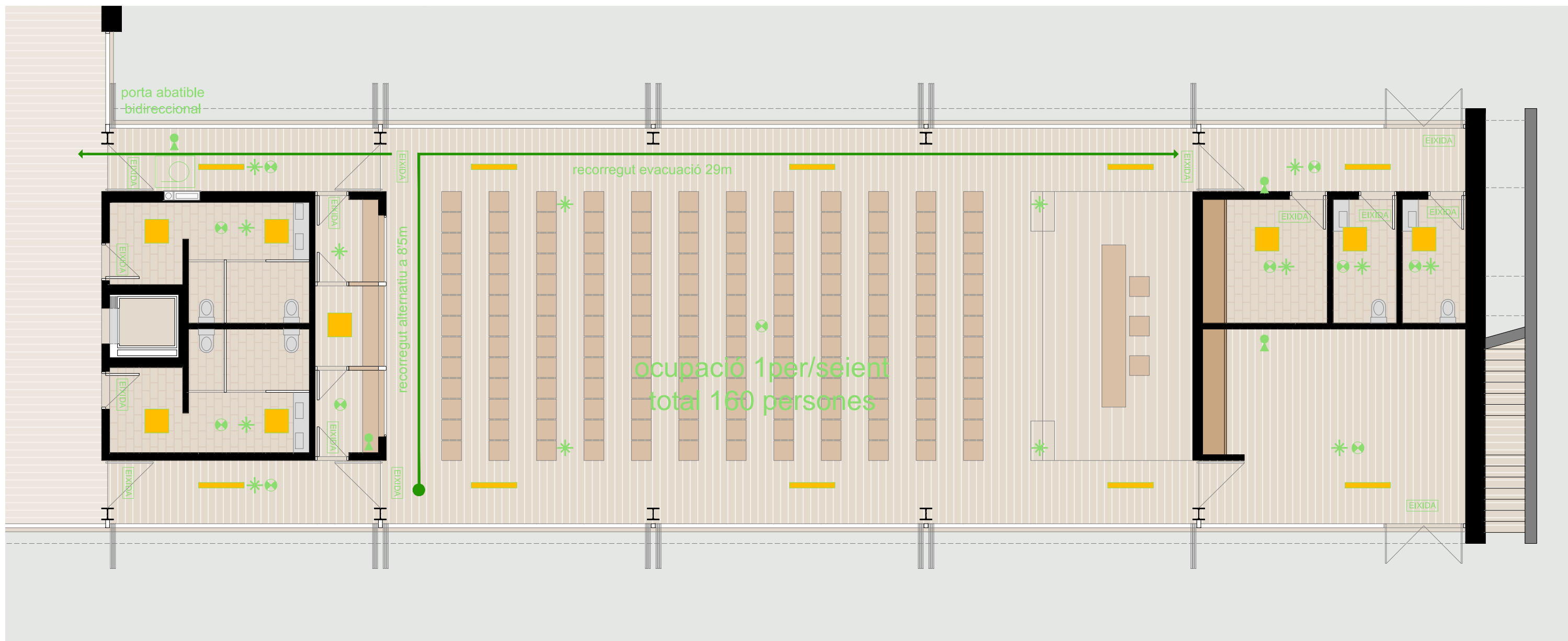
- EIXIDA SENYALITZACIÓ EIXIDA D'EMERGÈNCIA
- EXTINTOR PORTÀTIL
- DETECTORS D'INCENDIS
- ARRUIXADORS
- IL·LUMINACIÓ D'EMERGÈNCIA
- BOCA D'INCENDIS EQUIPADA

DETALL D'INSTAL·LACIONS A SOSTRE.

BIE I EXTINTORS INTEGRATS A NÍNOLS. REPRESENTACIÓ D'ASPECTE FINAL AMB TOPAKUSTIC.

PLANTA BAIXA

Figura 18. Seguretat Incendis

4. NORMATIVA

El disseny de recorreguts i elements constructius que els conformen s'ha elaborat amb la idea que absolutament totes les circulacions i espais siguin completament accessibles. Un visitant amb mobilitat reduïda que deixara el cotxe a l'aparcament a una de les 14 places habilitades per a discapacitats accediria directament al recorregut més curt i directe per a entrar al conjunt. Per a superar l'abancament de la parcel·la disposaria d'un parell de còmodes rampes amb un desnivell constant inferior al 3'5%. Superat aquest desnivell tot el projecte públic es desenvolupa en pla facilitant l'accessibilitat a excepció òbvia del Restaurant i les Oficines que disposen d'ascensor. Els espais també estan dimensionats per a complir sobradament amb la normativa d'accessibilitat, dotant a totes les peces de serveis higiènics completament adaptats tant per al públic com per als treballadors.

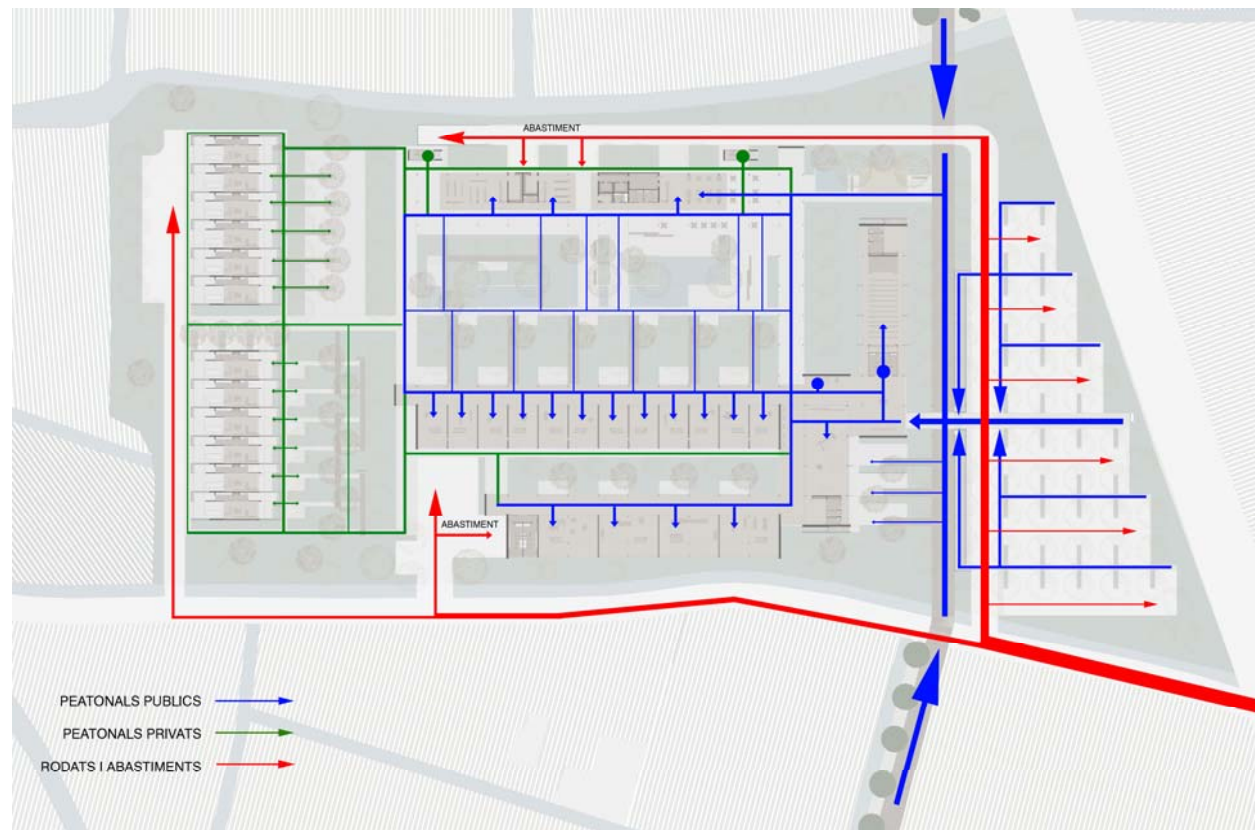
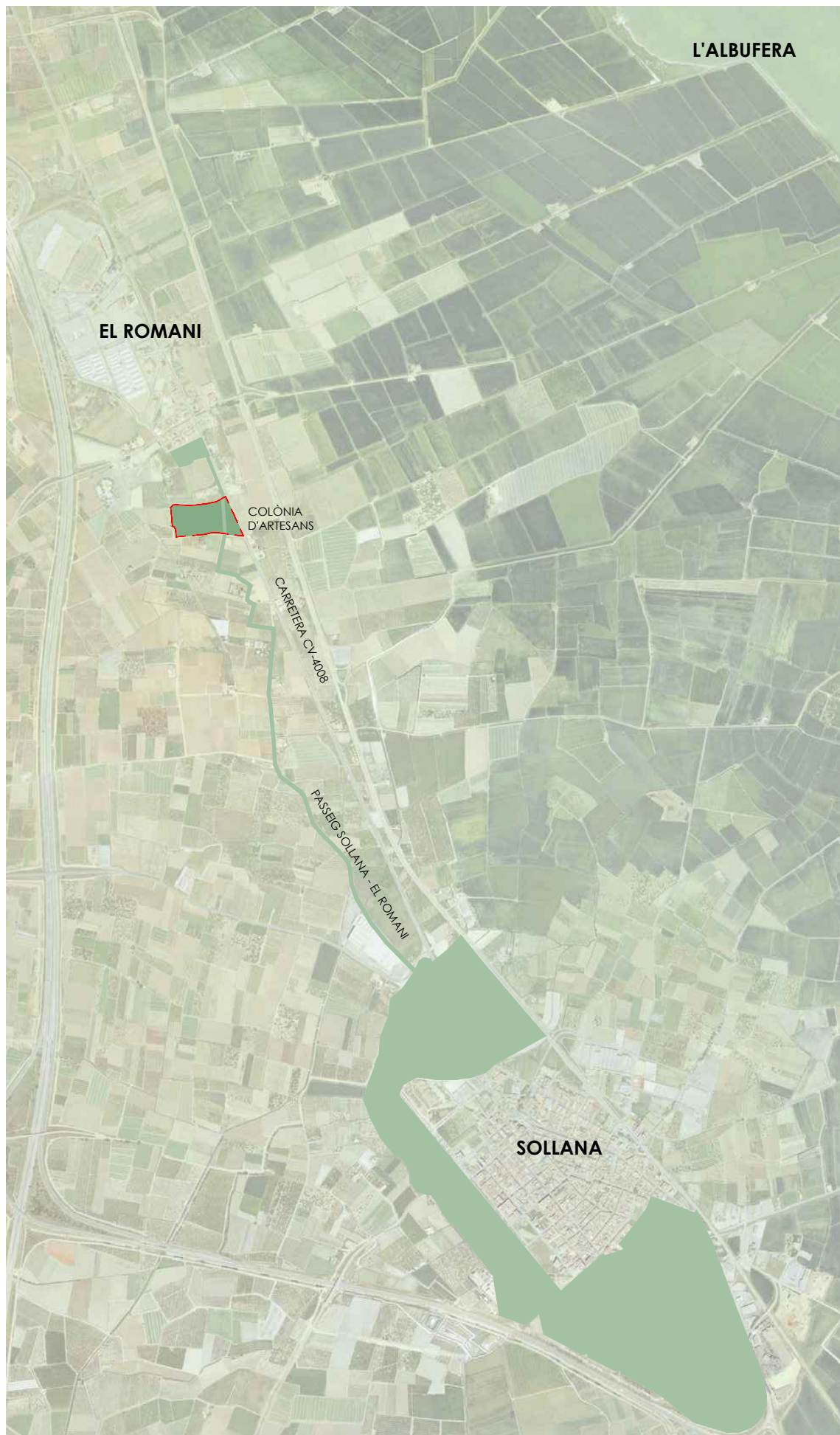

Figura 19. Circulacions accessibles.

També s'ha prestat especial atenció a l'òptima distribució de recorreguts d'evacuació i atenent a la DB-SI. La pràctica totalitat d'elements públics disposen d'una evacuació directa a l'exterior, tret dels elements en planta primera, als que s'ha dotat d'un recorregut doble per a l'evacuació descendent des de l'escala del Hall i escales exteriors accessòries als extrems per a una ràpida resposta en cas d'incendi.

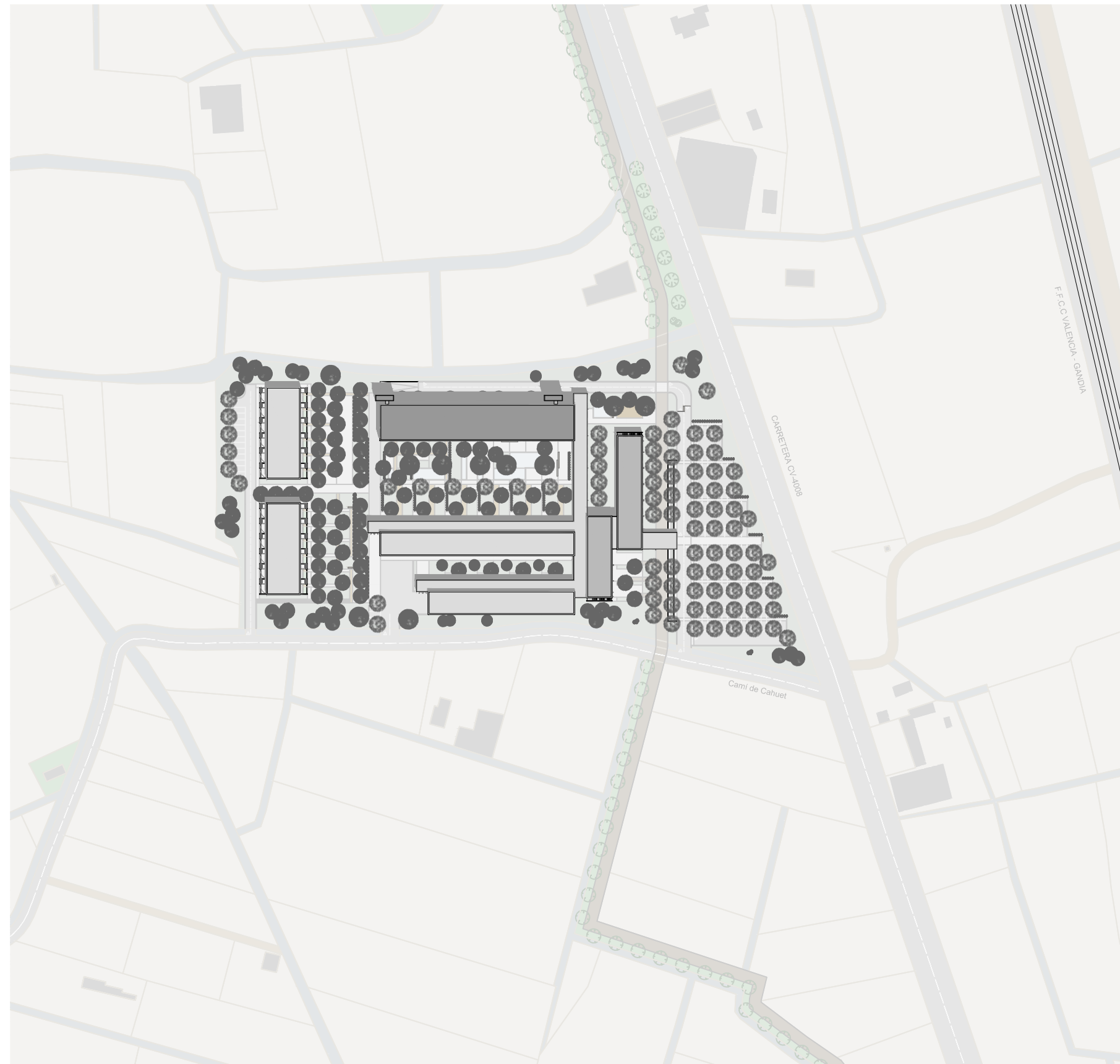
Com a principals normes a complir pel projecte citarem:

- **CTE CODI TÈCNIC DE L'EDIFICACIÓ** (R.D. 314/2006 i actualitzacions)
 - o DB-SE SEGURETAT ESTRUCTURAL
 - o DB-SI SEGURETAT EN CAS D'INCENDI
 - o DB-SU SEGURETAT D'UTILITZACIÓ
 - o DB-HS SALUBRITAT
 - o DB-HE ESTALVI D'ENERGIA
 - o DB-HR PROTECCIÓ SOROLLS
- **NTE NORMES TÈCNiques DE L'EDIFICACIÓ** (no d'obligat compliment)
- **EHE-08 INSTRUCCIÓ DEL FORMIGÓ ESTRUCTURAL** (R.D. 1247/2008)
- **RC-08 INSTRUCCIÓ PER A LA RECEPCIÓ DE CEMENTS** (R.D. 956/2008)
- **RBT REGLAMENT ELECTROTÈCNIC PER A BAIXA TENSÍO** (R.D. 842/2002)
- **RITE REGLAMENT DE INSTAL·LACIONS TÈRMiques ALS EDIFICIS** (R.D. 1751/1998)
- **LUV LLEI URBANÍSTICA VALENCIANA** (Llei 16/2005 GV)
- **LOTTP LLEI D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I PROTECCIÓ DEL PAISATGE** (Llei 4/2004 GV)
- **DECRET 107/1991 GV PEL QUE ES REGULA EL CONTROL DE QUALITAT A L'EDIFICACIÓ DE VIVENDES I LA SEUA DOCUMENTACIÓ.**
- **LLEI 3/2004 GV D'ORDENACIÓ I FOMENT DE LA QUALITAT DE L'EDIFICACIÓ.**
- **MODIFICACIÓ I TEX REFÓS QUE DESENVOLUPA LES NORMES D'HABITABILITAT I DISSENY DE VIVENDES** (DOGV 1548/1991)
- **NORMES D'HABITABILITAT, DISSENY I QUALITAT DE VIVENDES A L'ÀMBIT DE LA COMUNITAT VALENCIANA** (DOGV 3136/1997)
- **RESOLUCIÓ REFERIDA A L'APLICACIÓ DE LES NORMES D'HABITABILITAT I DISSENY HD-91 EN GARATGES** (DOGV 3524/1999)
- **LLEI 1/1998 D'ACCESSIBILITAT I SUPRESSIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES, URBANÍSTIQUES I DE LA COMUNICACIÓ.**
- **LLEI 8/2004 DE VIVENDA DE LA COMUNITAT VALENCIANA.**

SITUACIÓ

1:20.000

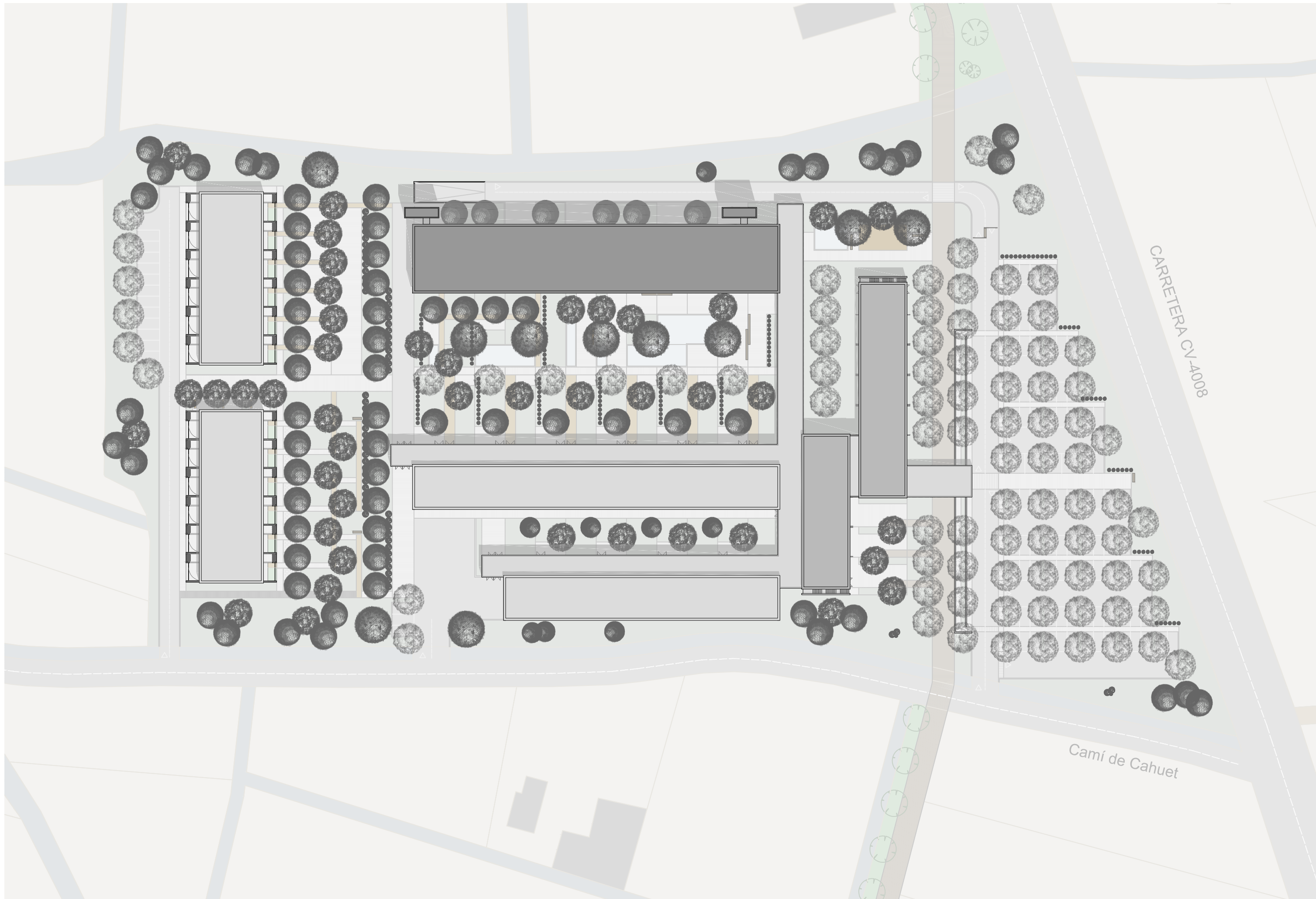

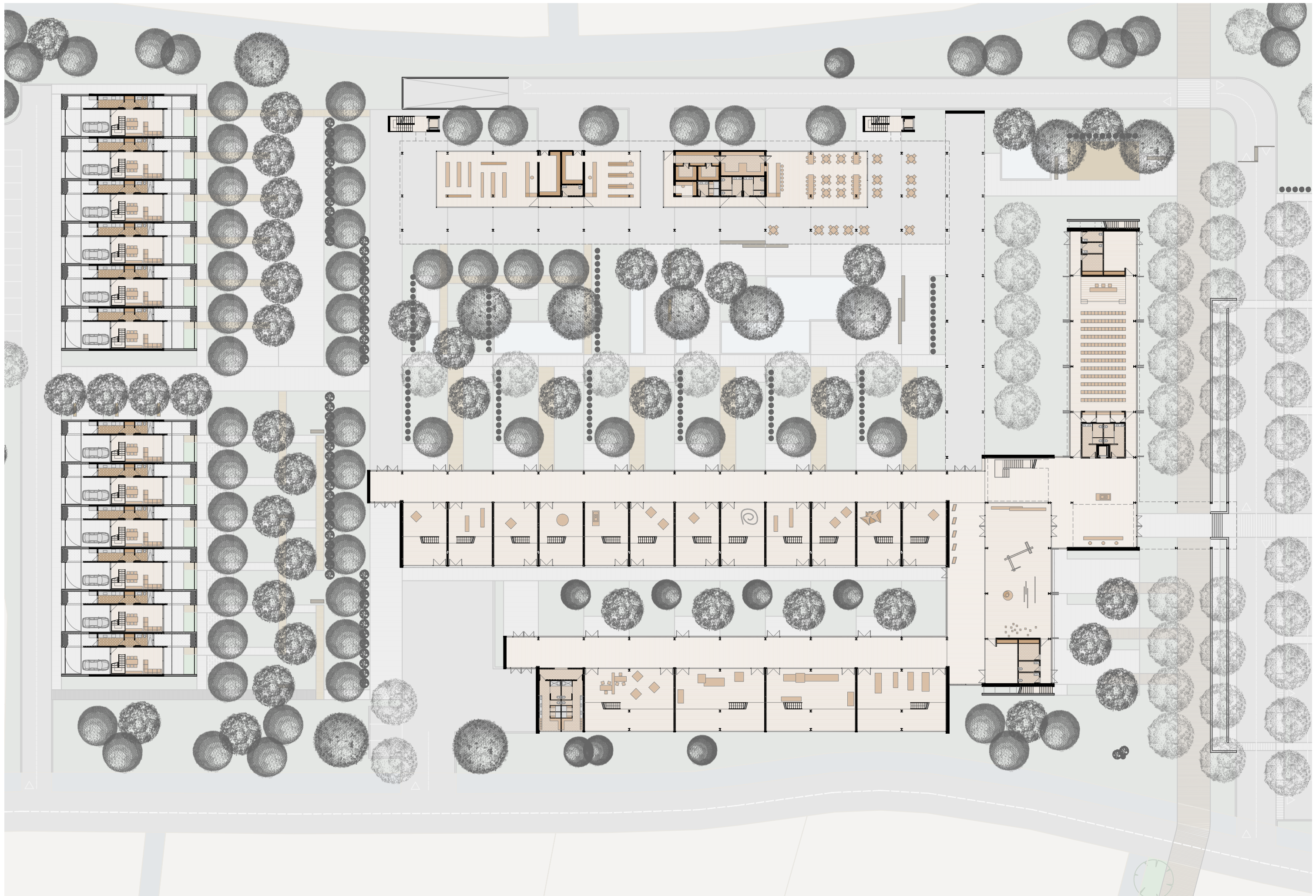
EMPLAÇAMENT

1:2.000

Per al projecte d'urbanització de Sollana-ElRomani, des del taller vertical es va plantejar crear un eix peatonal que unira ambdues poblacions i que organitzara les diverses propostes residencials i de serveis. Es va establir una àmplia zona de creixement entorn al nucli principal que el continguera i colmatara dotant-lo d'uns límits concrets i adequats a l'entorn. Unint aquesta zona amb l'empremta, que tanca el poble del Romani i paral·lelament a la carretera CV-4008 trobem el passeig peatonal, que discorre seguint el recorregut de les sèquies existents. La Colònia d'artesans naix d'aquest eix, situant-se com a nou element independent dels dos nuclis existents amb la voluntat de ser una unitat social pròpia.

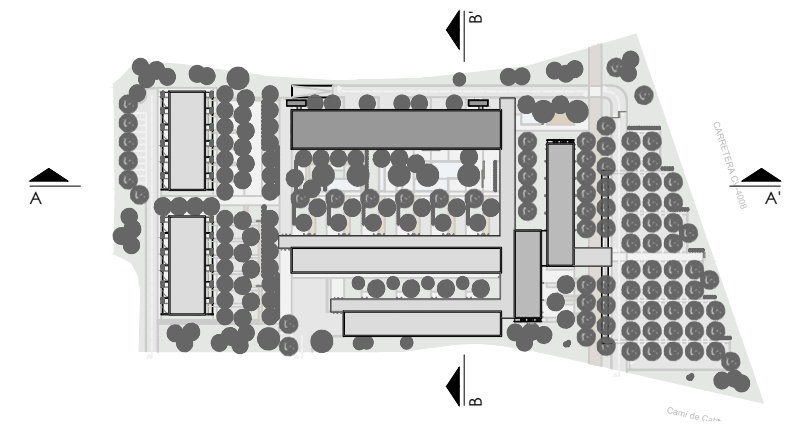
La Parcela proposada gaudeix, a més a més, de la particularitat de tindre una cota un metre superior al de la carretera, aconseguint una vista directa de l'horitzó de la mar i del llac de l'Albufera quasi a simple vista i una panoràmica de tota la marjal envejable a l'altura de la primera planta.

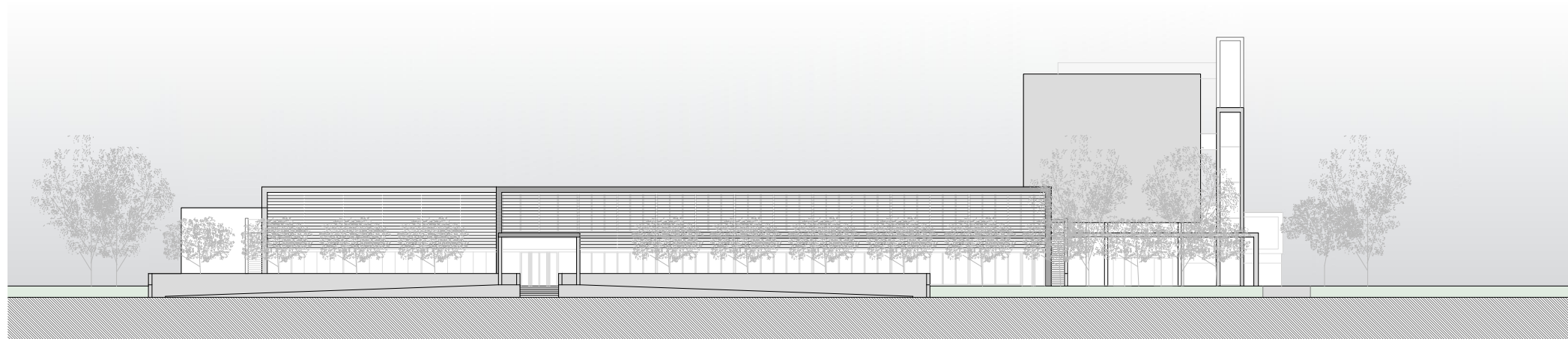

FAÇANA PRINCIPAL

GUIA SECCIONS

1:20.000

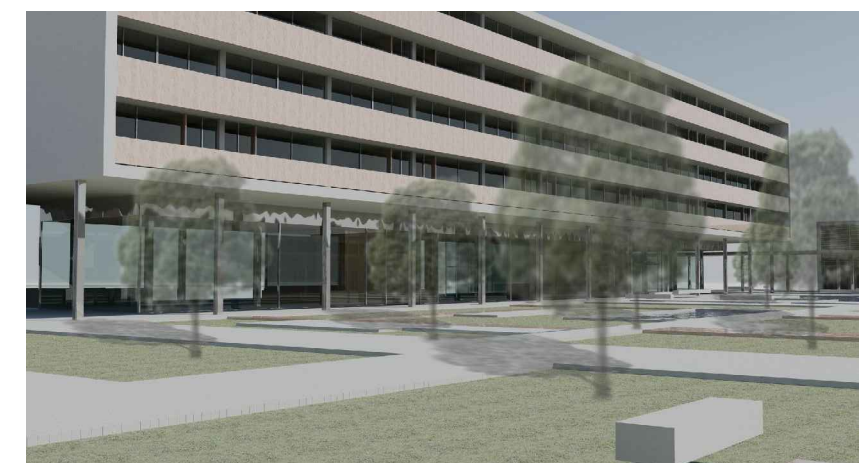
FAÇANA EST

AÈREA NORDEST

SECCIÓ GENERAL B-B'

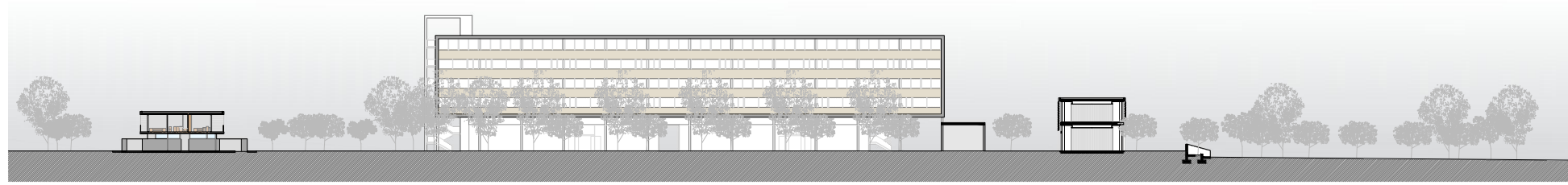
BLOC

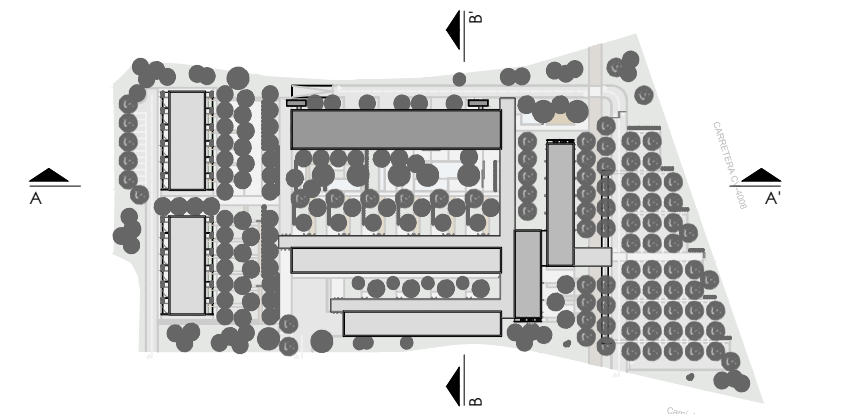
FAÇANA OEST

AÈREA SUDEST

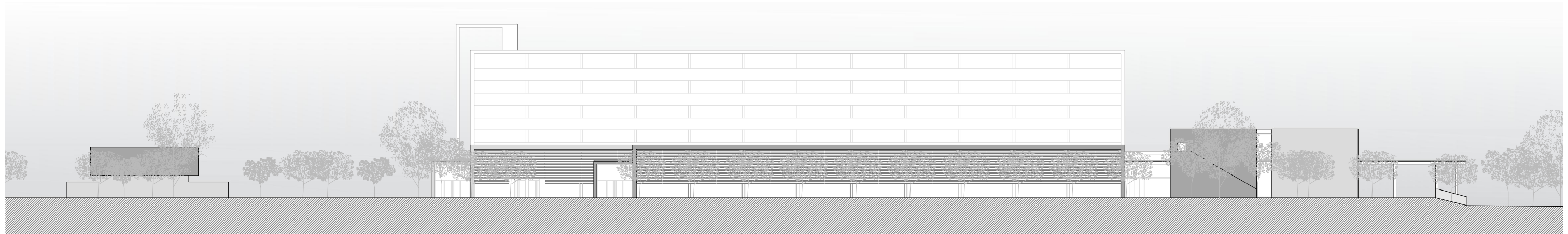
SECCIÓ GENERAL A-A'

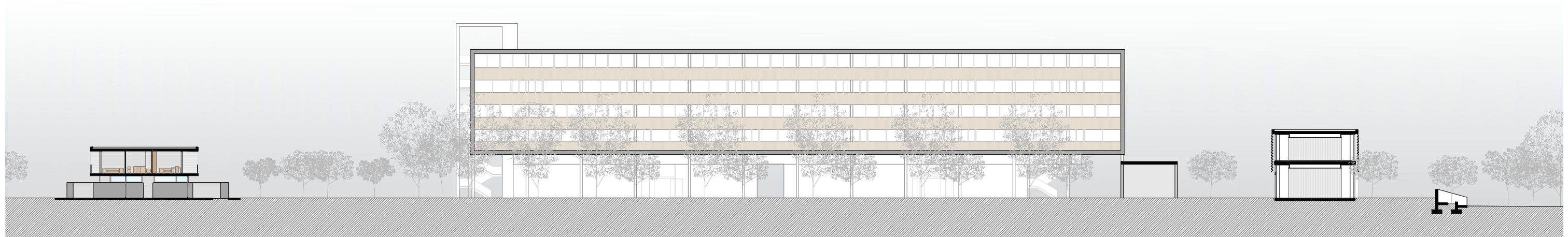
1:750

GUIA SECCIONS

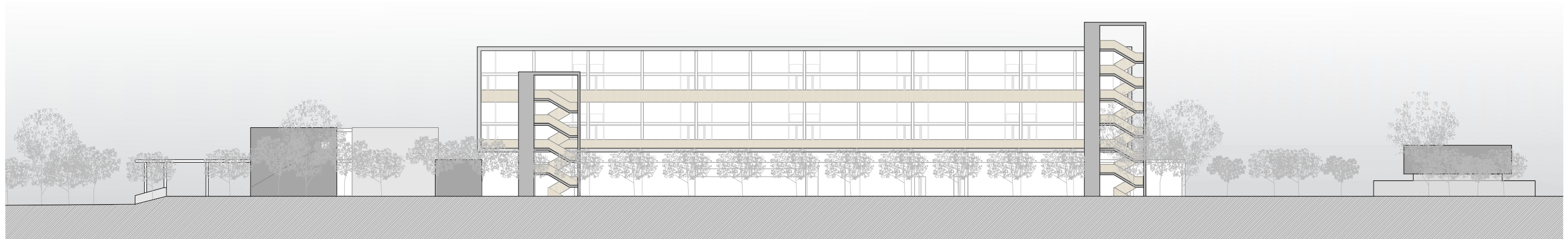
1:20.000

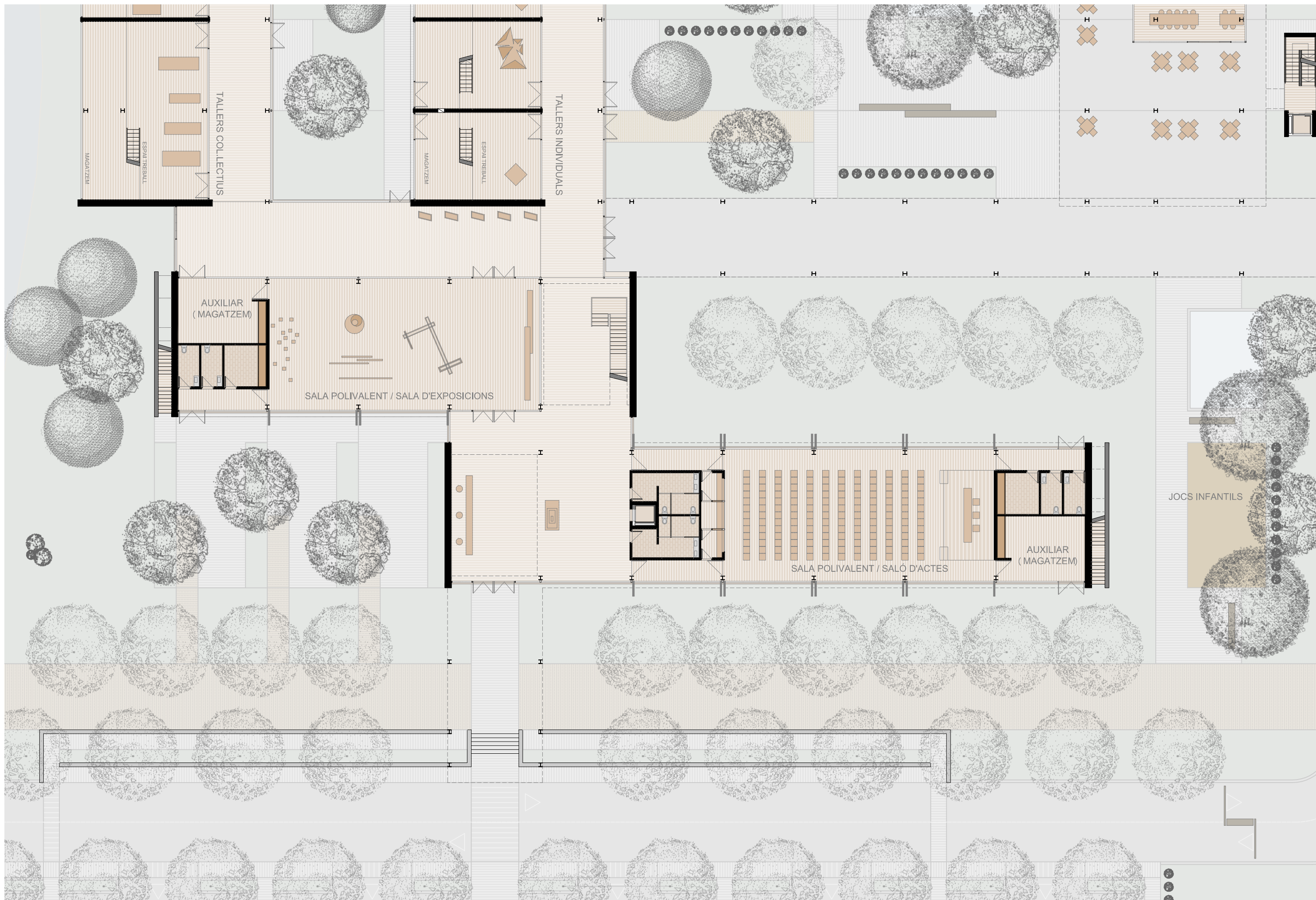
FAÇANA SUD

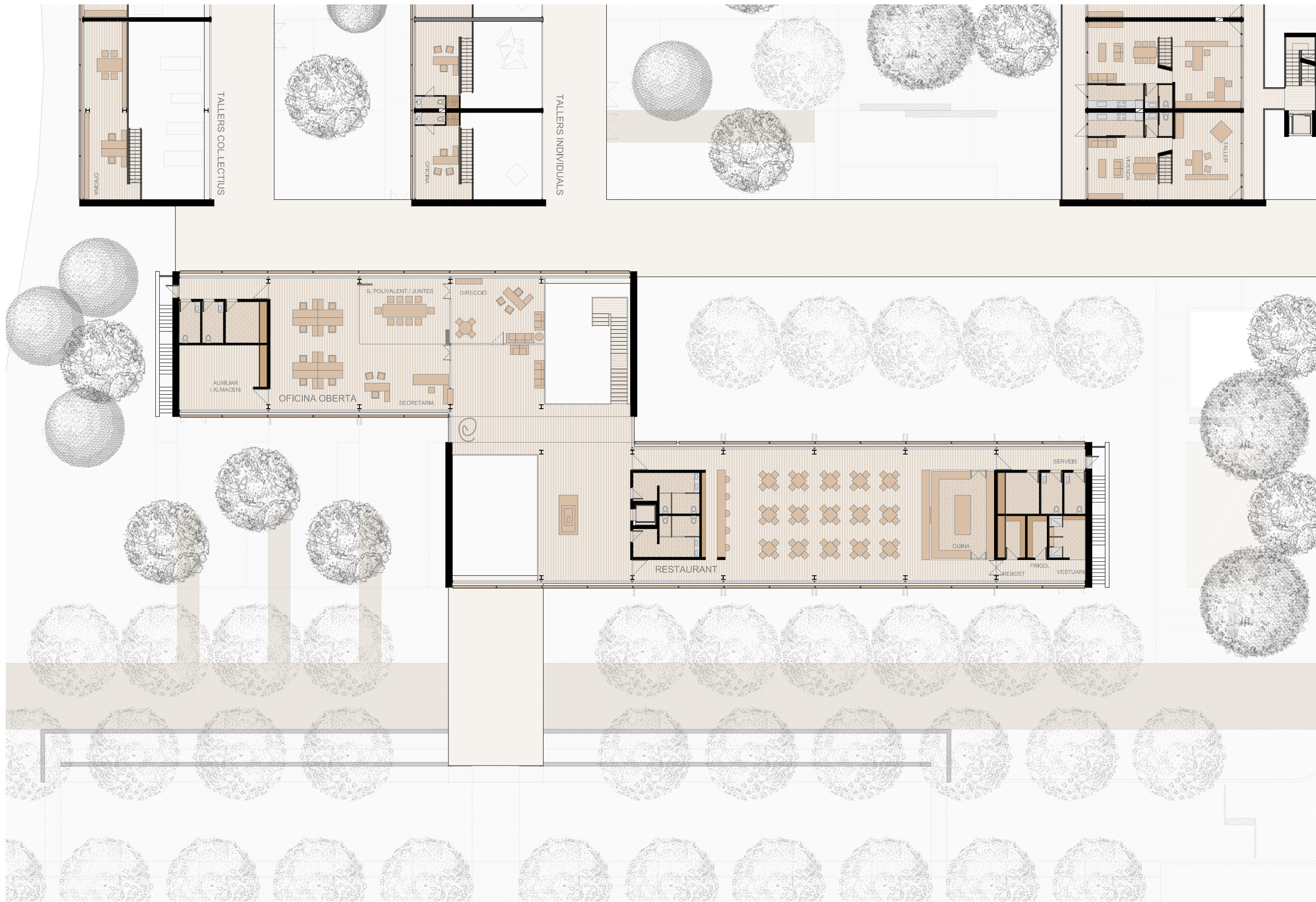

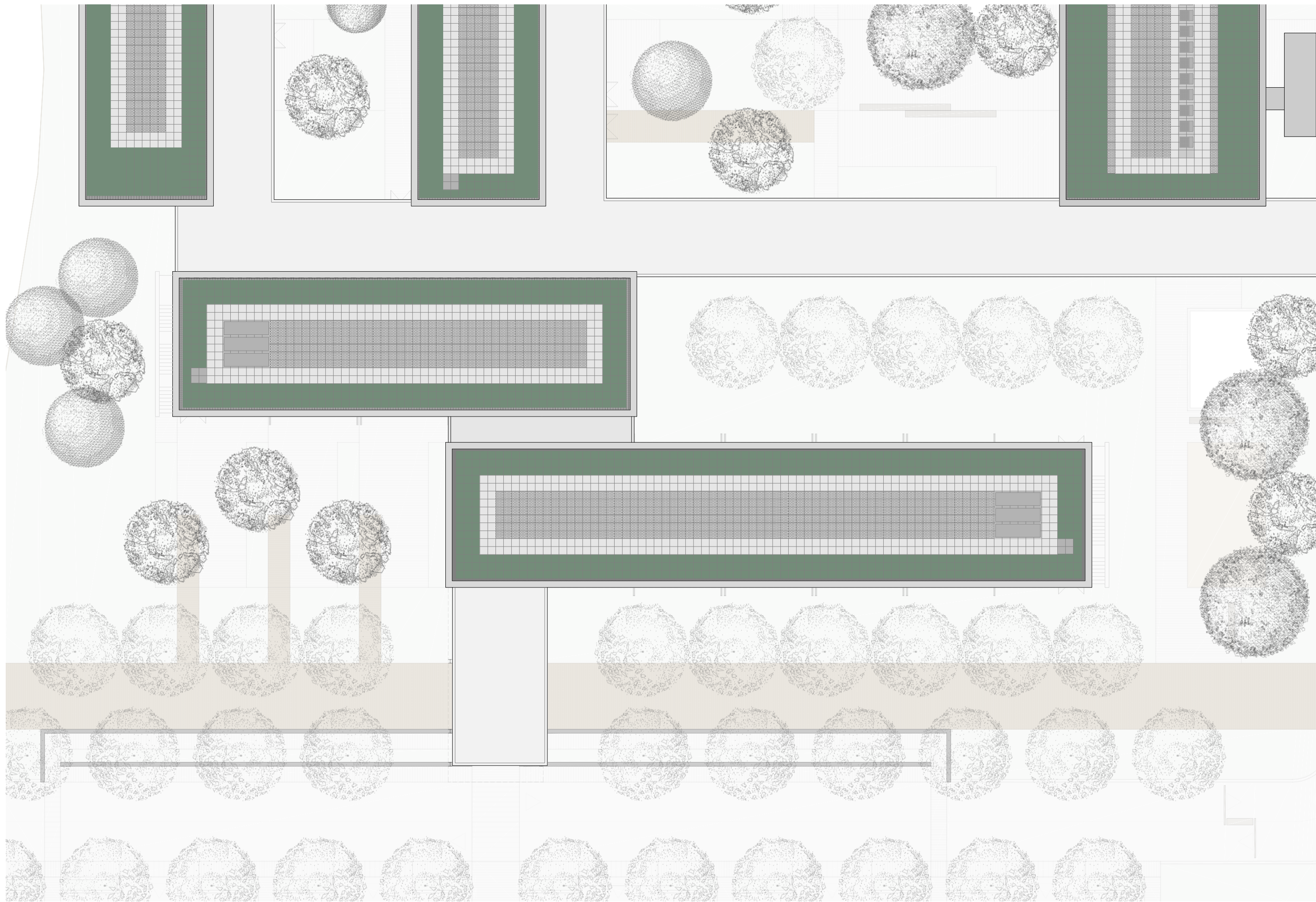
SECCIÓ GENERAL A-A'

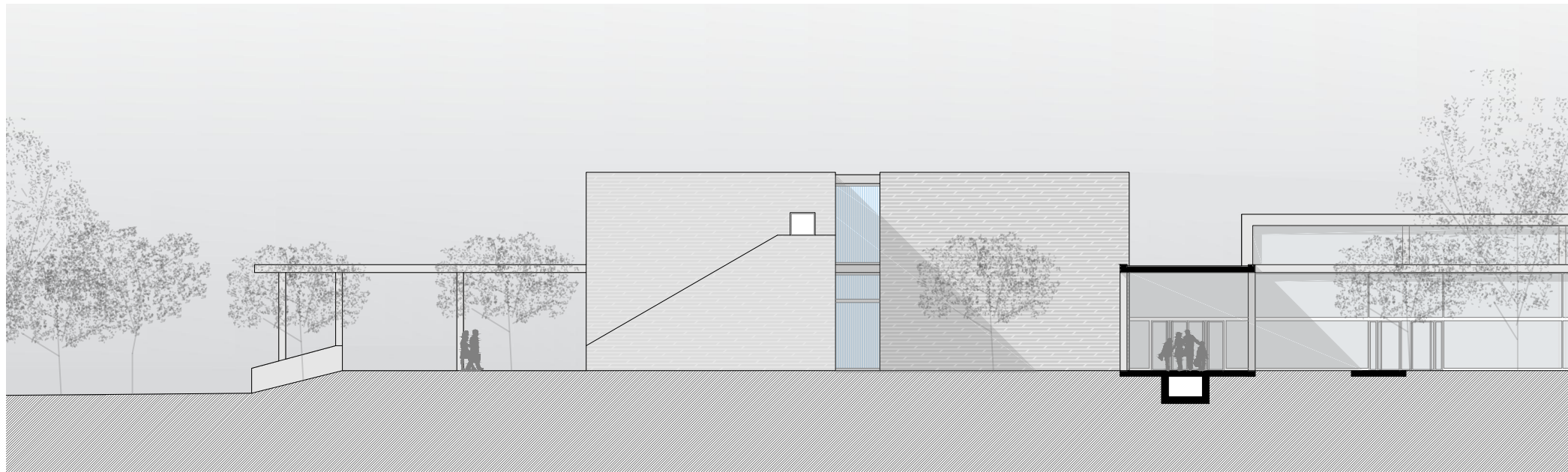

FAÇANA NORD

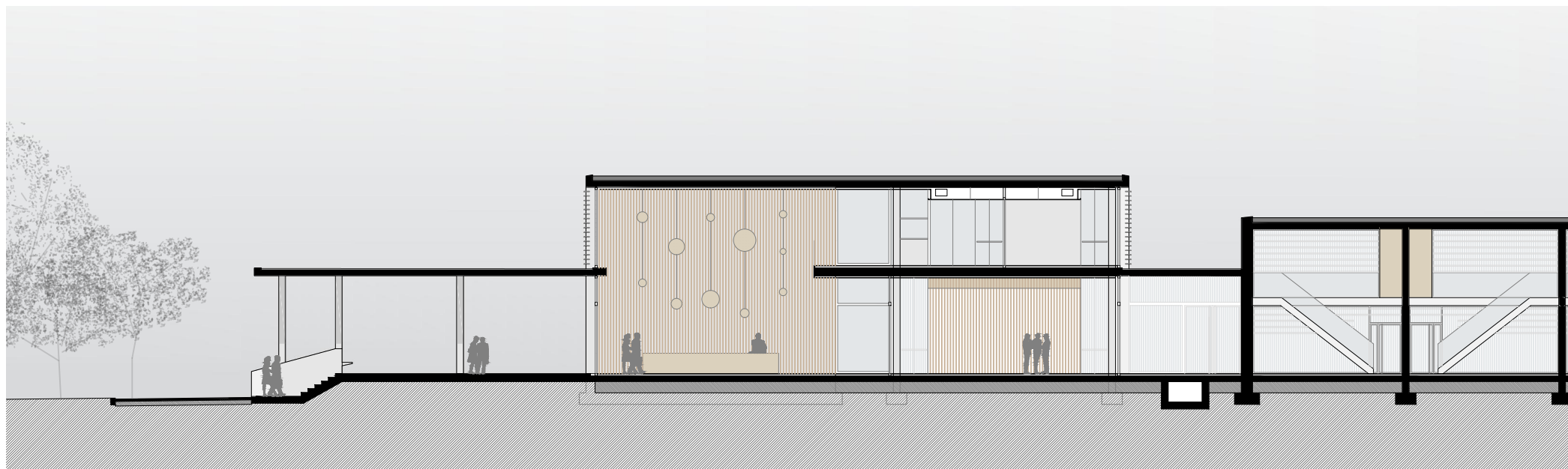

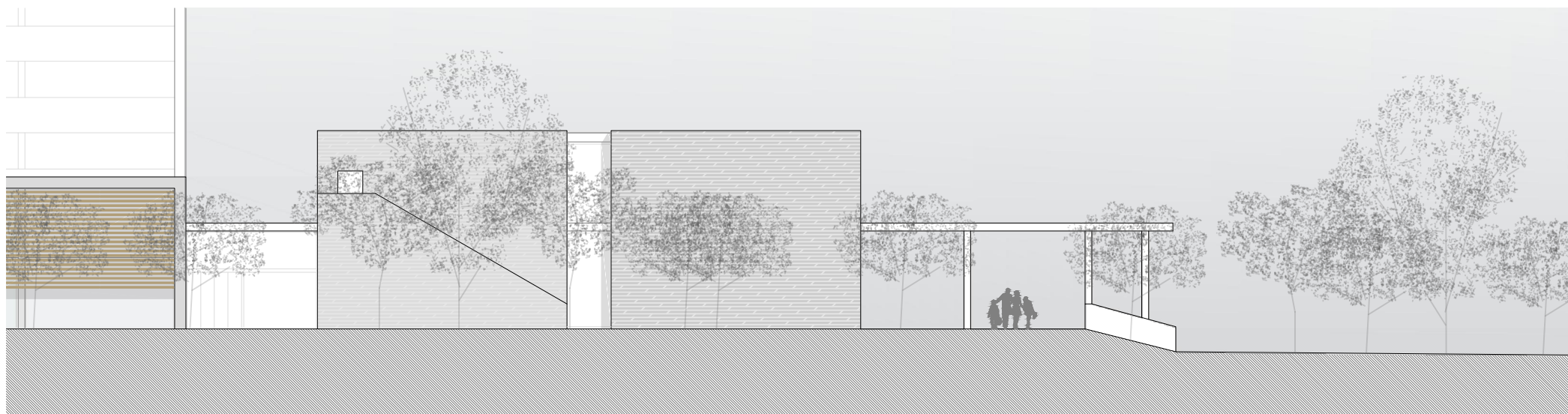

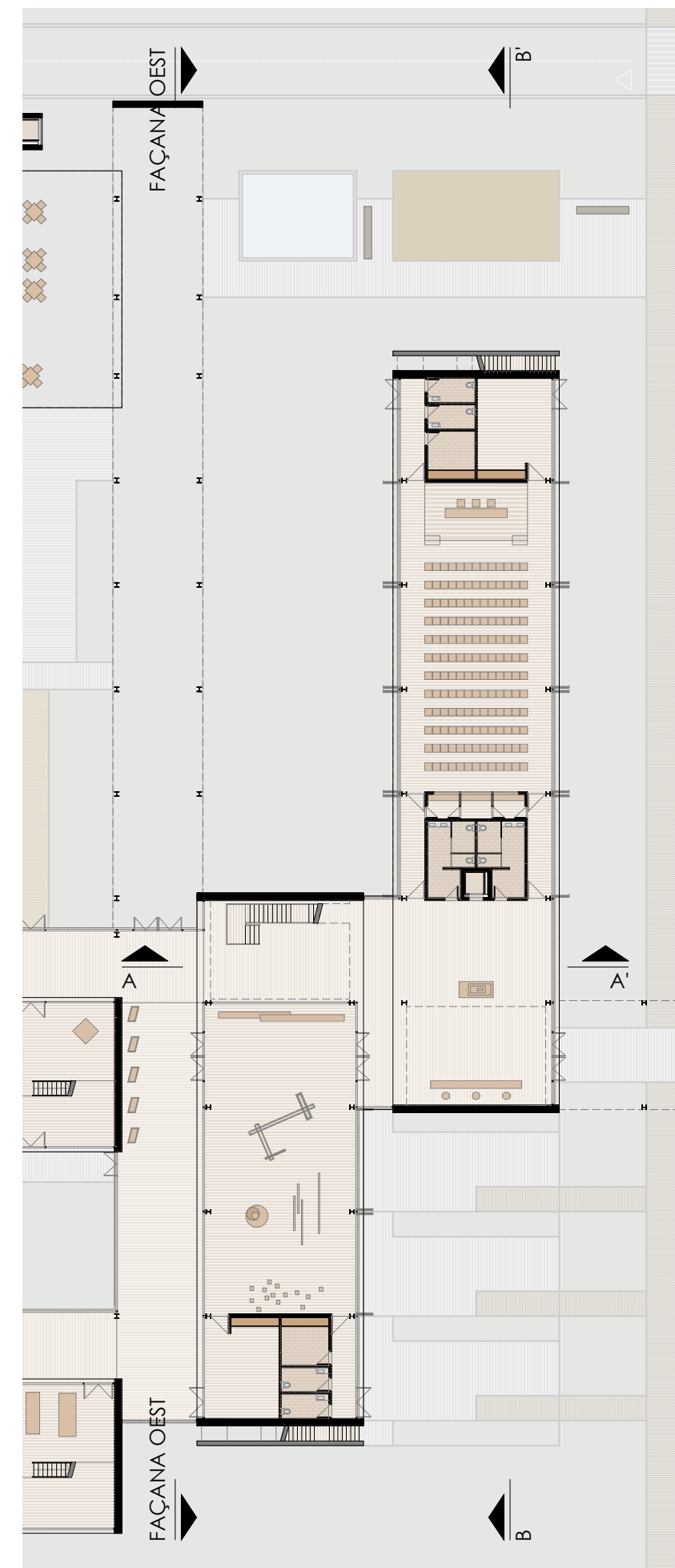
FAÇANA NORD

SECCIÓ A-A'

FAÇANA SUD

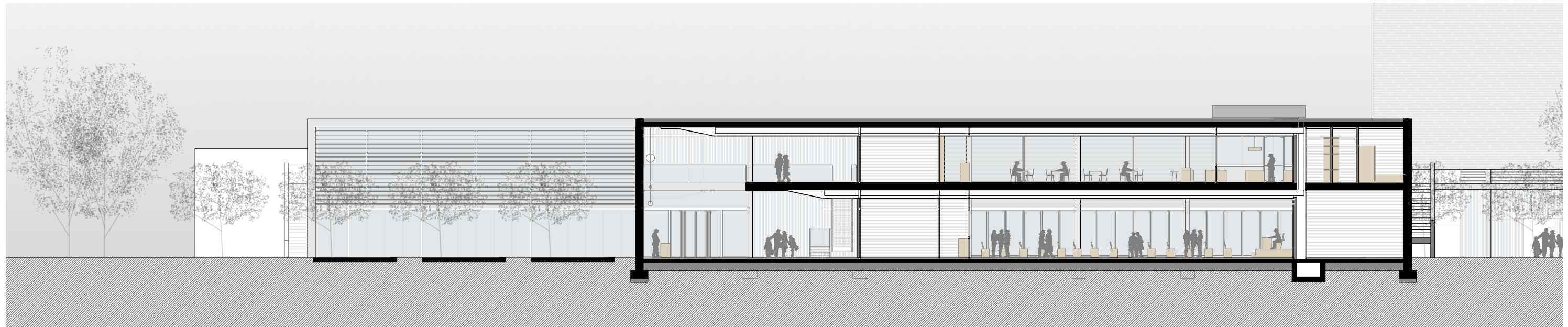

GUIA SECCIONS

1:400

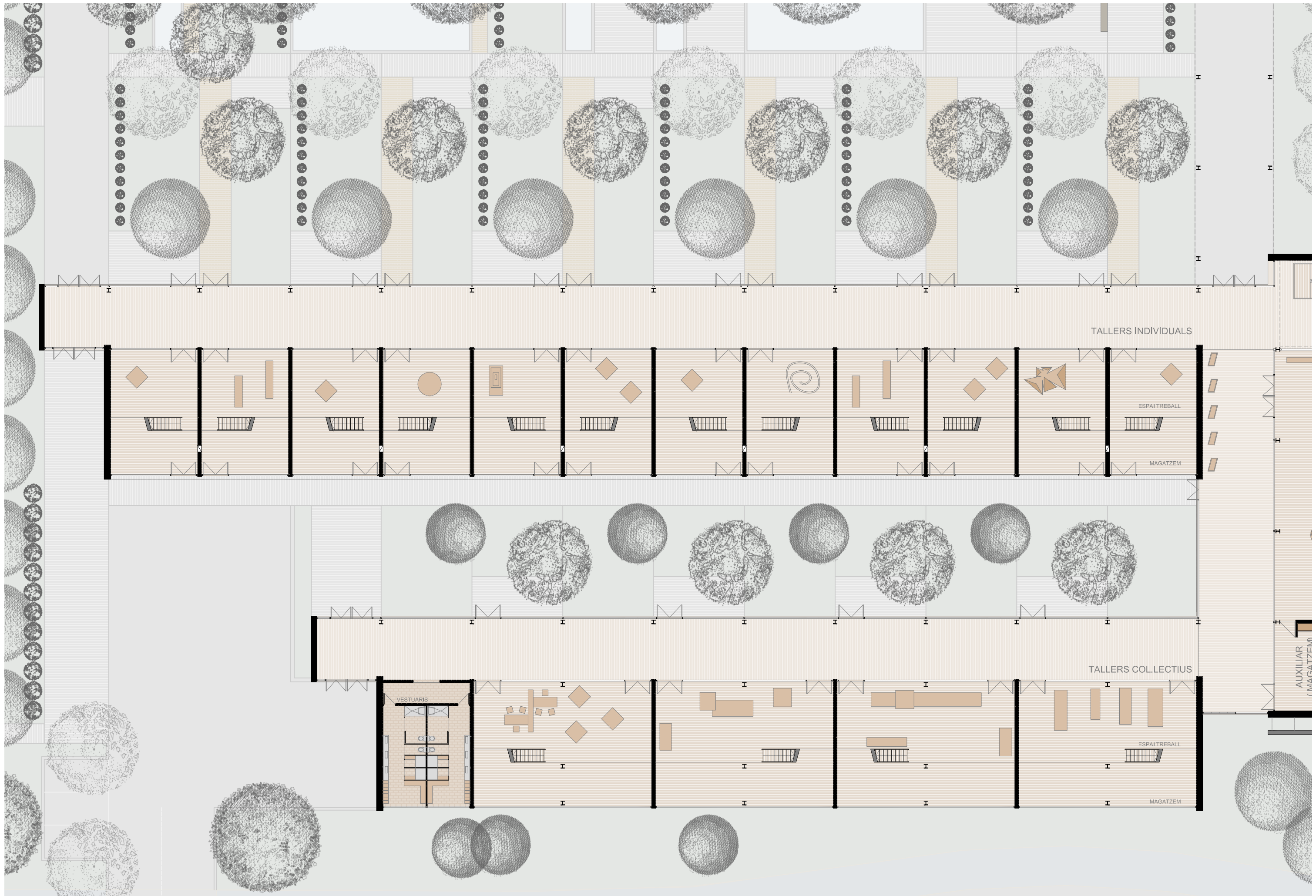
FAÇANA EST

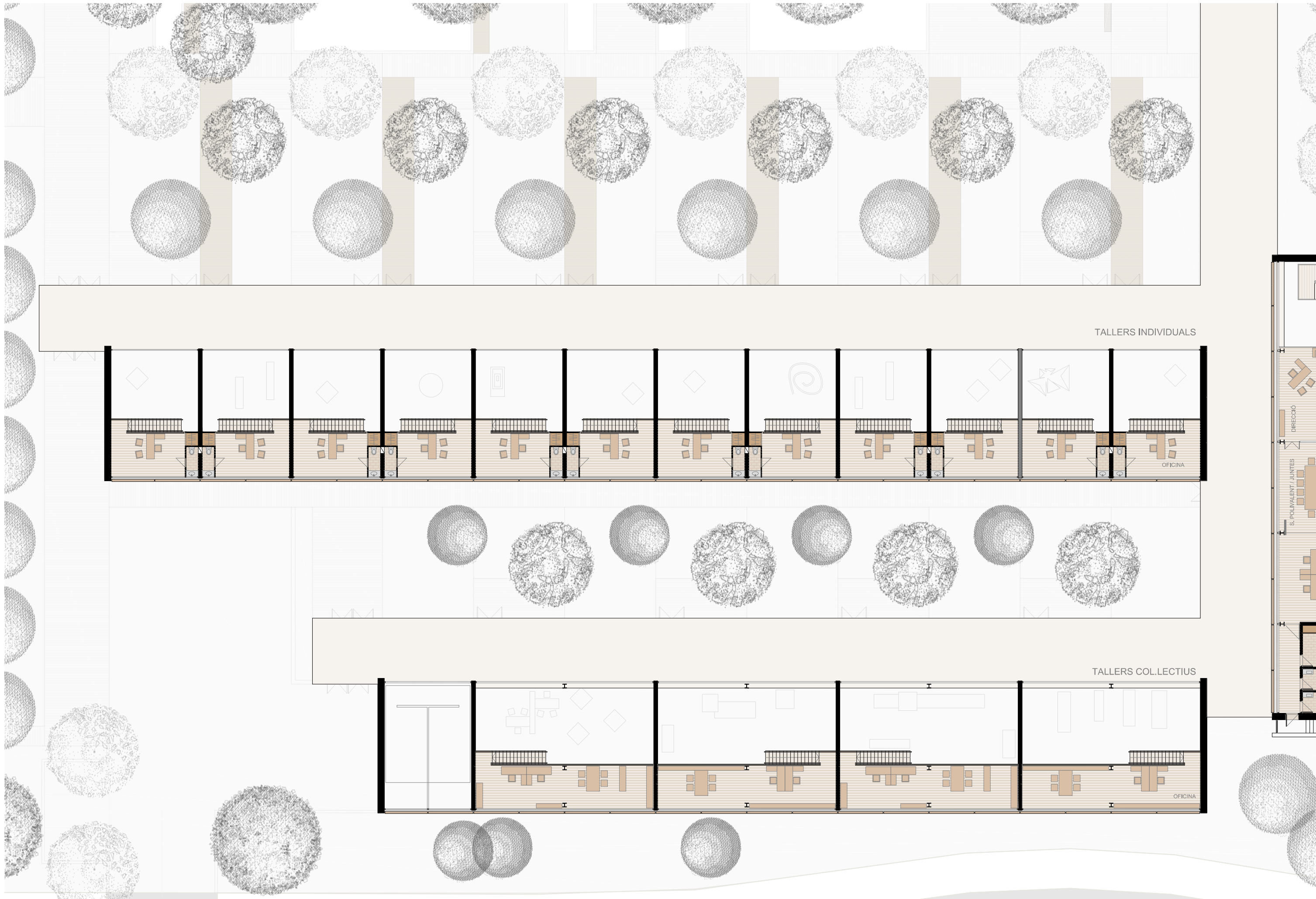

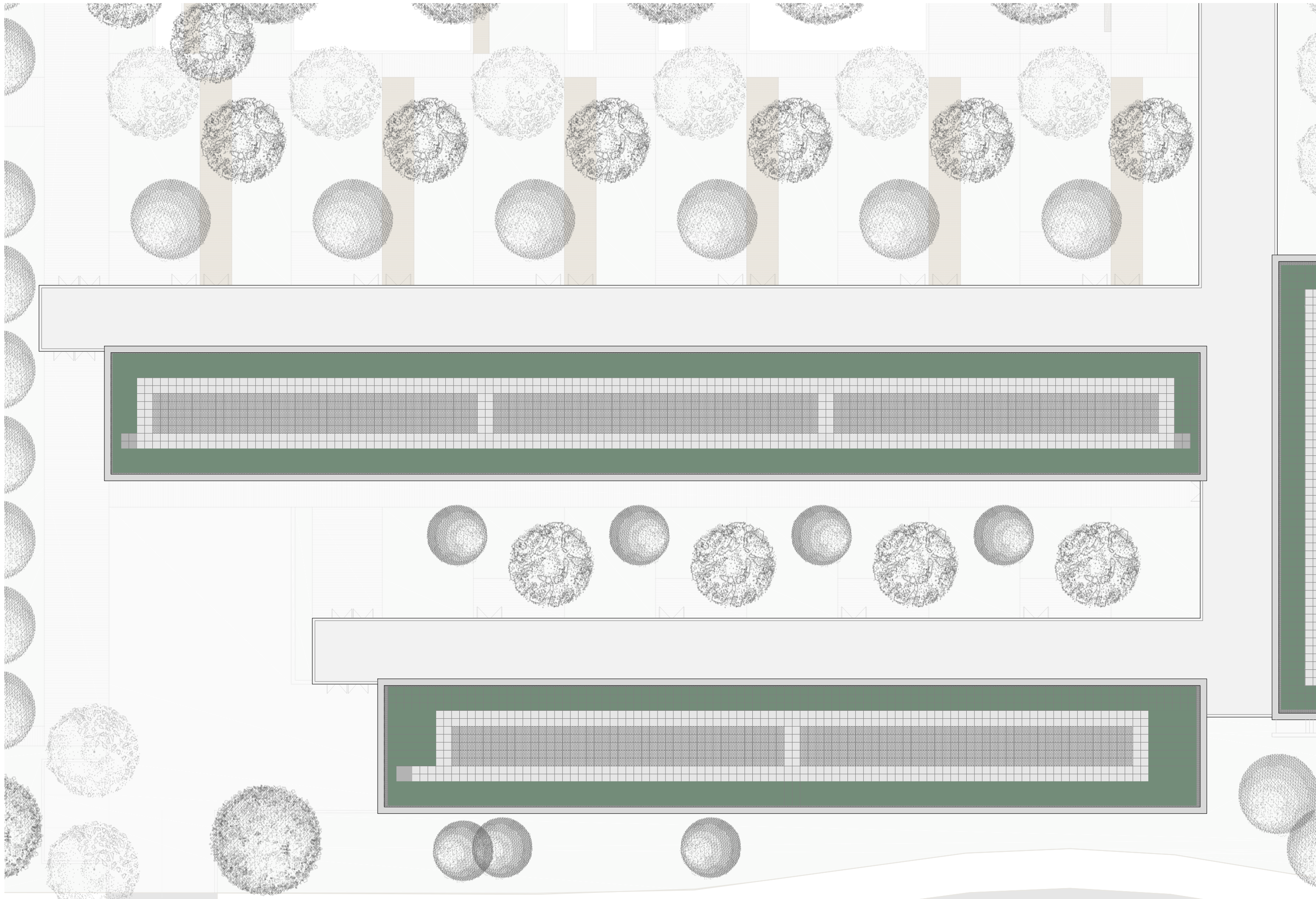
SECCIÓ B-B'

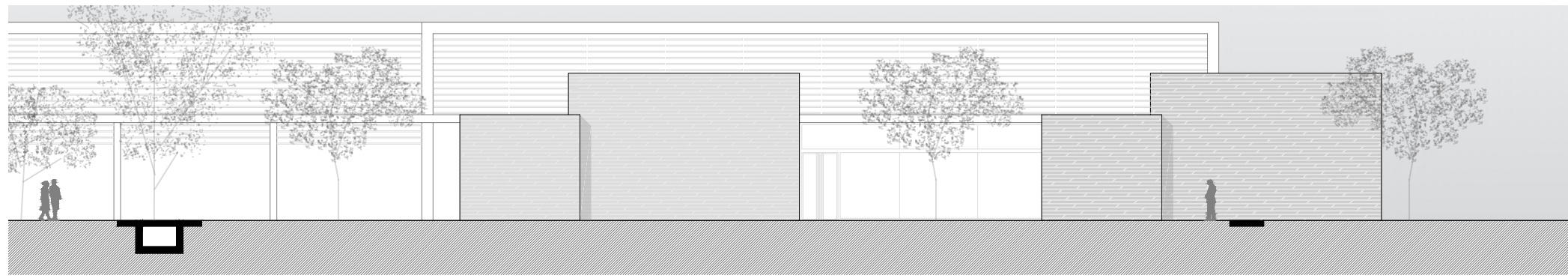

FAÇANA OEST

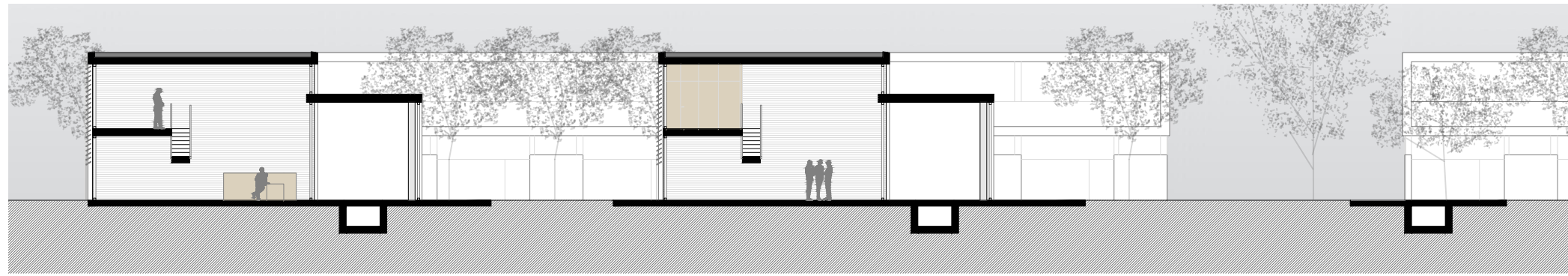

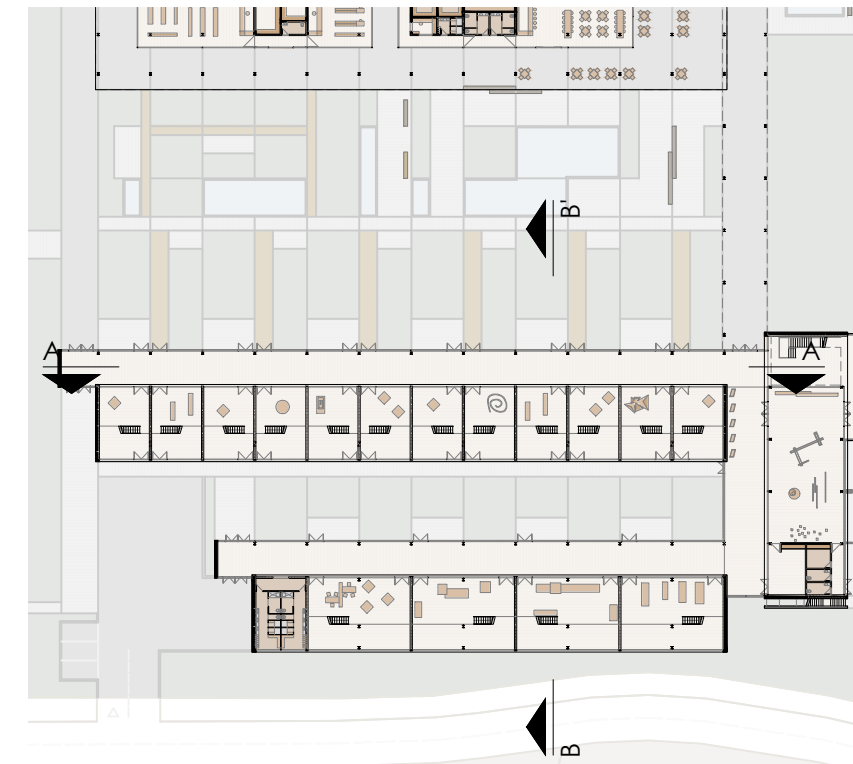

FAÇANA OEST

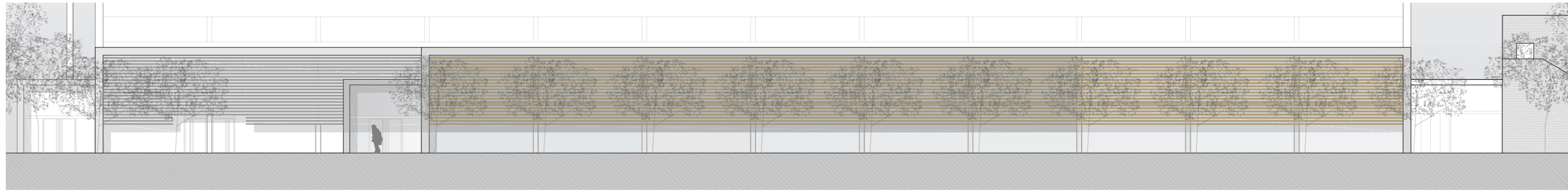

SECCIÓ A-A'

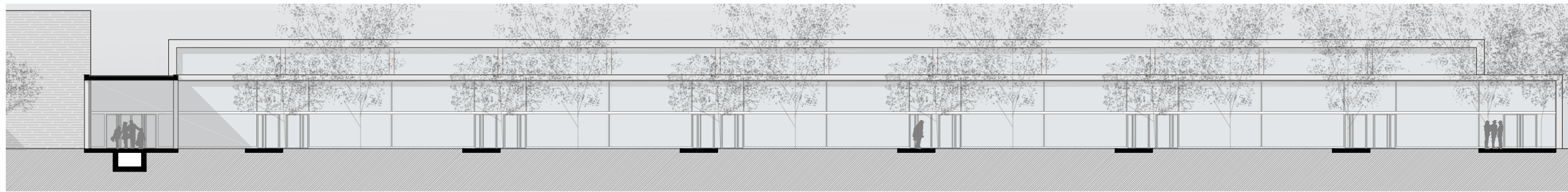

GUIA SECCIONS

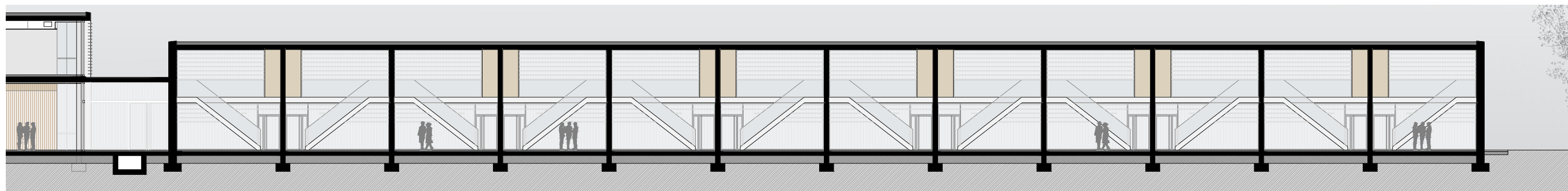
1:1.000

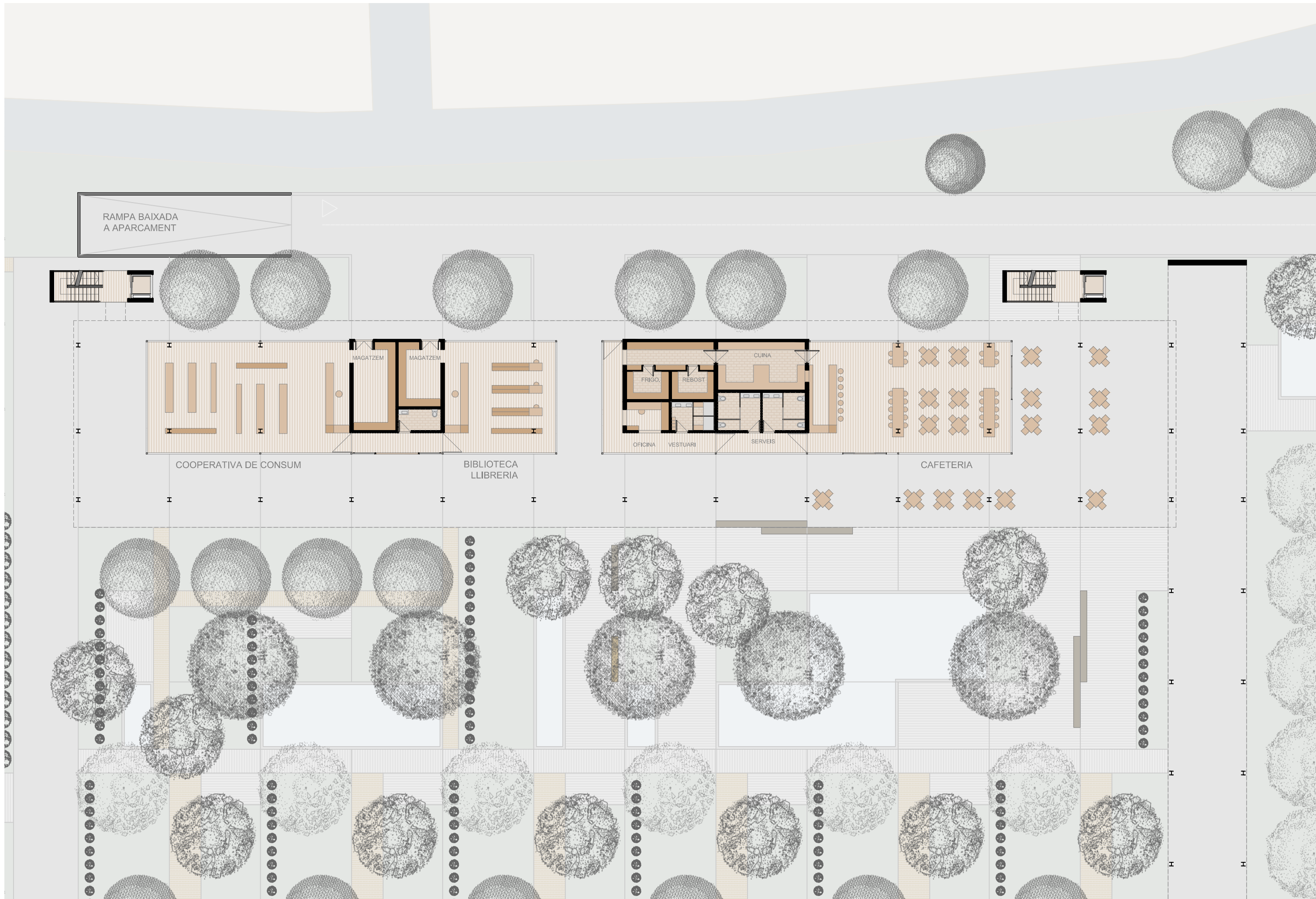
FAÇANA SUD

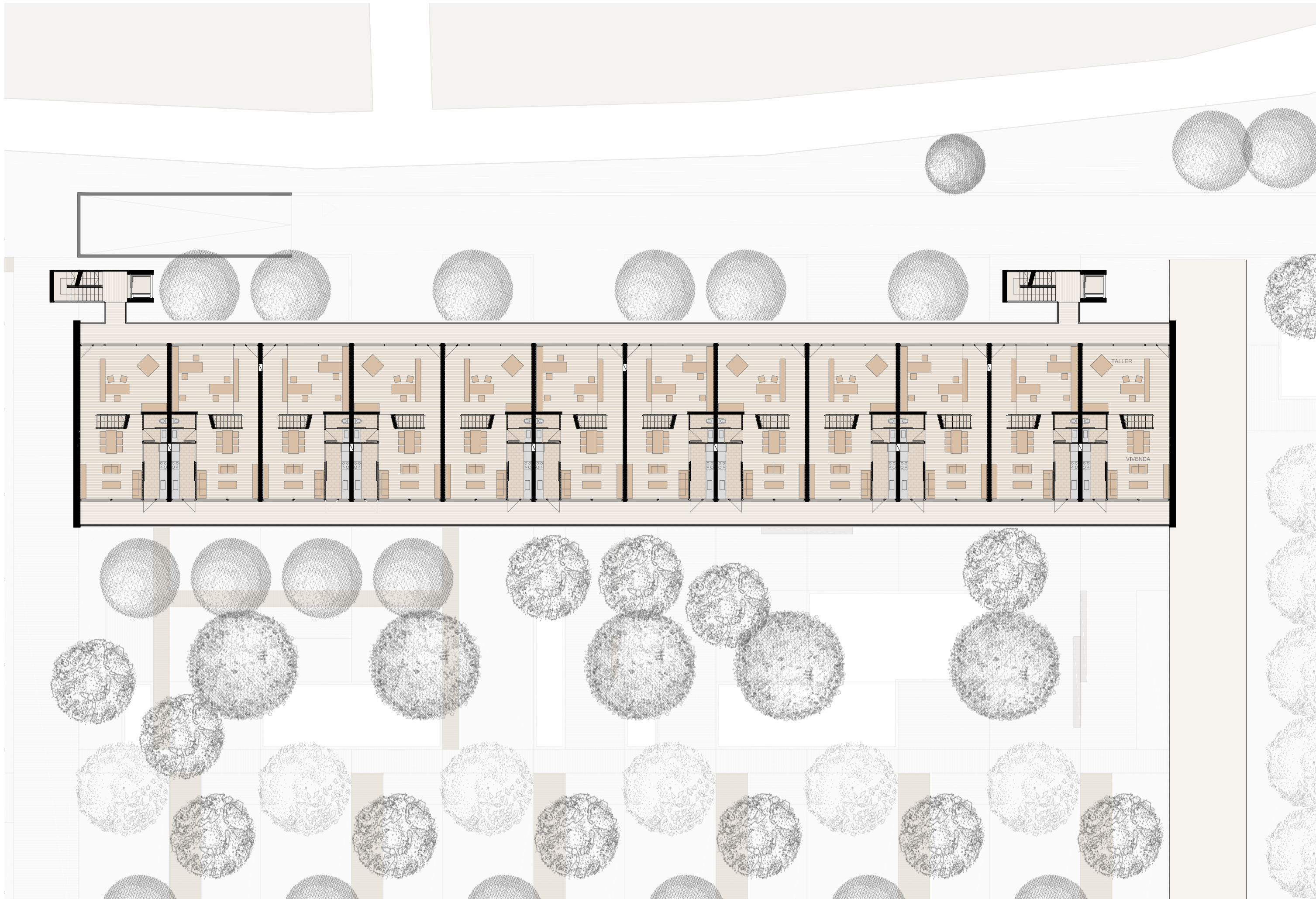

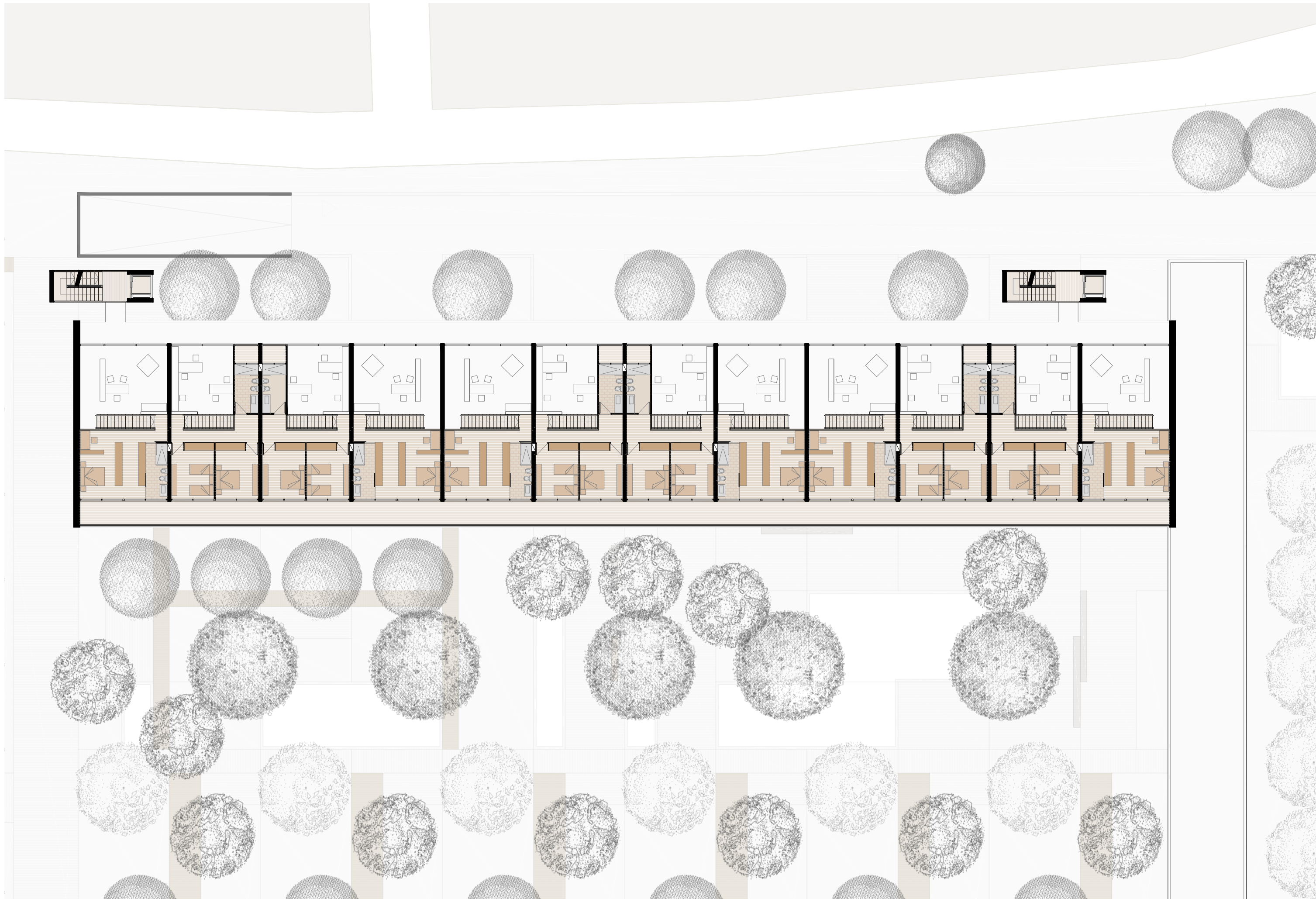
FAÇANA NORD

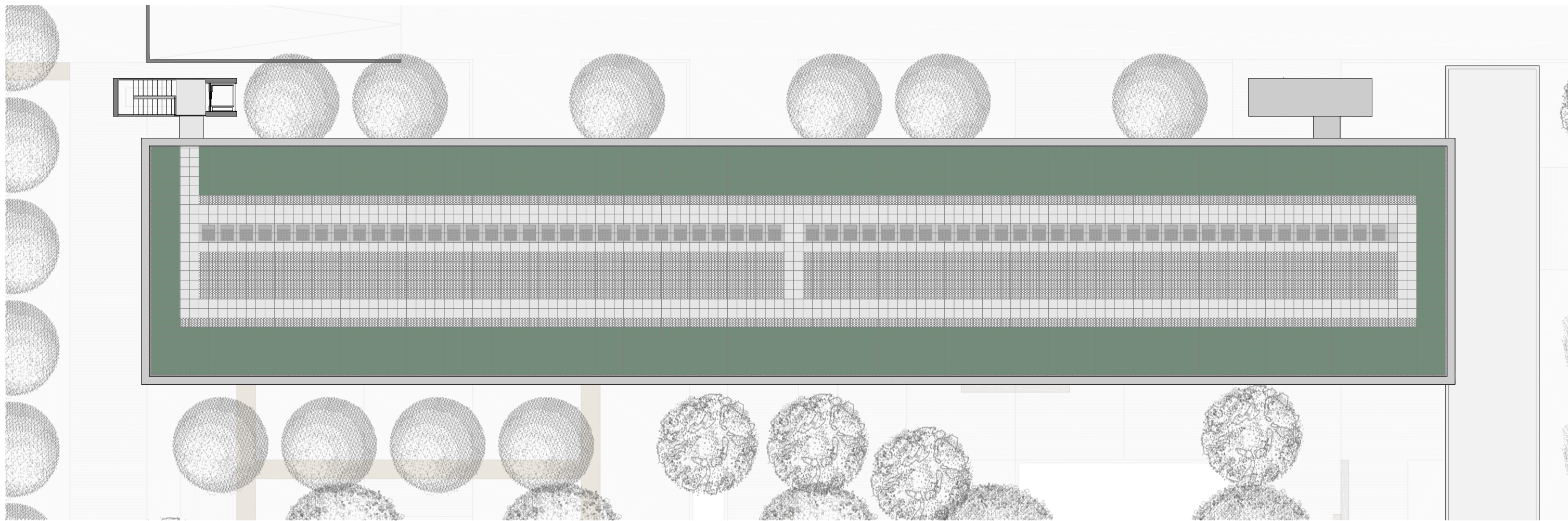

SECCIÓ B-B'

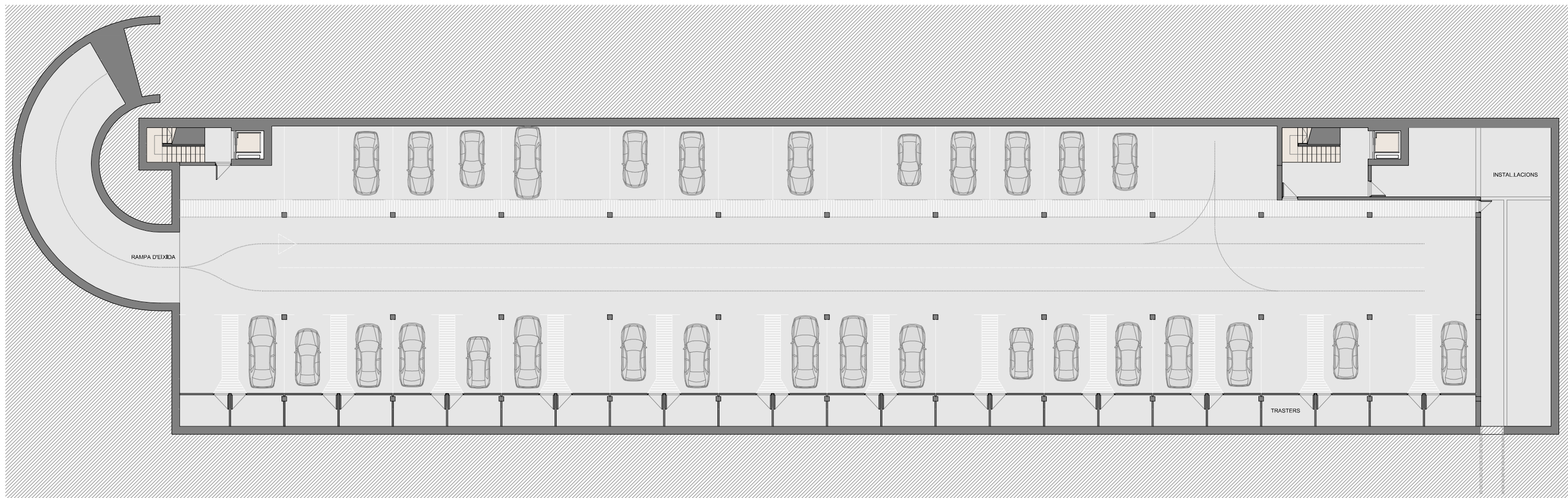

COBERTA

APARCAMENT SOTERRANI

FAÇANA EST

SECCIÓ A-A'

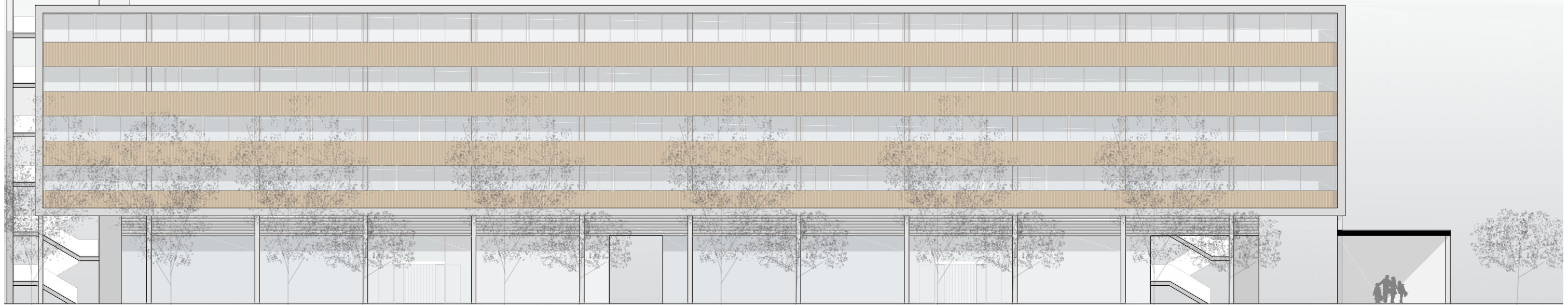
FAÇANA OEST

GUIA SECCIONS

1:400 ⊖

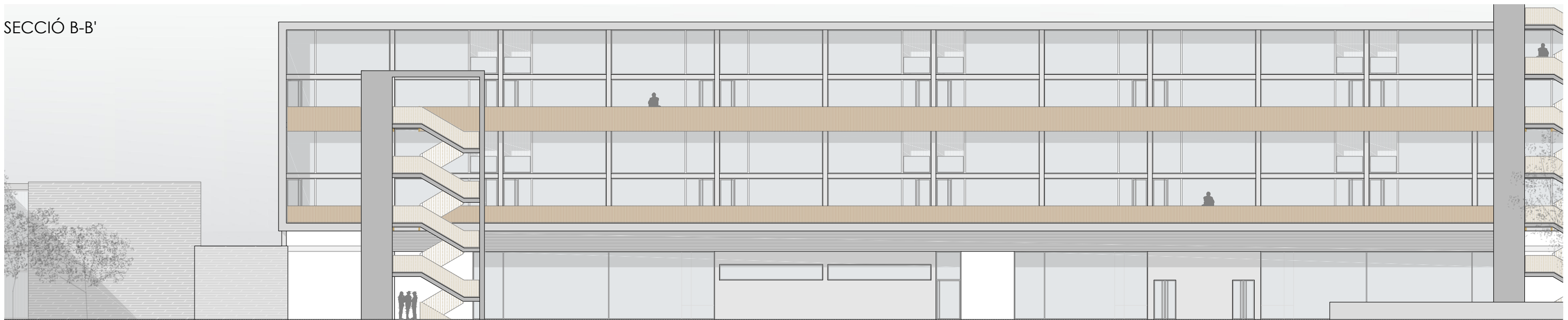
FAÇANA SUD

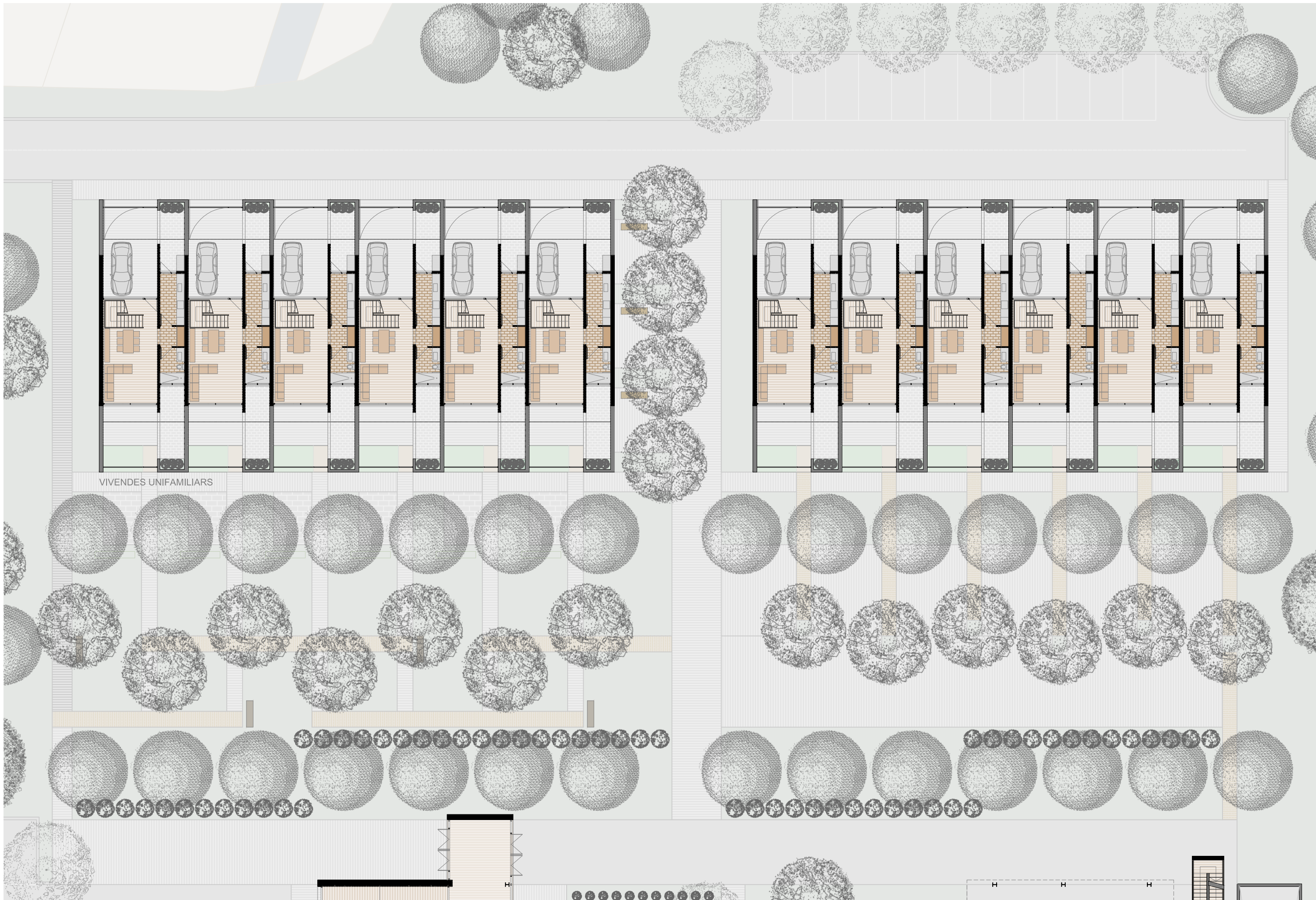

FAÇANA NORD

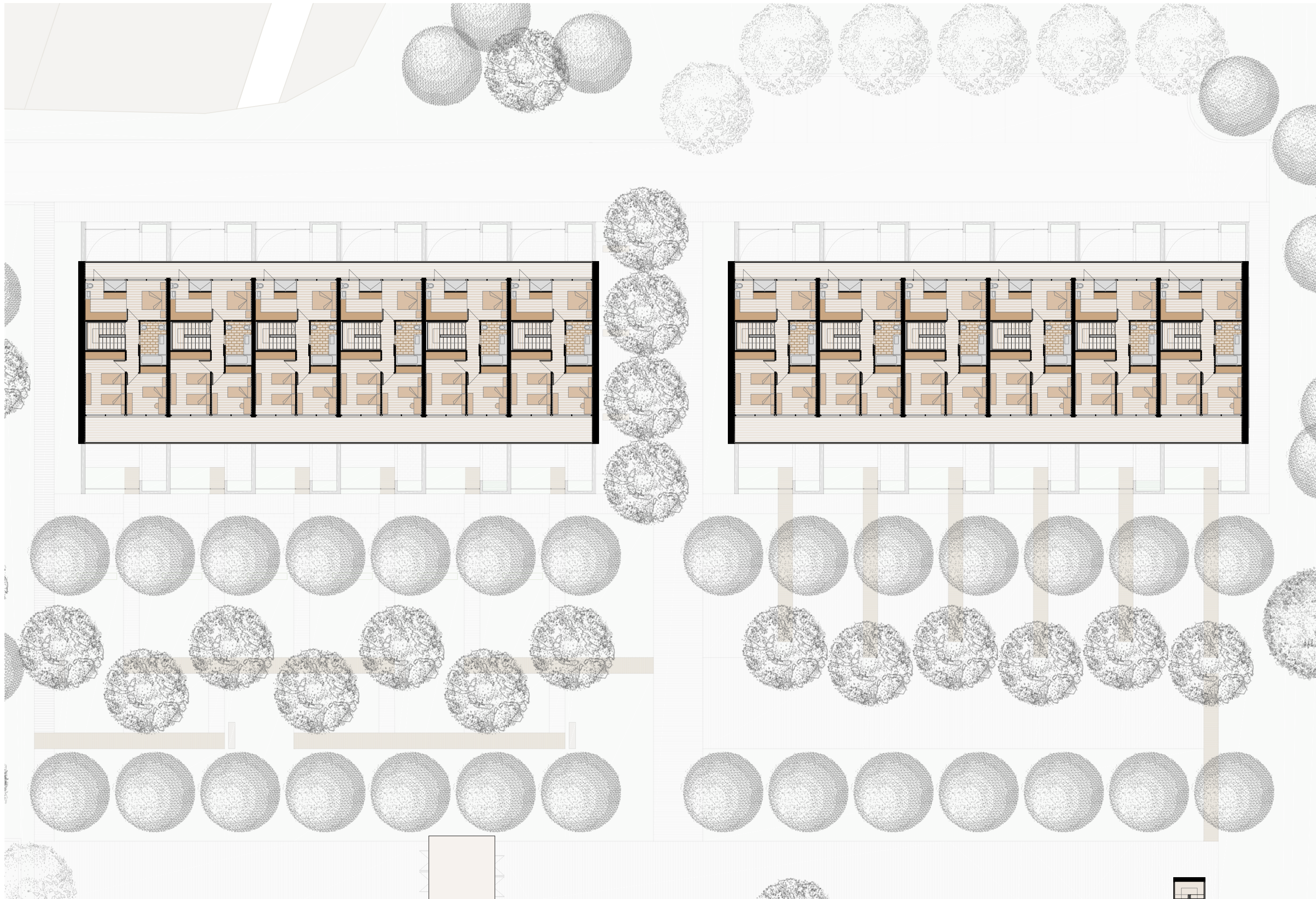

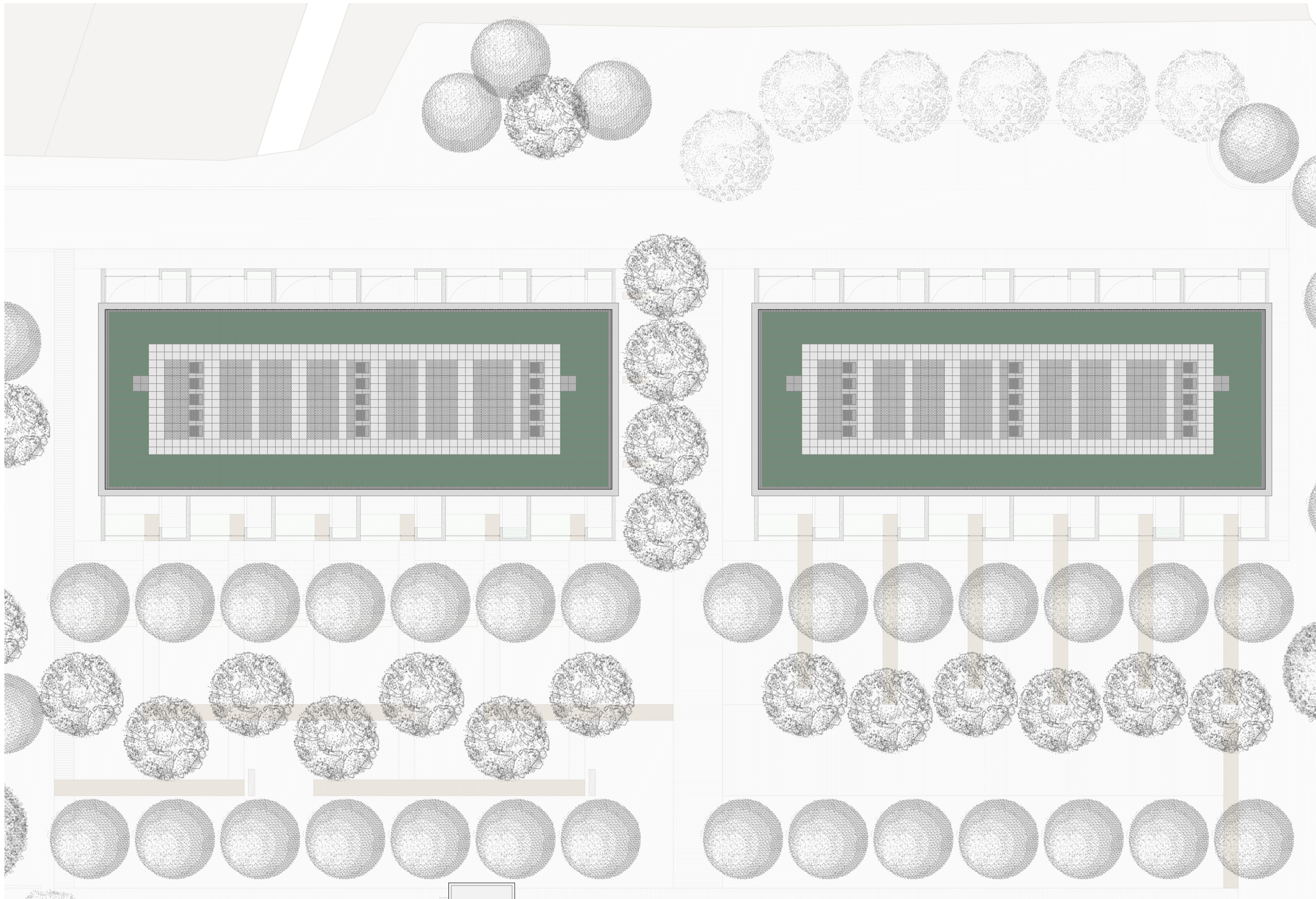
SECCIÓ B-B'

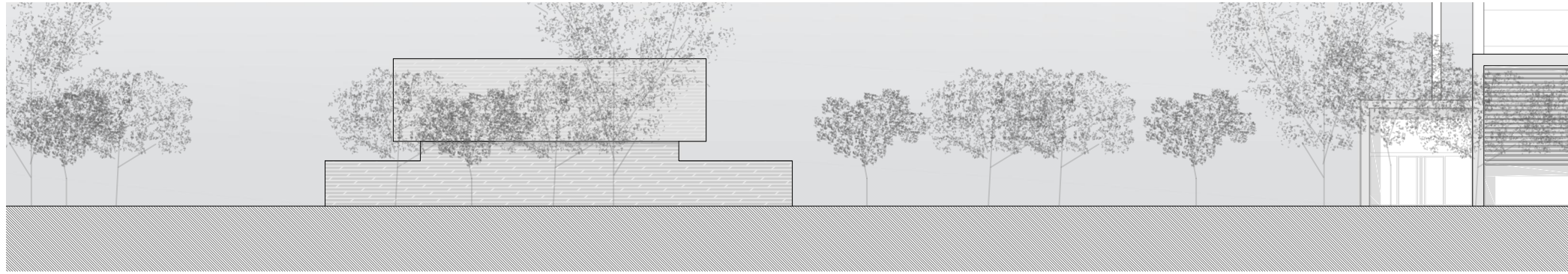
VIVENDES UNIFAMILIARS

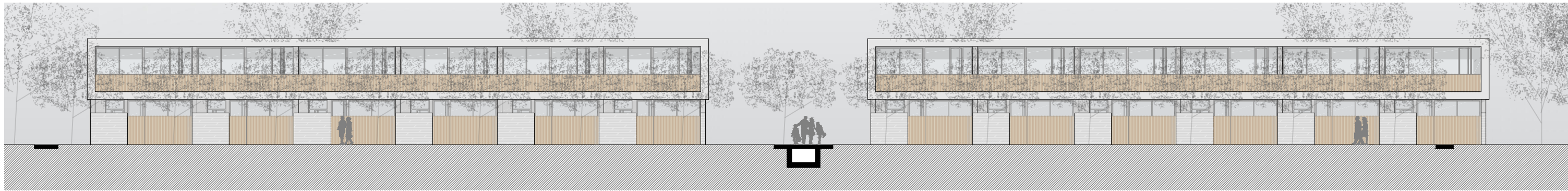
FAÇANA NORD

FAÇANA SUD

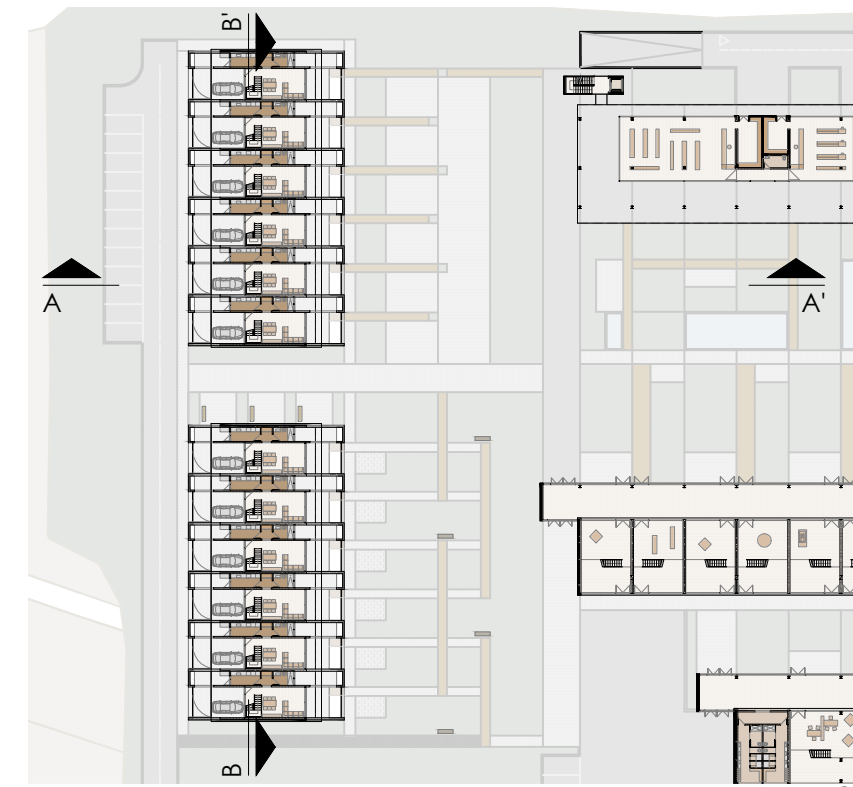
SECCIÓ A-A'

FAÇANA EST

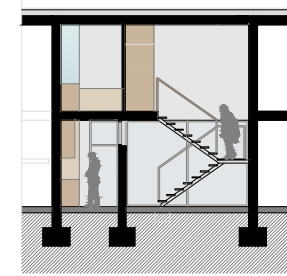
FAÇANA OEST

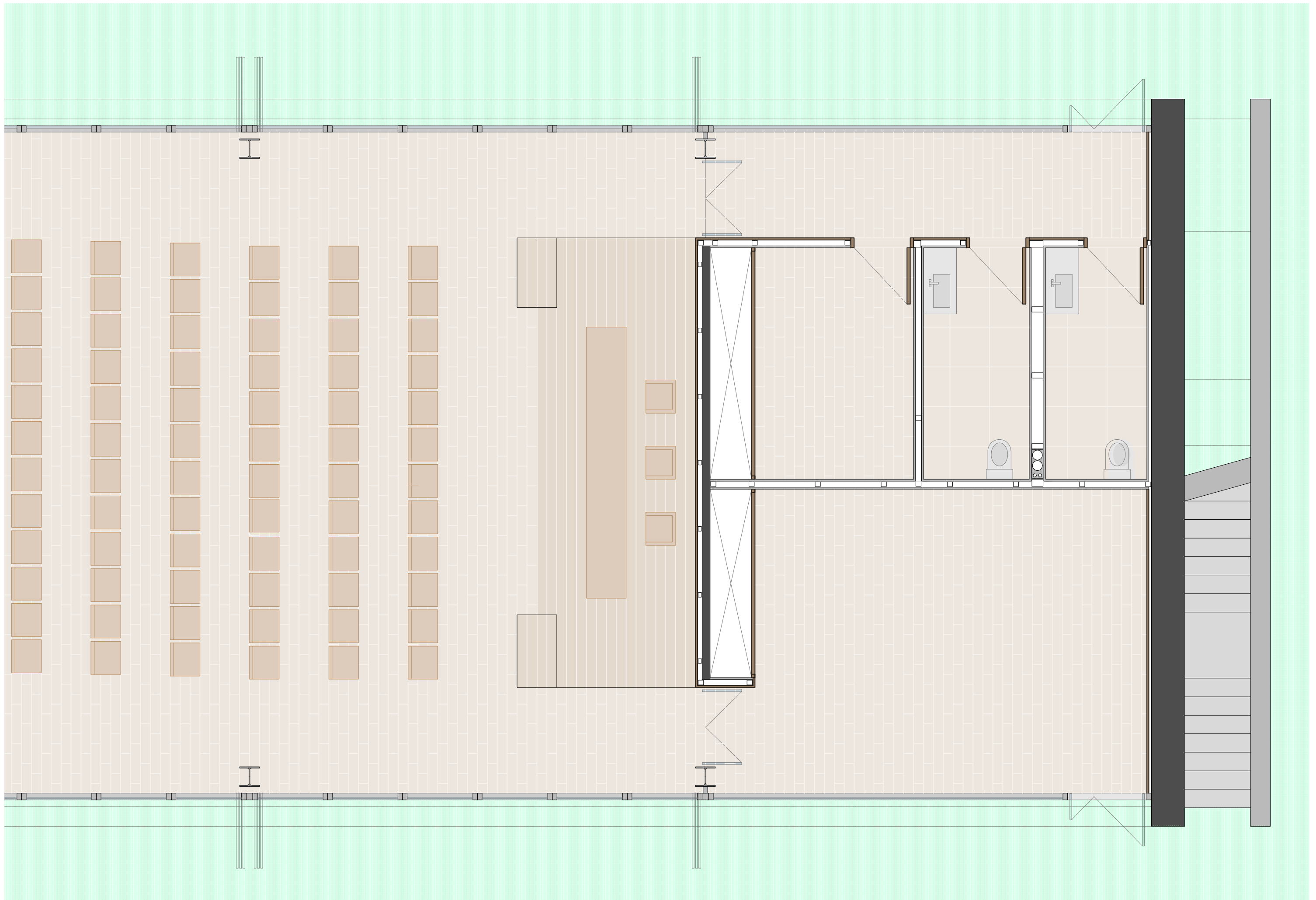

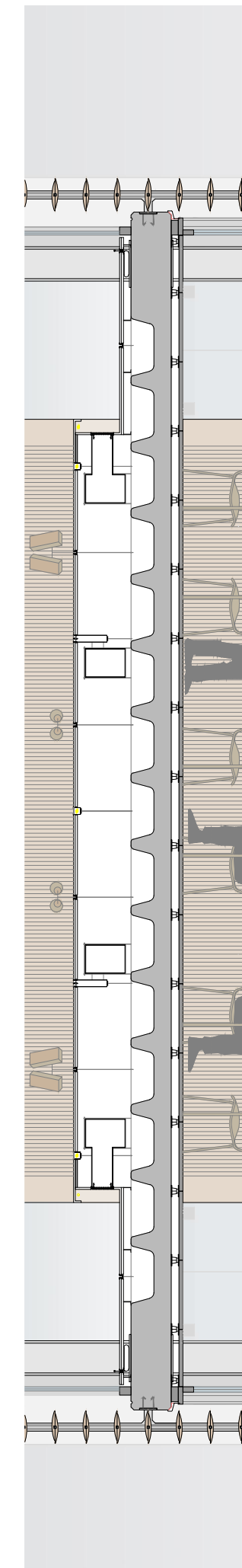
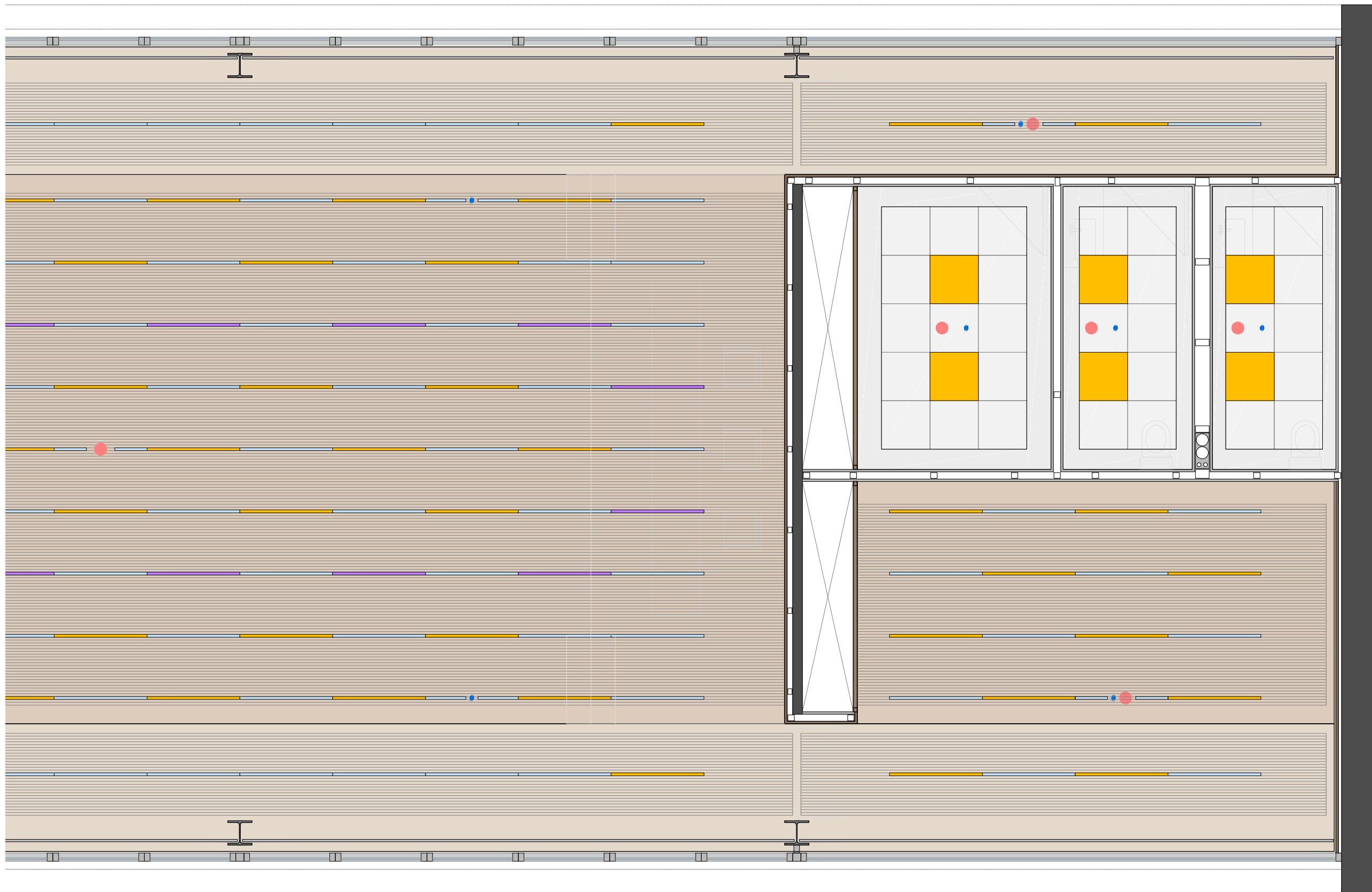
GUIA SECCIONS

1:1.000

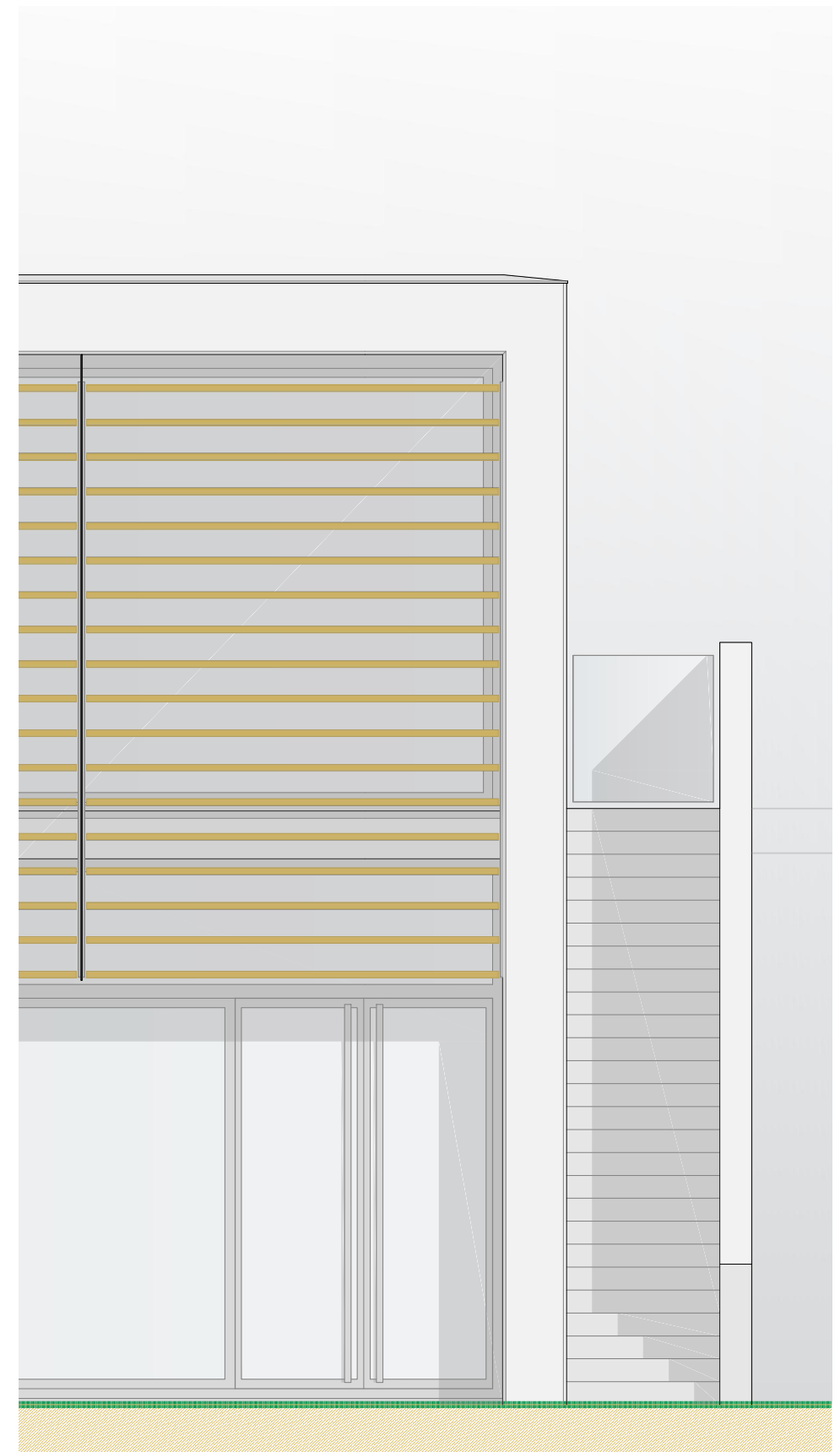
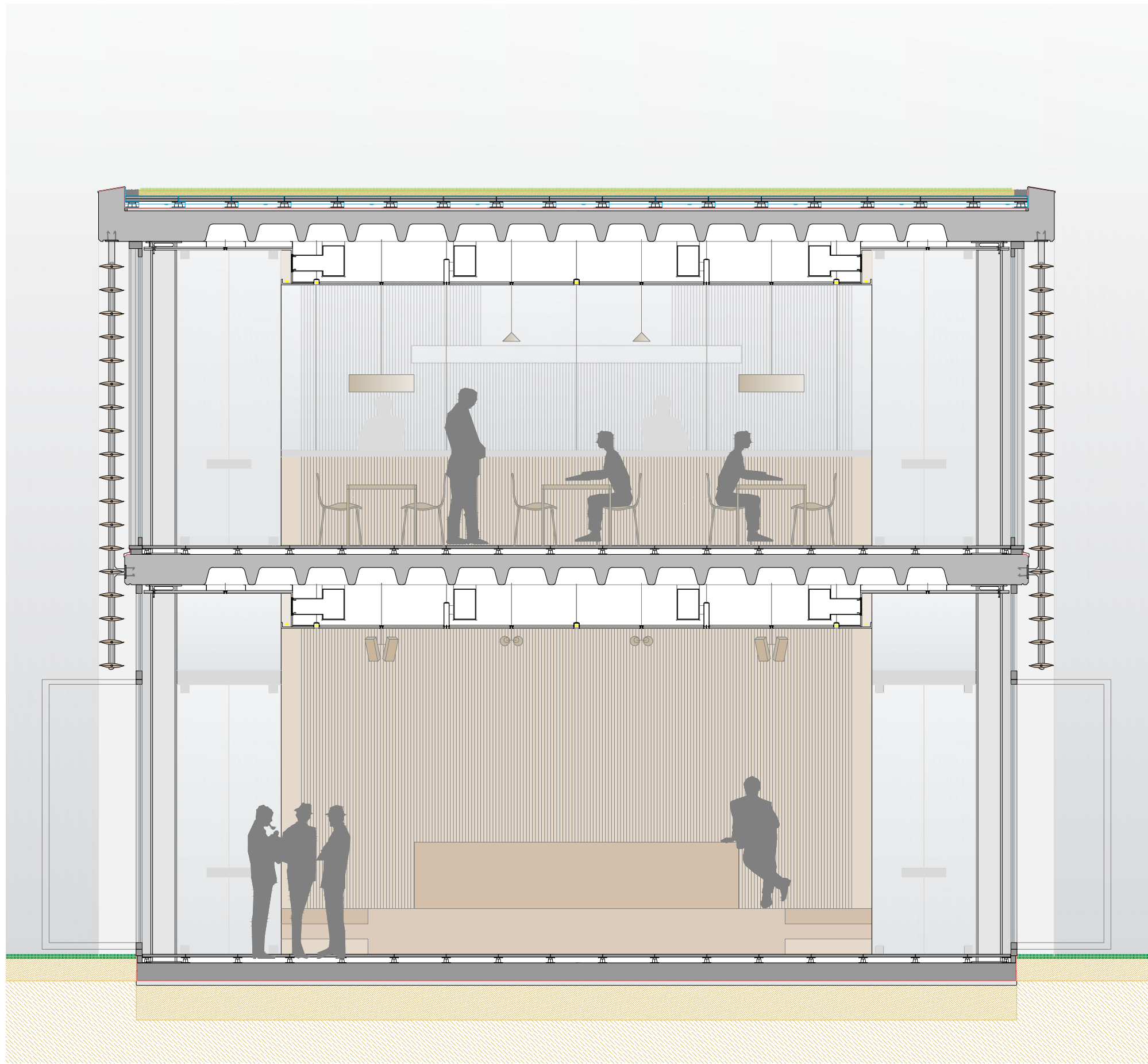
SECCIÓ B-B'

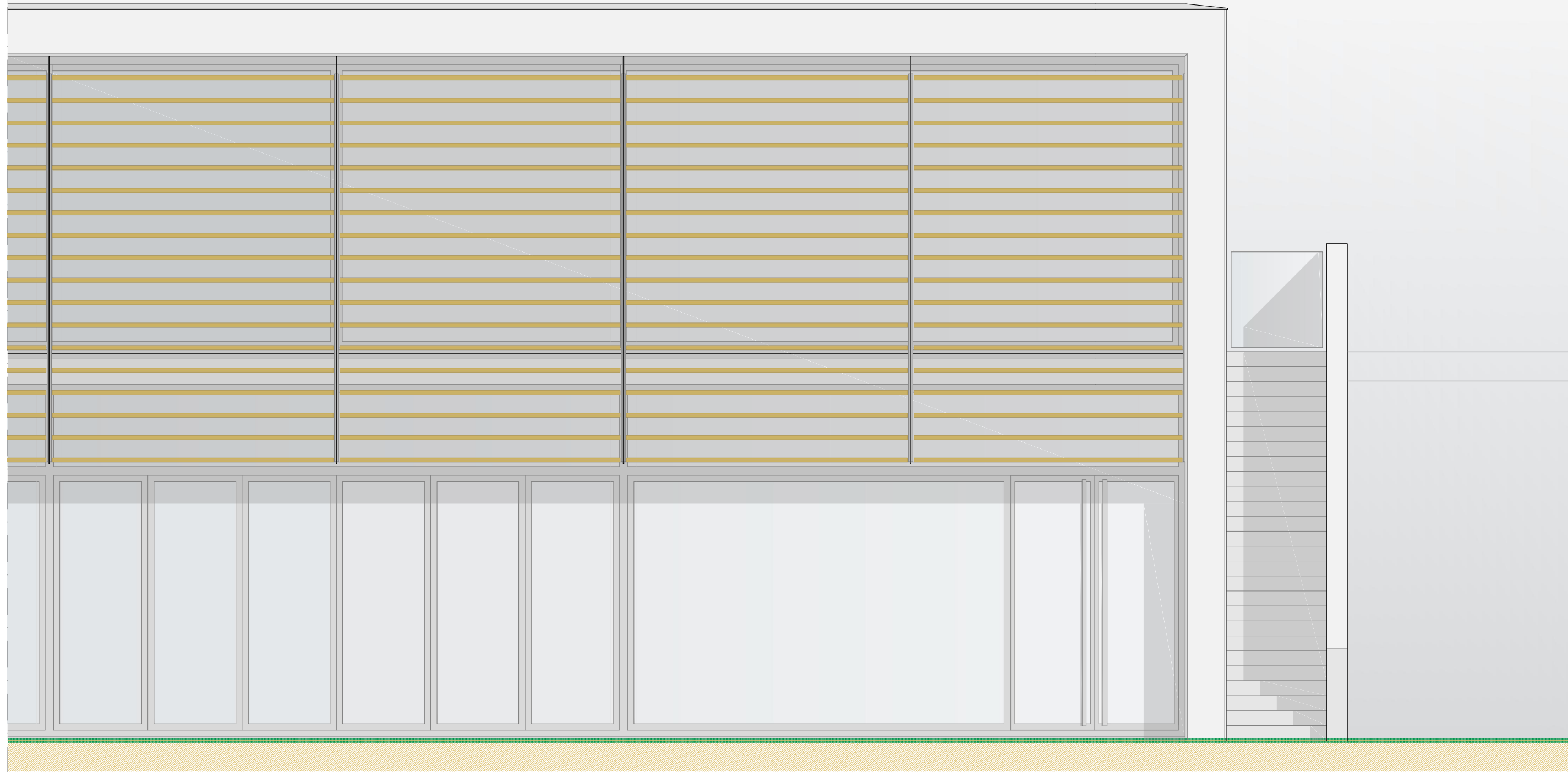

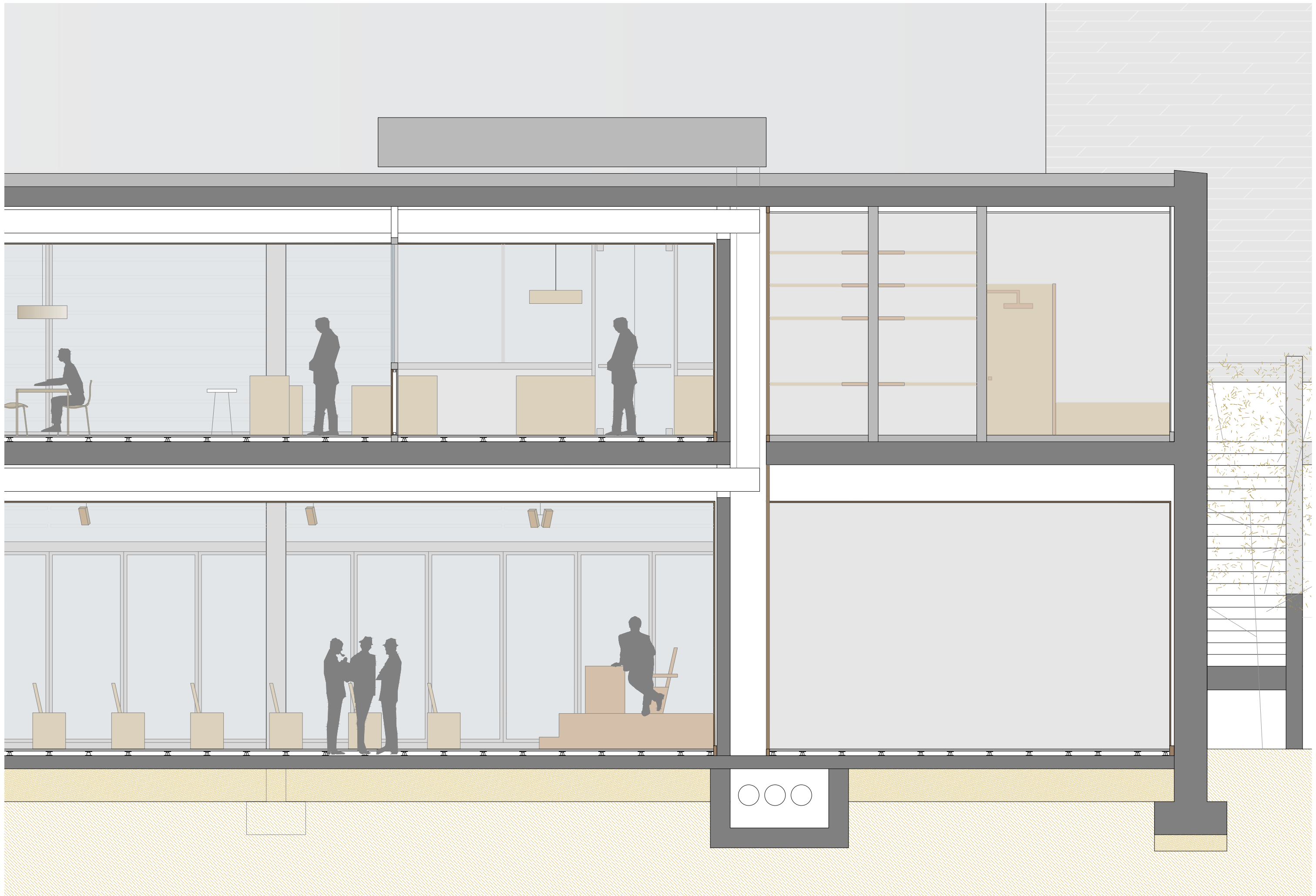

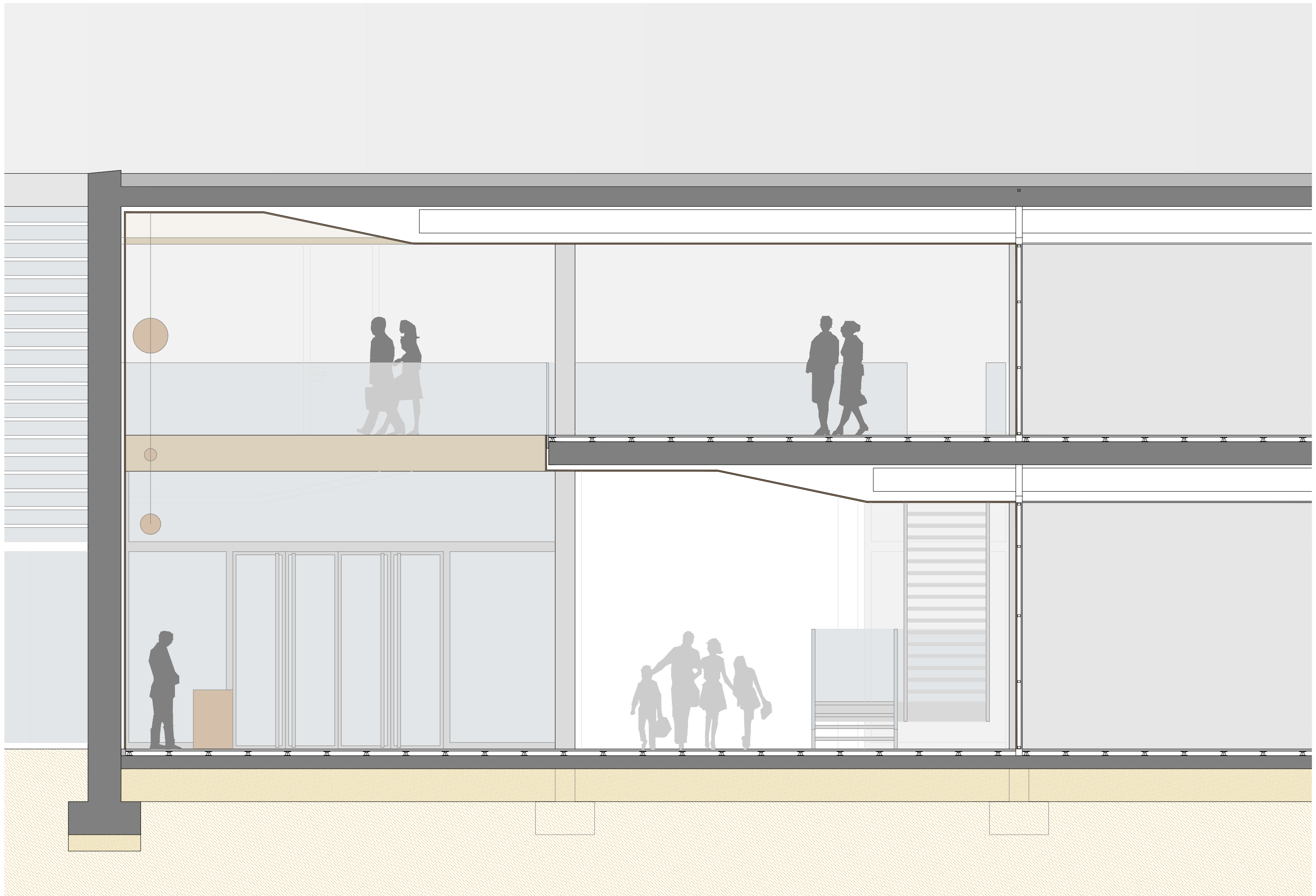

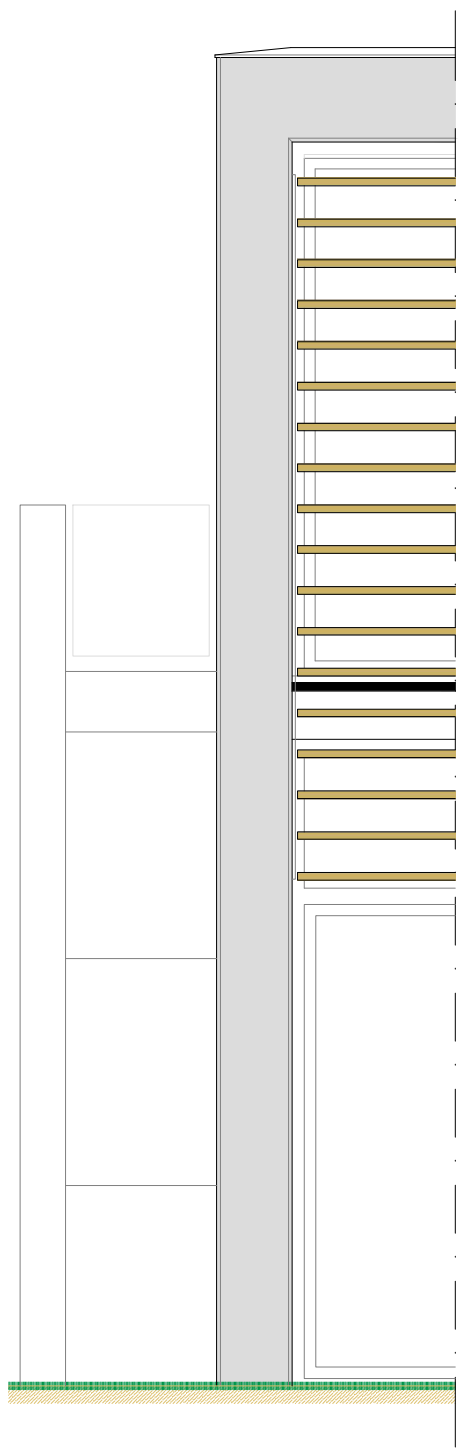
RAÏL ELECTRIFICAT	OBERTURA ESTOR	RAÏL AMB DETECTOR INCENDIS
LLUMINÀRIA LINIAL	IMPULSIÓ CLIMATITZACIÓ	RAÏL AMB ARRUIXADORS INCENDIS

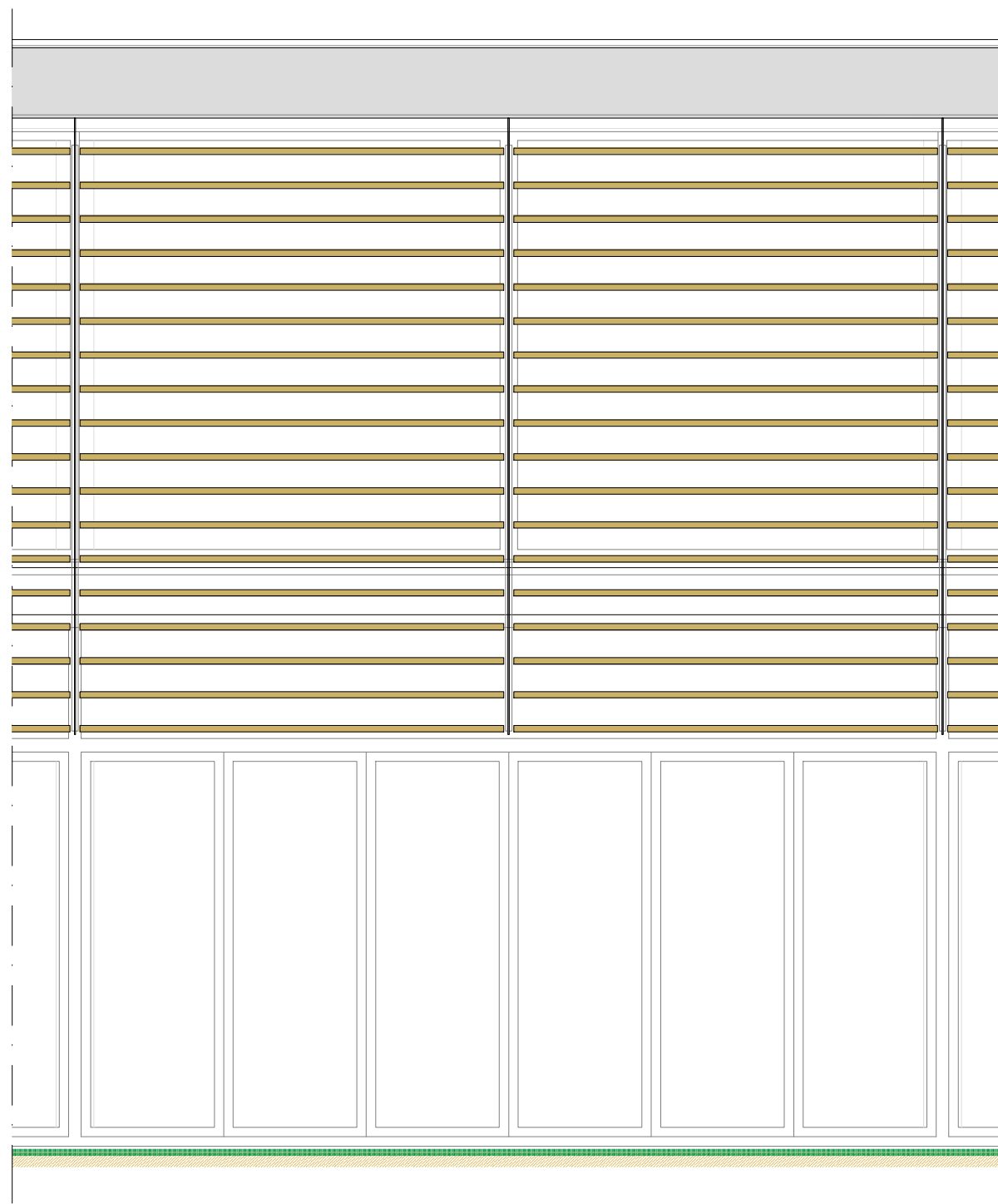

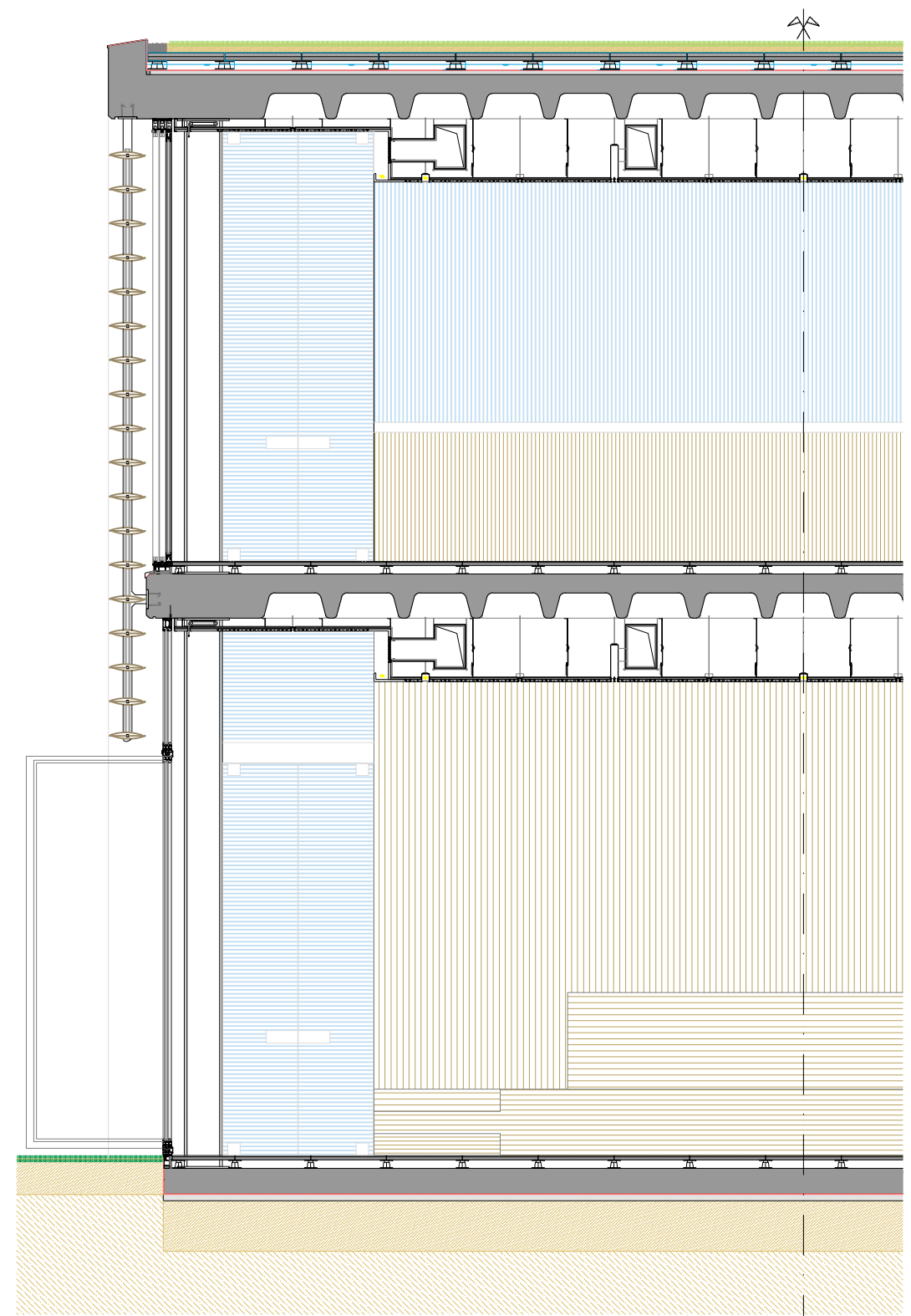
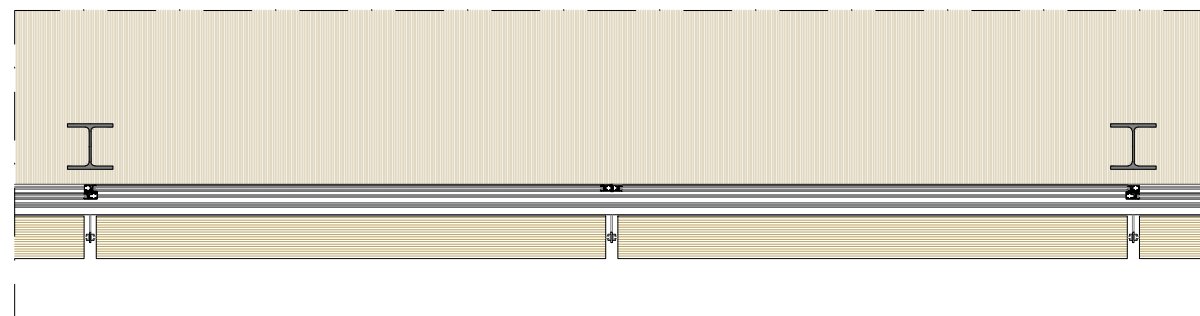

EXTREM FAÇANA

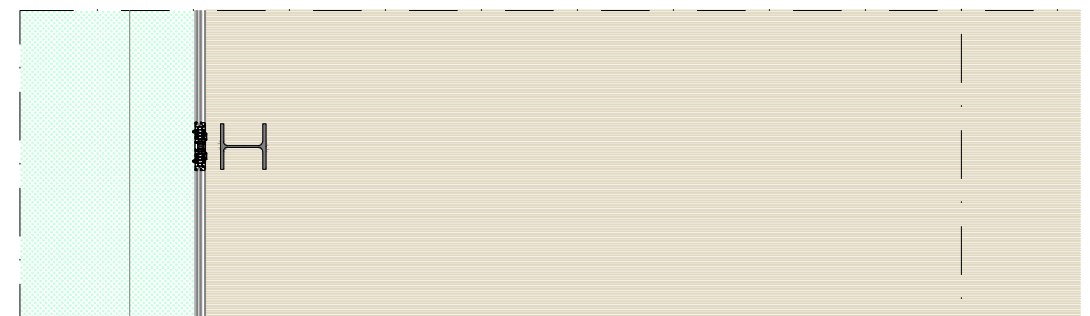
FAÇANA TIPUS

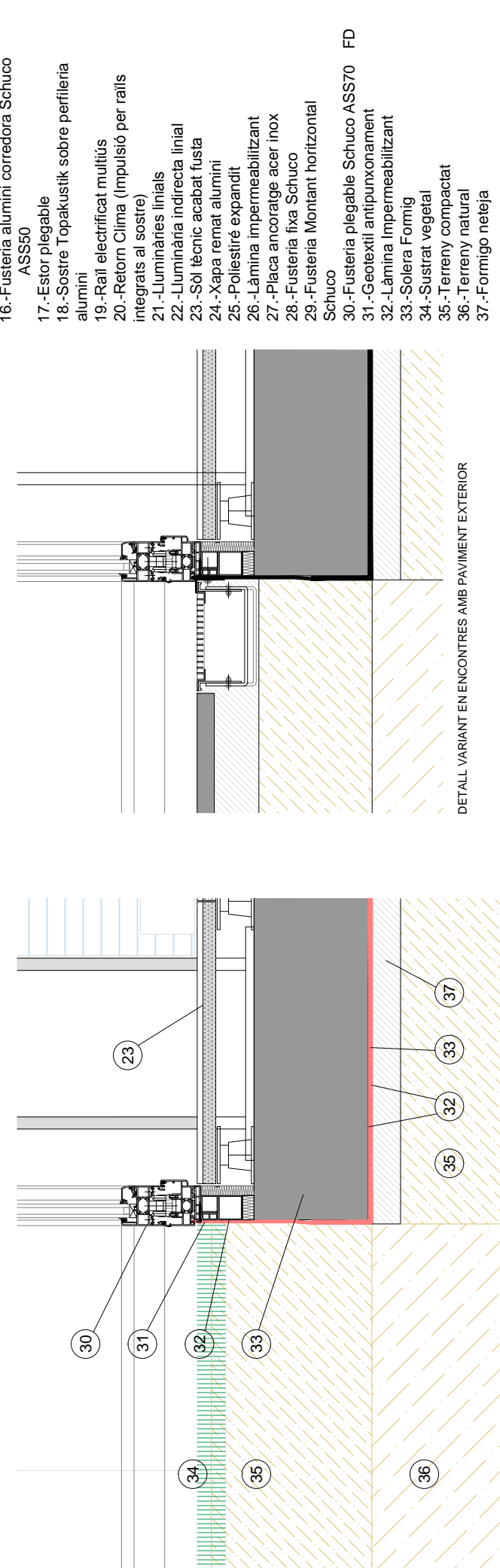
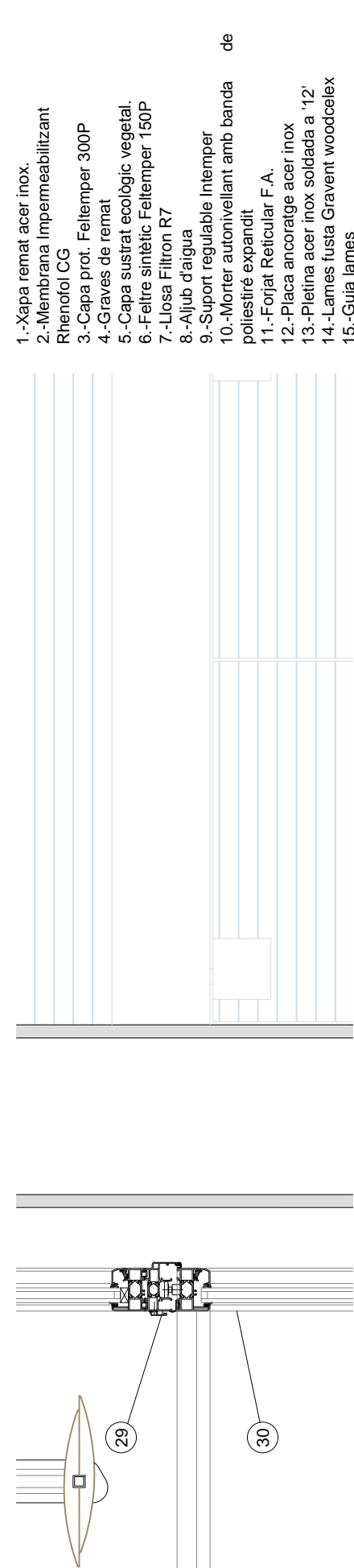
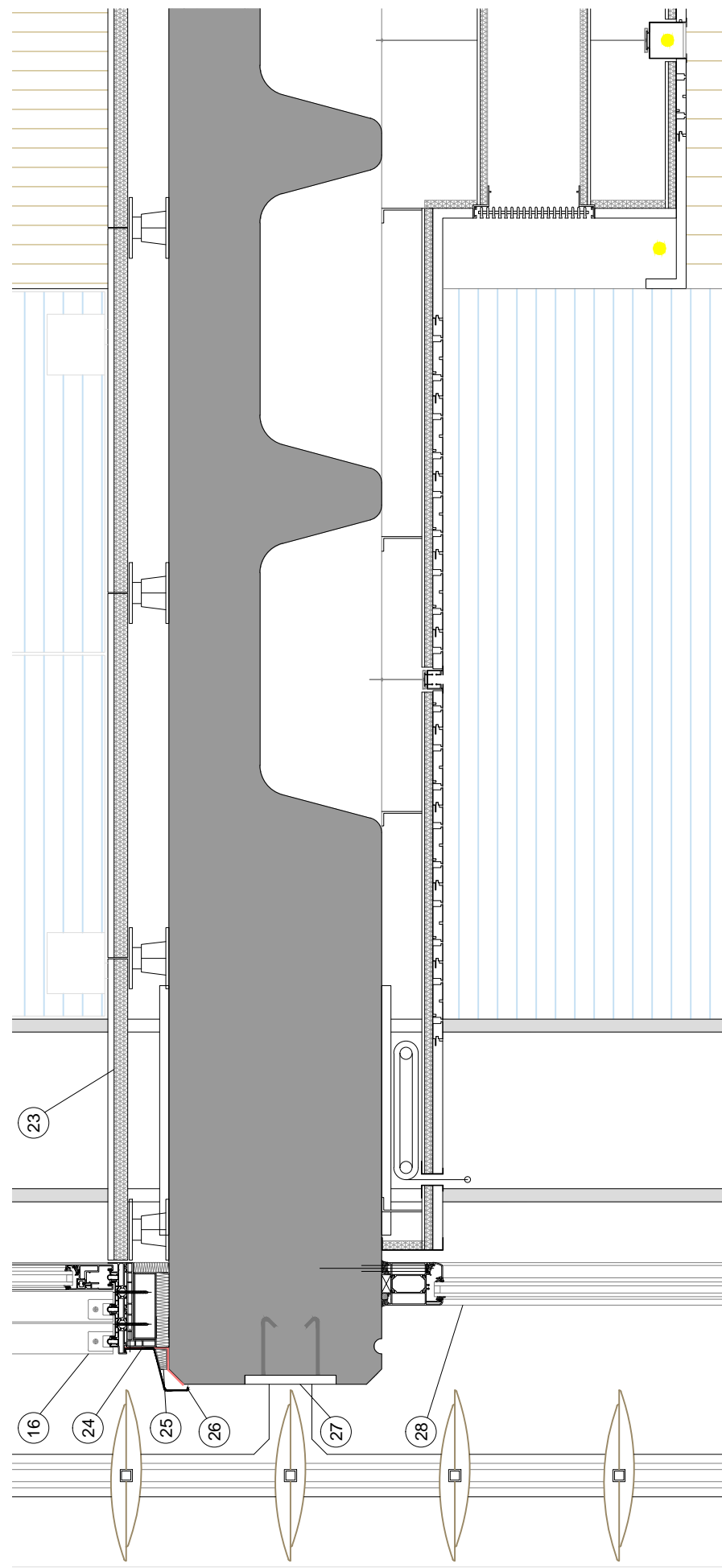
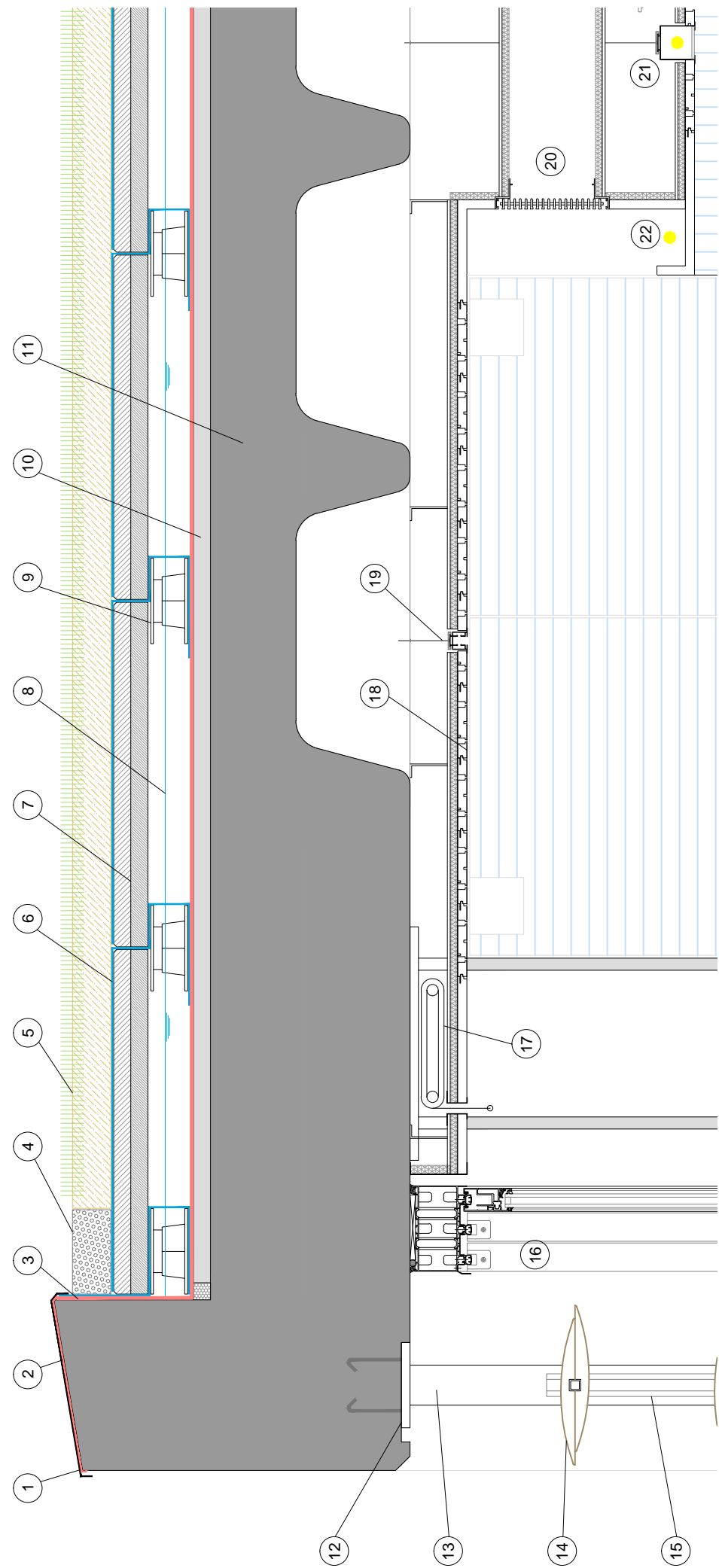
SECCIÓ FAÇANA PLANTA PRIMERA RESTAURANT

SECCIÓ TIPUS

SECCIÓ PLANTA BAIXA SALO ACTES

- 1.-Xapa remat acer inox.
- 2.-Membrana impermeabilizant Rhenofol CG
- 3.-Capa prot. Feltemper 300P
- 4.-Graves de remat
- 5.-Capa sustrat ecològic vegetal.
- 6.-Feltre sintètic Feltemper 150P
- 7.-Llosa Filtron R7
- 8.-Aljub d'aigua
- 9.-Suport regulable Intemper poliestirè expandit
- 10.-Morter autonivelant amb banda de poliestirè expandit
- 11.-Forjat Retcular F.A.
- 12.-Placa ancoratge acer inox
- 13.-Pletina acer inox soldada a '12'
- 14.-Lames fusta Gravent woodcelex
- 15.-Guia lames
- 16.-Fusteria alumini corredora Schuco ASS50
- 17.-Estor plegable
- 18.-Sostre Topakustik sobre perfilera alumini
- 19.-Rail electricat multiús integrats al sostre)
- 20.-Retorn Clima (Impulsió per rails integrats al sostre)
- 21.-Luminària indirecta lineal
- 22.-Sòl tècnic acabat fusta
- 23.-Xapa remat alumini
- 24.-Poliestirè expandit
- 25.-Làmina impermeabilizant
- 26.-Placa ancoratge acer inox
- 27.-Fusteria fixa Schuco
- 28.-Fusteria Montant horitzontal Schuco
- 29.-Fusteria alumini corredora Schuco ASS50
- 30.-Fusteria plegable Schuco ASS70 FD
- 31.-Geotèxtil antipunxament
- 32.-Làmina impermeabilizant
- 33.-Solera Formig
- 34.-Sustrat vegetal
- 35.-Terreny compactat
- 36.-Terreny natural
- 37.-Formigo neteja

DETALL VARIANT EN ENCONTRES AMB PAVIMENT EXTERIOR

"Que els Dracs volen sempre als vostres somnis"